

เลียมโฮเฮนา

พระวิหาร:

พระเจ้าทรงรอให้พร

ท่านที่นี้ น. 12, 18, 20

สาระสำคัญของมหกรรมปี 2018 น. 24, 50

พลังของสภานหลักสูตรใหม่ น. 28

เหตุใดจึงควรปกป้องครอบครัวตามจารีตประเพณี น. 32

**ของประทานยิ่งใหญ่
ที่สุด** ประการหนึ่งที่พระเจ้า
ประทานแก่เราคือ **ปิติของการ
แก้ตัวใหม่** เพราะ **ความล้ม
เหลว** ต้องไม่ใช่สุดท้าย
ประธานโรมัส เอส. มอนตัน

จากข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด, หน้า 4

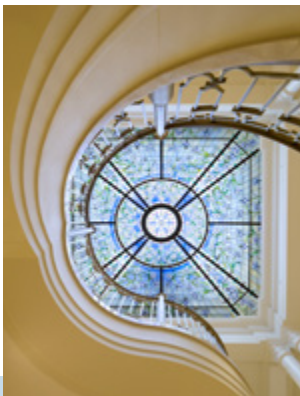
เลียโฮนา มกราคม 2018

7

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
ของประธานแห่งการกลับใจ
โดย ประธาน โธมัส เอส. มอนตัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ติดต่อกับ
เธอทุกเมื่อ ทุกที่ ทุกทาง
ปีนี้จะไม่มีการประชุมประจำเดือนแต่
จะเน้นหลักธรรมของการเยี่ยมสอน
ซึ่งจะช่วยให้ท่านปฏิบัติศาสนกิจ
ต่อพี่น้องสตรีด้วยความรักมากขึ้น

ภาพปก
ภาพช่องแสงบนหลังคาในพระวิหารปารีส
ฝรั่งเศสโดย คริสตินา สมิธ

บทความพิเศษ

- 8 มองดูและมีชีวิต
โดย เอ็ดเดอร์ คับเบิลยู, มาร์ก
แบตเสตต์
เช่นเดียวกับแบตเตอรีรถยนต์
ของผม วิทยุญาณเราต้องชาร์จไฟ
เสมอเพื่อเราจะได้กลับไปบ้านบน
สวรรค์ของเรา
- 12 พระวิหารทำให้เรามีวิสัยทัศน์สูงขึ้น
โดย จีน บี. บิงแฮม
ค้นหว่าการเข้าพระวิหารจะช่วย
ให้ท่านเกิดสันติสุขและมองไกล
ถึงนิรันดรได้อย่างไร
- 20 พรที่สัญญาไว้สำหรับ
การเข้าพระวิหาร
โดย เซอร์ อิวานส์
ในฐานะบิดามารดา เราต้อง
สร้างสรรค์การรักษาความสัญญา
ของเรา—แต่พรทำให้คุ้มกับการ
เสียสละ

- 24 ท่าน ยาวชน และสาระ
สำคัญสหกิจกรรม
โดย เจสซิกา กริฟฟิธ
ตรวจสอบเกร็ดน่ารู้เหล่านี้สำหรับ
บิดามารดาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิธีใช้
สาระสำคัญสหกิจกรรมปี 2018 ใน
การสอนและกิจกรรมของท่าน
- 28 นิ่งในสภา
โดย ไมเคิล เมเกลบี
วิธีที่เราสามารถเข้าถึงพลังของ
สภาเมื่อเราเริ่มนำมาปฏิบัติในการ
ประชุมฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีย์
เซเดคและสมาคมสงเคราะห์ในวัน
อาทิตย์
- 32 ความสำคัญนิรันดรของครอบครัว
โดย เอ็ดเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
เมื่อเราเข้าใจว่าครอบครัวแบบ
ดั้งเดิมสำคัญเพียงใดต่อแผนของ
พระบิดาบนสวรรค์ เราจะพร้อมใจ
กันสนับสนุน

ปกิณกะ

- 18 ดนตรี: จงมาพระวิหาร
โดย เจน พิน โบโรห์ และไมเคิล
เอฟ. มูคีย์
- 38 ภาพเหมือนแห่งศรัทธา: อแมนดา จีรี
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
จุดประสงค์ของการสร้าง
โดย ประธาน เอ็น. เอลดอน
แทนเนอร์

คนหนุ่มสาว

44

- 44** กลับบ้านก่อนกำหนด โดย เคสดีนี บาร์โบร ดิฉันพยายามหาความหมายในความเข้มแข็งประจำวันหลังจากออกจากสนามเผยแผ่ก่อนกำหนด—แต่แล้วก็รู้ว่ายังมีอีกหลายวิธีที่ดิฉันสามารถรับใช้ต่อไปได้!
- 48** วิธีที่สถาบันช่วยท่านเรียนพระกิตติคุณ โดย โป เนียน (เฟลิเป) ชู ทางเลือกใหม่สามทางจะเน้นเรื่องการใช้พรสวรรค์ บั้นทีกส่วนตัว และคำถามที่ได้รับการดลใจเพื่อทำให้การศึกษาพระกิตติคุณของท่านลึกซึ้งขึ้น

ดูว่าท่านจะหา
เลยโฮนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ท่านจะหันไปขอ
คำตอบจากใคร

56

เยาวชน

- 50** สารสำคัญสหกิจกรรมปี 2018: หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:23
- 52** โปสเตอร์: สันติในพระคริสต์
- 53** บรรทัดมาเติมบรรทัด: หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:23
- 54** เพลงสารสำคัญสหกิจกรรม 2018: สันติในพระคริสต์ โดย นิค เคย์
- 56** ศึกษาพระคำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดย ประธานริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน หลังจากศึกษาข้ออ้างอิงทั้งหมดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระคริสต์แล้ว ท่านอาจจะแปลกใจเมื่อพบว่า ประจักษ์พยานของท่านเติบโตขึ้น
- 60** ฟุตบอล วันอาทิตย์ และการกระโดดผิดท่าทางวิญญาณ โดย ชาร์ลอตต์ ดาร์คาบาล การไม่ลงแข่งวันอาทิตย์จะทำให้วิลส์เสียตำแหน่งในทีมหรือไม่
- 63** เพื่อนบ้านแปลกๆ ของดิฉัน โดย ซาแมนธา เบสต์ คุณลุงคุณป้าของดิฉันพยายามทำให้ดิฉันกลัวจนไม่กล้าพูดคุยกับเพื่อนบ้าน—แต่เพื่อนบ้านคนนั้นได้ช่วยชีวิตดิฉัน
- 64** ห้องสนทนา

เด็ก

76

- 66** ต้องแสงของท่าน: แบ่งขนมและรอยยิ้ม
- 68** คำตอบสำหรับลูเซีย โดย เมอร์ลิน วัตกินส์ ลูเซียสับสนกับสิ่งที่ครูสอน แต่เธอรู้ว่าใครสามารถช่วยให้เธอเข้าใจ
- 70** พวกท่านจงส่องสว่าง โดย ประธานโทมัส เอส. มอนสัน ท่านจะเป็นแสงสว่างให้ผู้อื่นผ่านแบบอย่างของท่านได้อย่างไร
- 72** ลูกศกับเด็กอันธพาล โดย เอ็ดเดอร์ เอริก บี. เมอร์ค็อก ลูกศสเกลียดการถูกรังแก แต่เขาทำถูกต้องหรือไม่
- 74** โมโรไนกับช่างยนต์ โดย เอ็ดเดอร์กลอดิโอ อาร์. เอ็ม. คอสตา เมื่อรถยนต์ของเราเสีย โมโรไนลูกชายของข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้คนที่เหมาะสมมาช่วยเรา
- 75** ฉันอ่านพระคัมภีร์ได้: แผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับฉัน
- 76** เรื่องราวของพระเยซู: การสร้าง โดย คิม เว็บบ์ ริด
- 79** หน้าระบายสี: ฉันเป็นส่วนหนึ่งของโลกที่สวยงาม

มกราคม 2018 ปีที่ 24 เล่มที่ 1
เลขที่ไอนา 14747 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี บี. อาชริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ฮอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลีน เอช. โอ๊กส์,
เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลเลนดี, เดวิด เอ. เบเดนาร์,
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลเลนดี, จอน โรบินสัน, ชาร์ลอตต์
เลาน์กิน แอล. กุก, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน,
โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรี่ อี. สตีเวนสัน, เดล จี. เรนสันด์

บรรณาธิการ: ซูโก อี. มาร์ตินเนส

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: เรนดัลล์ เค. เบเนนัคต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, บอนนี่ เอช. คอร์คอน, เลอเกรนดี้ อาร์.
เคอร์ติส จูเนียร์, เอ็ดเวิร์ด ลูบ, ชาราน ชูเบง, โคนัลด์ แอล. ฮอลด์สทรอม,
คัลลาส ดี. โฮล์มส์, เอริก คิมเบิลยู. โคฟชกา

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด โอ. ฮิติน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอชบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อดัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ไบรอัน การ์ร

ผู้ช่วยพิมพ์เผยแพร่: เกร็ก ลอรา อมารัล

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เมอร์ริซา เคนนิตซ์, เดวิด ลิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, เมทริว ดี. ฟัลด์สัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช.
การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนดี, จอน โรบินสัน, ชาร์ลอตต์
ลาร์ควาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีลเบิร์ก, อีริก บี.
เมอร์คอกก์, โจเซฟ เจ. เพอร์กีย์, เจน ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม.
รอมนี, มินดี แอนน์ เซลู, มาร์ธา วิกสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ กอนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ทีเดอร์ตัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ ที. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบัลด์ บอดด์,
โธมัส ไซลด์, เนท ไกลนส์, คอลลีน อิงลิช, เอริก ที. จอห์นสัน, ชาราน
ลอเพเร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, เอ็มมีลี ซือโก เริ่มมิงตัน, มาร์ก คิมเบิลยู.
โรบสัน, แบรด เทียร์, เค. นิโคล วอลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โกลเดิลล์ เนเมเจอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: โอรา เคลิน อะแควร์, จูดี เบอร์เดคค์, โธมัส ซี. โครมัน, ไบรอัน
คิมเบิลยู. กิก, จินนี่ เจ. นิลสัน, เดเรก ริชาร์ดสัน
งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เคนนิตซ์, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. อูว์ส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทรอย เค. เวลลิงกา

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโลม

เลขที่ไอนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อีกราคำสมาชิกในประเทศไทย 70
บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขที่ไอนา
ของวารสารสาขา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนพรบุรี
ตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-
7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งคืนฉบับและข้อบกพร่อง: ทางออนไลน์ที่ Liahona.lds.org; ทางอีเมลที่
Liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. เลขที่ไอนา (คำศัพท์
ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์
ในภาษาออลแมนีย์ อาร์เมเนีย บีสลามิก บัลแกเรีย ติมพูชา เซบู จีน
กลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) ไครเอเชีย เซ็กซ์ เดนมาร์ก คัทซ์ อังกฤษ เอสโต-
เนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย
อิตาลี ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย
นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวาเนีย สเปน
สวีเดน สวีเดน ตากาล็อก คาซัคสถาน ไทย ทองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม
(จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2018 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำสำเนาข้อความ
และภาพจาก เลขที่ไอนา ให้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
(รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจจะอนคิน ได้ทุกเมื่อ ไม่
อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงของภาพ หากมีข้อสงสัย
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2018 Vol. 24 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-
2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada
Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ออนไลน์เพิ่มเติม

อ่านบทความและส่งบทความของ
ท่านมาที่ Liahona.lds.org

หาข่าวสารที่แบ่งปันได้
และสร้างแรงบันดาลใจ
(ในภาษาอังกฤษ
โปรตุเกส และสเปน) ที่
facebook.com/liahona

ส่งคำติชมมาที่
Liahona@ldschurch.org

บอกรับนิตยสารที่ store.lds.org
หรือไปที่ศูนย์หนังสือ ตามผู้นำ
วอร์ด หรือโทร 1-800-537-5971
(สำหรับและแคนาดา)

โดยอบาท GETTY IMAGES

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่มนี้

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การกลับใจ, 4, 38, 72

การเชื่อฟัง, 8, 60

การประชุมของศาสนจักร, 28

การเยี่ยมสอน, 7

การรับใช้, 7, 20, 44, 66

การเรียก, 41

การศึกษา, 44, 48

การศึกษาพระคัมภีร์, 8, 24,

48, 56, 68, 70

การสร้าง, 76, 79, 80

การสวดอ้อนวอน, 8, 40, 42,

43, 68, 70, 74

ครอบครัว, 20, 32

ความเมตตาการุณา, 72

ความรัก, 7, 32, 40, 63

ความสำนึกคุณ, 8, 20

ความอ่อนน้อมถ่อมตน, 24

งานเผยแผ่ศาสนา, 12, 40, 44,

63, 64

ทัศนениรันตร์, 12

แบบอย่าง, 65, 70, 72

การศึกษาพระคัมภีร์, 8, 24,

48, 56, 68, 70

การสวด, 70, 74

แผนแห่งความรอด, 32

พระเยซูคริสต์, 24, 56, 66,

68, 75

พระวิหาร, 12, 18, 20

เยาวชนหญิง, 38, 41, 65

วันสะบาโต, 60

สถาบัน, 48

สภา, 28

สันติสุข, 12, 24, 41, 50, 52,

53, 54

สาระสำคัญสททกิจกรรม, 24,

50, 52, 53, 54, 61

สื่อ, 65

เสรีภาพทางศาสนา, 32

โดย ประธาน
โทมัส เอส. มอนตัน

ของประทาน แห่งการกลับใจ

“ค วามรับผิดชอบของเราคือก้าวนำจากการเป็น
คนธรรมดาให้กลายเป็นคนมีความสามารถ จาก
ความล้มเหลวกลายเป็นความสำเร็จ” ประธาน
มอนตันสอน “งานของเราคือเป็นตัวเราให้ดีที่สุด ของ
ประทานยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าที่ประทานแก่เรา
คือปีติที่มาจากการแก้ตัวใหม่ เพราะความล้มเหลวต้อง
ไม่ใช่สุดท้าย”¹

เรามักเชื่อมโยงการเริ่มต้นปีใหม่กับปณิธานและเป้าหมาย
เราตั้งปณิธานว่าจะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ตัวใหม่ บางที
วิธีสำคัญที่สุดที่เราจะแก้ตัวใหม่ได้อีกครั้งคือการน้อมรับสิ่ง
ที่ประธานมอนตันเรียกว่า “ของประทานแห่งการกลับใจ”²

ในข้อความต่อไปนี้ที่คัดมาจากคำสอนของท่านตั้งแต่
ท่านเป็นประธานศาสนจักร ประธานมอนตันแนะนำให้เรา
“นำพระโลหิตที่ซดใช้ของพระคริสต์มาใช้เพื่อเราจะได้รับ
การให้อภัยบาปของเรา และใจเราถูกทำให้บริสุทธิ์”³

ปาฏิหาริย์ของการให้อภัย

“เราต่างก็เคยเลือกผิด ถ้าเรายังไม่ได้แก้ไขการเลือกเหล่านี้นั้น ข้าพเจ้ายืนยันกับท่านว่ามีวิธีแก้ไข กระบวนการดังกล่าวเรียกว่าการกลับใจ ข้าพเจ้าขอรับรองให้ท่านแก้ไขความผิดพลาดของท่าน พระผู้ช่วยให้รอดของเราสิ้นพระชนม์เพื่อเตรียมของประทานอันเป็นพรนั้นให้ท่านและข้าพเจ้า ถึงแม้เส้นทางไม่ง่าย แต่สัญญาเป็นจริงคือ ‘ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้มก็จะขาวอย่างหิมะ’ [อิสยาห์ 1:18] ‘และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก’ [คพ. 58:42] อย่างนำชีวิตนิรันดร์ของท่านมาเสี่ยง ถ้าท่านทำบาป ยิ่งท่านเริ่มถอยกลับ

เร็วเท่าใด ท่านจะยิ่งพบสันติสุขอันหอมหวานและปีติที่มากับปาฏิหาริย์ของการให้อภัยเร็วเท่านั้น”⁴

กลับเข้าทางหลัก

“ถึงแม้เราจำเป็นต้องเลือกอย่างฉลาด แต่มีบางครั้งที่เราจะเลือกอย่างโง่เขลา ของประทานแห่งการกลับใจที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเตรียมไว้ทำให้เราสามารถปรับเปลี่ยนชีวิตเพื่อเราจะกลับเข้าทางซึ่งนำเราไปสู่รัศมีภาพซีเลสเชียลที่เราแสวงหา”⁵

ทางกลับ

“หากท่านใดก้าวพลาดในการเดินทาง ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่ามีทางกลับ กระบวนการดังกล่าวเรียกว่าการกลับใจ ถึงแม้เส้นทางจะยาก แต่ความรอดนิรันดร์ของท่านขึ้นอยู่กับเส้นทางนี้ อะไรจะคุ้มค่าความพยายามของท่านมากกว่านี้เล่า ข้าพเจ้าขอรับรองท่านจงตั้งใจเสียแต่ตอนนี้และเดี๋ยวนี้ว่าจะทำตามขั้นตอนที่จำเป็นต่อการกลับใจอย่างสมบูรณ์ ท่านกลับใจเร็วเท่าใด ท่านจะสามารถประสบสันติสุข ความเจียบสงบ และความมั่นใจที่อสิยาห์กล่าวไว้เร็วเท่านั้น [ดู อสิยาห์ 1:18]”⁶

คนเราเปลี่ยนได้

“เราต้องจำไว้เสมอว่าคนเราเปลี่ยนได้ พวกเขาทั้งนี้เสียไม่ดีได้ พวกเขากลับใจจากการล่วงละเมิดได้ พวกเขาดำรงฐานะบริสุทธิ์ได้อย่างมีค่าควรได้ และพวกเขาจะใช้พระเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียรได้”⁷

การสอนจากข่าวสารนี้

เราทุกคนไม่ดีพร้อม—โดยผ่านของประทานแห่งการกลับใจเท่านั้นที่การพลีพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์สามารถชำระเราให้สะอาดจากบาปและทำให้ชีวิตเราดีขึ้น ท่านอาจสนทนากับคนที่ท่านสอนว่าเราจะ “ปรับเปลี่ยนชีวิต” ผ่านการกลับใจได้อย่างไร พวกเขาจะรู้สึกเข้าใจพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์มากขึ้นผ่านการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีในชีวิตพวกเขาอย่างไร ท่านอาจจะเชิญคนที่ท่านสอนให้เขียนปณิธานทางวิญญาณสำหรับปีใหม่และรายงานความก้าวหน้าของพวกเขาต่อเพื่อน คู่สมรส หรือสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว

สะอาดอีกครั้ง

“หากมีสิ่งใดไม่ถูกต้องเหมาะสมในชีวิตท่าน มีทางออกให้ท่านเสมอ จงยุติความไม่ชอบธรรมทั้งปวง พุดคุยกับอธิการของท่าน ไม่ว่าปัญหานั้นคืออะไร ย่อมแก้ไขได้ผ่านการกลับใจที่ถูกต้อง ท่านสามารถกลับมาสะอาดได้อีกครั้ง”⁸

บทบาทจำเป็นที่สุดของพระผู้ช่วย!

“ส่วนจำเป็นที่สุดของแผน [แห่งความรอด] คือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ หากไม่มีการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ ทุกคนจะหลงไป อย่างไรก็ตาม การเชื่อในพระองค์และพันธกิจของพระองค์เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ เราต้องลงมือทำ เร็ยเรียนรู้ ค้นหาและสวดอ้อนวอน กลับใจและปรับปรุงตนเอง เราต้องรู้จักกฎของพระผู้เป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามนั้น เราต้องรับศาสนพิธีแห่งความรอดของพระองค์ เราจะได้รับความสุขนิรันดร์อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อเราทำสิ่งเหล่านี้”⁹ ■

อ้างอิง

1. “The Will Within,” *Ensign*, May 1987, 68.
2. “การเลือก,” *เสียดัชนี*, พ.ศ. 2016, 86.
3. โมไซยาห์ 4:2.
4. “สามอาร์ (R) ในการเลือก” *เสียดัชนี* พ.ย. 2010, 86.
5. “Choices,” 86.
6. “รักษาพระบัญญัติ,” *เสียดัชนี*, พ.ย. 2015, 85.
7. “มองผู้ก่อตั้งที่พวกเขาจะเป็น,” *เสียดัชนี*, พ.ย. 2012, 68.
8. “อำนาจฐานะปุโรหิต,” *เสียดัชนี* พ.ศ. 2011, 85.
9. “เส้นทางที่สมบูรณ์ซึ่งนำไปสู่ความสุข,” *เสียดัชนี*, พ.ย. 2016, 80–81.

ดู “Eight Myths about Repentance” ที่ [lds.org/go/1186](https://www.lds.org/go/1186) ด้วย

ตั้งปณิธานว่าจะกลับใจ

ถึงแม้เป้าหมายสำหรับปีใหม่จะช่วยให้เราเติบโต แต่วิธีเปลี่ยนที่ดีที่สุดคือเปลี่ยนโดยผ่านการกลับใจ

ประธานมอนสันอธิบายว่า “ความรับผิดชอบของเราคือก้าวหน้าจากการเป็นคนพินัย ธรรมดากลายเป็นคนมีความสามารถ จากความล้มเหลวกลายเป็นความสำเร็จ งานของเราคือเป็นตัวเราให้ดีที่สุด” คนจำนวนมากอุทิศเดือนมกราคมให้กับการตั้งเป้าหมายและตั้งปณิธานว่าจะปรับปรุง อาทิ ยิ้มมากขึ้น รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพมากขึ้น หรือเรียนรู้ทักษะใหม่ แม้เป้าหมายเหล่านี้จะช่วยให้คุณเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้นได้

แต่วิธีเปลี่ยนที่ดีที่สุดคือเปลี่ยน โดยผ่านการกลับใจ

ถึงแม้การกลับใจจะยาก แต่นั่นเป็นของประทาน! เมื่อเราพึ่งพาพระเยซูคริสต์ โดยกลับใจจากบาปของเรา เราจะเติบโตและก้าวหน้าได้ ประธานมอนสันกล่าวว่า “ส่วนจำเป็นที่สุดของแผน [แห่งความรอด] คือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ หากไม่มีการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ ทุกคนจะสูญสิ้น” โดยผ่านการกลับใจ ท่านสามารถรับการชำระล้าง

ให้สะอาดจากบาปและก้าวหน้าจนเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

ลองนึกถึงสิ่งที้อาจจะขัดขวางท่านไม่ให้ เป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด คำพูดของท่านขัดขวางหรือไม่ ท่านปฏิบัติต่อเพื่อนหรือครอบครัวท่านอย่างไร หลังจากนึกถึงสิ่งที่ท่านจะปรับปรุงแล้ว ให้สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์และแสดงความปรารถนาว่าท่านจะเปลี่ยน จำไว้ว่าโดยผ่านอำนาจการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสามารถช่วยให้ท่านเอาชนะความอ่อนแอของท่านได้ ดังที่ประธานมอนสันสอน “ของประทานแห่งการกลับใจที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตรียมไว้จะเปิดทางให้เราปรับเปลี่ยนชีวิต”

เด็ก

การกลับใจเป็นของประทาน

ของประทานแห่งการกลับใจไม่ใช่ของประทานที่ท่านเห็นหรือจับต้องได้ แต่เป็นของประทานที่ท่านรู้สึกได้ หมายความว่าเมื่อเราเลือกผิด เราสามารถกลับใจ รู้สึกสงบและมีความสุขอีกครั้ง พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูจะทรงช่วยให้เรากลับใจเสมอ จับคู่ภาพแต่ละภาพกับการกลับใจแต่ละขั้น

เรารู้สึกเสียใจ

เราสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ บอกพระองค์ว่าเกิดอะไรขึ้น และทูลขอความช่วยเหลือเพื่อครวญต่อไปเราจะเลือกดีขึ้น

เราขอโทษและพยายามทำให้ดีขึ้น

เรารู้สึกสงบและรู้ว่าเราได้รับการให้อภัยแล้ว

ติดต่อกับเธอ ทุกเมื่อ ทุกที่ และทุกทาง

การเขียนสอนเกี่ยวข้องกับกา
รปฏิบัติศาสนกิจ พระเยซูทรง
ปฏิบัติศาสนกิจทุกเมื่อและทุกที่
เราทำได้เช่นกัน

“ปฏิบัติศาสนกิจ” คือให้การรับ
ใช้ ดูแล หรือความช่วยเหลือ
ที่ช่วยให้อีกฝ่ายสบายใจหรือมี
ความสุข การเขียนสอนเกี่ยวข้องกับ
กับการค้นหาวิธีปฏิบัติศาสน
กิจต่อคนที่เราเขียน พระเยซู
คริสต์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อทุก
คน—ทุกเมื่อและทุกที่ พระองค์
ทรงเลี้ยงอาหารคน 5,000 คน
ทรงปลอบโยนมารีย์กับมารธา
เมื่อน้องชายของพวกเขาสิ้น
ชีวิต และทรงสอนพระกิตติคุณ
ให้หญิงที่บ่อน้ำ พระองค์ทรงทำ
เช่นนั้นเพราะความรักที่จริงใจ
ของพระองค์

เพื่อทำตามแบบอย่างของ
พระองค์ เราในฐานะผู้เขียนสอน
สามารถที่ความรู้จักและรักพื
่น้องสตรีแต่ละคนที่เราเขียน
โดยจดจำว่าความรักเป็นรากฐาน
ของทั้งหมดที่เราทำ เมื่อเราสวด

อ้อนวอนขอการ دلใจให้รู้วิธีรับ
ใช้เธอและช่วยเธอเสริมสร้าง
ศรัทธา “คงจะห้ามเหล่าเทพเป็น
สหาย [ของเรา] ไม่ได้”¹

นับจากวันจัดตั้งสมาคม
สงเคราะห์ในปี 1842 จนถึง
ปัจจุบัน การปฏิบัติศาสนกิจของ
สตรีเป็นพรแก่ชีวิต ตัวอย่าง
เช่น โจแอน จอห์นสันหญิงม่าย
วัย 82 ปีกับคู่เขียนสอนของเธอ
ไปเยี่ยมสอนเพื่อนบ้านวัย 89 ปี
ที่เป็นโรคปอดบวม พวกเขาเห็น
ได้ว่าเพื่อนบ้านไม่เพียงต้องการ
ให้พวกเขาไปเยี่ยมเดือนละครั้ง
เท่านั้น พวกเขาจึงเริ่มแวะไปดู
เธอทุกสัปดาห์หรือไม่กี่โหลเขียน
สำหรับผู้เขียนสอนคนอื่นๆ
การส่งข้อความหรืออีเมลให้กำลัง
ใจอาจจะเป็นเรื่องดีที่สุดในที่
ทำให้พี่น้องสตรีเดือนนั้น การ
ติดต่อส่วนตัวและการฟังด้วย

เจตคติของความรักเป็นเนื้อแท้
ของการเขียนสอน เทคโนโลยี
สมัยใหม่และการเขียนต่อหน้า
ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ได้ผลมาช้านาน
ช่วยให้เราทำการเขียนสอนได้ทุก
เมื่อ ทุกที่ และในหลายๆ ทาง²
ทั้งหมดนั้นเป็นการปฏิบัติศาสน
กิจเนกเช่นพระเยซูทรงทำ

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร:
โจเซฟ สมิท (2007), 488.
2. ดู คู่มือเล่ม 2: การบริหารงาน
ศาสนจักร (2010), 9.5.1.

พิจารณาสิ่งนี้

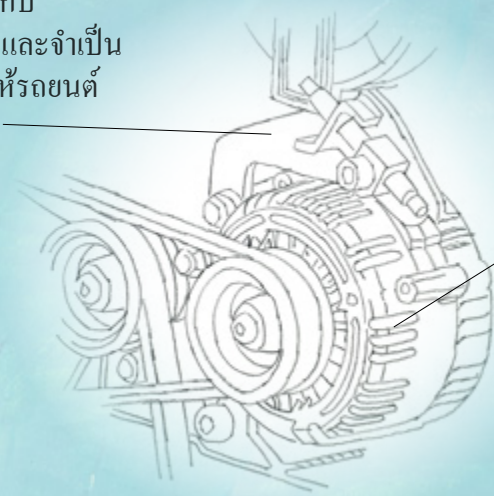
เราจะเลิกกังวลกับ
“สิ่งที่นับ” เป็นการเขียน
สอนและจดจ่อกับสิ่ง
ที่พี่น้องสตรีแต่ละคน
ต้องการจากผู้เขียนสอน
ของเธอได้อย่างไร

การปฏิบัติศาสนกิจ

แทนที่จะนำเสนอข่าวสารเฉพาะเรื่อง แต่ละ
เดือนหน้านี้จะนำเสนอหลักการประการหนึ่ง
ที่จะช่วยเราปฏิบัติศาสนกิจต่อกัน ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อท่านสวดอ้อนวอนและ
แสวงหาการ دلใจ ท่านจะรู้ว่าข่าวสารทางวิญญาณ
และการรับใช้ที่พี่น้องสตรีแต่ละคนต้องการ

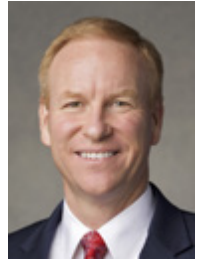
ไดชาร์จติดกับ
เครื่องยนต์ และจำเป็น
ต่อการทำให้รถยนต์
แล่นได้

ไดชาร์จเป็นตัว
ปั่นไฟที่เปลี่ยน
พลังงานกลเป็น
พลังงานไฟฟ้า

ถ้าไม่ซ่อมหรือเปลี่ยนได
ชาร์จ ข้าพเจ้าจะเดินทาง
ต่อไม่ได้

โดย เอ็ดเคอร์
ดับเบิลยู. มาร์ก
แบสเสตต์
แห่งโคเวรัมสวาก
เจ็ดสิบ

มองดูและมีชีวิต

เมื่อเราหันไปทางพระเจ้าเป็นเจ้า
เราทำให้แหล่งการฟื้นฟูทาง
วิญญาณเกิดขึ้นสม่ำเสมอ

คุณข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ กิจกรรมประจำครอบครัว
ของข้าพเจ้าคือขับรถไปกลับระหว่างนอร์ธเวียร์น
แคลิฟอร์เนียกับยูทาห์ สหรัฐอเมริกา สิ่งที่เราชอบ
ไม่ใช่การเดินทางผ่านทะเลทราย แต่เป็นการถึงจุดหมาย
และความสุขที่ได้พบปะพูดคุยกับสมาชิกครอบครัวที่นั่น

ฤดูร้อนก่อนข้าพเจ้าไปเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา
ข้าพเจ้าเดินทางไปเยี่ยมญาติในยูทาห์อีกครั้ง แต่คราว
นี้ข้าพเจ้ากับเดวิดน้องชายเดินทางตามลำพัง ตอนนั้น
เราอายุ 16 และ 18 ปี เราเคยเดินทาง 10 ชั่วโมงไปกับ
ครอบครัวเราบ่อยๆ จนเรามีความเชื่อมั่นมากกว่าเราสามารถ
เดินทางได้ราบรื่น

เราไปเยี่ยมลุงเคย์ ป้าไดแอน กับมิเชลล์ลูกพี่ลูกน้อง
ของเรา จากนั้นเดวิดอยู่ต่อ ส่วนข้าพเจ้าต้องกลับไป
แคลิฟอร์เนียคนเดียวเพราะมีนัดทำฟัน

ตกค่ำข้าพเจ้าเริ่มขับรถข้ามคืนออกจากสเปนิซฟอร์ด
ยูทาห์ ตอนแรกทุกอย่างราบรื่น ไม่นานข้าพเจ้าก็ออกจาก
ทางหลวงที่ไปได้และเหนือ แล้วใช้ทางหลวงที่ไปตะวันตก
ออกและตะวันตก ข้าพเจ้าเปิดไฟหน้ารถและรีบขับข้าม
ยูทาห์ตะวันตก เมื่อขับไปได้หลายไมล์และค่าคีนกลาง
ทะเลทรายมีดลงทุกขณะ ข้าพเจ้าสังเกตว่าข้าพเจ้ามอง
เห็นถนนหนทางลำบากขึ้นเรื่อยๆ มารู้อีกทีก็เมื่อไฟหน้า
รถหรี่ลงๆ จนไฟดับ เครื่องดับ และรถยนต์ไหลไปหยุดอยู่
ข้างทาง

แบตเตอรี่หมด รถแล่นต่อไปไม่ได้ ถึงแม้ข้าพเจ้าจะ
รอบคอบเรื่องที่ต้องมีน้ำมันรถมากพอและถึงกับเขียน

ข้อความเตือนว่าจะแวะเติมน้ำมันที่ไหน แต่ข้าพเจ้าก็ไม่
พร้อมรับสภาพที่ระบบไฟเสียทั้งคัน

ไดชาร์จคืออะไร

ข้าพเจ้าโตมากับคุณพ่อผู้ภาคภูมิใจที่สามารถซ่อม
รถยนต์ให้ครอบครัวเราได้ ท่านสอนเราเรื่องเครื่องยนต์
ข้าพเจ้าจึงรู้ว่าแบตเตอรี่ที่ดีจะไม่หมดขณะรถแล่นเว้นแต่
ไดชาร์จมีปัญหา ไดชาร์จเป็นตัวปั่นไฟที่เปลี่ยนพลังงาน
กลีให้เป็นพลังงานไฟฟ้า ไดชาร์จใช้พลังงานจลน์ของ
เครื่องยนต์ที่แล่นอยู่ผลิตพลังงานแม่เหล็กที่ถูกเปลี่ยน
เป็นกระแสไฟฟ้าซึ่งจะชาร์จไฟให้แบตเตอรี่ตลอดเวลา ส่ง
ผลให้ไฟหน้ารถ วิทยุ เครื่องปรับอากาศ และอุปกรณ์ไฟฟ้า
ตัวอื่นทำงานโดยไม่ติดขัด ทั้งยังทำให้เครื่องยนต์แล่นด้วย

ตอนนี้มีบางอย่างผิดปกติกับไดชาร์จรถยนต์ของข้าพเจ้า
จะต้องซ่อมหรือเปลี่ยนใหม่จึงจะเดินทางต่อได้

ในยุคนั้นโทรศัพท์มือถือถือ ทางเลือกเดียวของข้าพเจ้า
คือเริ่มเดิน สุดท้ายก็มีชายคนหนึ่งรับข้าพเจ้าขึ้นรถไป
เมืองข้างเคียง ข้าพเจ้าใช้โทรศัพท์ที่หยอดเหรียญโทรขอ
รถลาก ข้าพเจ้านั่งกับคนขับระหว่างเดินทางหนึ่งชั่วโมง
กลับไปที่รถ จากนั้นก็นั่งกับเขาอีกครั้งขณะเราลากรถยนต์
ของข้าพเจ้ากลับไปเมืองเล็กๆ เมืองนั้น หลังจากทิ้งรถ
ไว้สี่ชั่วโมง ข้าพเจ้าก็กลับเข้ามาอนหน้าศูนย์บริการจน
กระทั่งศูนย์เปิด

เมื่อผู้จัดการมาถึง เขาไม่คิดว่าเมืองเล็กๆ ของเขาจะ
มีอะไหล่ที่ข้าพเจ้าต้องการ เขาสั่งให้ได้ แต่คงจะมาไม่ถึง

ภายในสองสามวัน เขาเห็นใจข้าพเจ้า เขาบอกว่าเขาจะชาร์จแบตเตอรี่ให้สักสามชั่วโมง นั่นอาจจะทำให้รถมีไฟมากพอจะขับไปอีกเมืองหนึ่งได้ บางทีพวกเขาอาจจะมิอะไหล่ที่ข้าพเจ้าต้องการ

เมื่อชาร์จแบตเตอรี่เสร็จแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มออกเดินทางโดยไม่เปิดอะไรที่จะทำให้เสียพลังงานไฟฟ้าโดยใช้เหตุ ข้าพเจ้าเดินทางถึงเมืองถัดไป แต่พวกเขาไม่มีอะไหล่ที่ข้าพเจ้าต้องการ วนเวียนอยู่แบบนี้—ชาร์จสามชั่วโมงเพื่อขับสองชั่วโมงจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง หลังจากพบคนใจดีในเมืองต่างๆ ระหว่างทาง ในที่สุดข้าพเจ้าก็มาจอดหน้าบ้านคุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้า หหมดแรงหลังจากเดินทาง 30 ชั่วโมงแต่กลับถึงบ้านอย่างปลอดภัย

มานาทางวิญญาน

มีความคล้ายคลึงกันระหว่างการเดินทางของข้าพเจ้ากับการเดินทางในทะเลทรายของชาวอิสราเอลในสมัยพันธสัญญาเดิม เป็นเวลา 40 ปีที่ชาวอิสราเอลเติมพลังสม่ำเสมอด้วยอาหารจากสวรรค์ที่เรียกว่า *มานา* (ดู อพยพ บทที่ 16 และกันดารวิถีบทที่ 11)

ในสมัยของเรา เรามีความต้องการอาหารจากสวรรค์หรืออาหารทางวิญญานคล้ายกัน โชคดีที่เราสามารถสร้าง “โดชาร์จทางวิญญาน” ซึ่งจะ “ป้อน” “มานาทางวิญญาน” ให้เรา เนื่องจากความต้องการทางวิญญานของเราได้รับการตอบสนองผ่านการรักษาสัมพันธภาพกับพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ฉะนั้น เฉกเช่นชาวอิสราเอลใช้เวลาแต่ละวันเก็บมานา ทุกวันนี้เราจึงต้องเก็บมานาทางวิญญานผ่านการสวดอ้อนวอน การศึกษาพระกิตติคุณ และการขวนขวายให้มีพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นเพื่อนตลอดเวลา

ในที่สุดชาวอิสราเอลเหนื่อยหน่ายกับการเก็บมานาและ “มีความอยาก” สิ่งทีพวกเขาทิ้งไว้เบื้องหลัง (กันดารวิถี 11:4) ถ้าเราปล่อยให้ตัวเราเหนื่อยหน่ายกับการเก็บมานาทางวิญญาน เราอาจจะพบตนเองโหยหาสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ทางวิญญาน เฉกเช่นชาวอิสราเอลที่ท้อแท้ใจ เราอาจมองข้ามจุดประสงค์แรกเริ่มของเรา—ซึ่งคือการมาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้ แม้ถึงกับคิดว่าเราไม่น่าออกจาก “อียิปต์” เลย (ดู กันดารวิถี 11:5–6) สุดท้ายโดชาร์จทางวิญญานของเราหยุดทำงาน และเราไม่สามารถก้าวหน้าได้ เราพบตนเองอับจนหนทาง อดอยาก และโหยหาการช่วยชีวิต

มองเห็นปาฏิหาริย์

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) สอนว่า “บางครั้งดูเหมือนเราเห็นคุณค่าของพระคัมภีร์น้อยนักเพราะเราไม่ตระหนักว่าช่างล้ำค่าเพียงใดที่ได้ครอบครองพระคัมภีร์ และเราได้รับพรอย่างยิ่งเพราะเรามีพระคัมภีร์ ดูเหมือนเราจะสุขสบายเกินไปกับประสบการณ์ของเราในโลกนี้และเคยชินกับการได้ยินพระกิตติคุณที่สอนในบรรดาพวกเราจนเราไม่อาจนึกภาพให้เป็นอื่นไปได้”¹

เราควรเห็นคุณค่าของการศึกษาพระคัมภีร์สม่ำเสมอ การสวดอ้อนวอน และการเชื่อฟังเพราะสิ่งเหล่านั้นช่วยเรารักษาความเป็นเพื่อนของพระวิญญานบริสุทธิ์ ถ้าเราละเลยกิจกรรมที่ชาร์จไฟทางวิญญานในชีวิต เบื่อกิจกรรมเหล่านั้น หรือแค่ทำไปตามกิจวัตร เมื่อนั้นโดชาร์จทางวิญญานของเราจะทำงานไม่เต็มที่ เราจะหมดไฟทางวิญญานอย่างช้าๆ บางทีอาจจะที่ละเล็กละน้อยจนเราแทบไม่รู้ตัว ในเวลาเช่นนั้น ทางเดียวที่จะมีไฟทางวิญญานเหมือนเดิมคือหันมาหาพระเยซูคริสต์และกลับใจโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และการกลับใจอย่างแท้จริง ทุกสิ่งจะคืนมาเหมือนเดิม

มองดูและมีชีวิต

เมื่อชาวอิสราเอลพำนัก พวกเขาสูญเสียความสำคัญต่อพรของการบำรุงเลี้ยง เพื่อเป็นการลงโทษ “พระ

ยาค็อบที่ทรงส่งพวกกุงพิชมาในหมู่ประชาชน งูก็กัดประชาชนและคนอิสราเอลตายเป็นจำนวนมาก” (กันดารวิถี 21:6)

สุดท้าย “ประชาชนมาหาโมเสสกล่าวว่า เราทำบาปเพราะเราต่อว่า พระยาค็อบ และต่อว่าท่าน ขอทูลวิงวอนพระยาค็อบให้พระองค์ทรงนำงูไปจากเรา ดังนั้นโมเสสจึงทูลวิงวอนเพื่อประชาชน

“และพระยาค็อบตรัสกับโมเสสว่า จงทำงูพิชตัวหนึ่งติดไว้บนเสา และทุกคนที่ถูกงูกัดมองดูงูนั้นก็จะมีชีวิตอยู่ได้”

“ดังนั้นโมเสสจึงทำงูของสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งและติดไว้บนเสา และเมื่องูกัดใครถ้าคนนั้นมองดูงูของสัมฤทธิ์นั้นเขาก็มีชีวิตอยู่ได้” (กันดารวิถี 21:7-9)

งูของสัมฤทธิ์ยุคปัจจุบัน

งูของสัมฤทธิ์หรืองูทองเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของพระเยซูคริสต์ถูกยกขึ้นบนกางเขน (ดู ยอห์น 3:14-15) เมื่อเราใส่ใจคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน เรากำลังมองไปทางพระคริสต์เพราะพวกท่านนำเราให้หันกลับมาสนใจแผนของพระบิดาและบทบาทอันเป็นศูนย์กลางของพระเยซูคริสต์ เจกเช่นคนใจดีที่ยอมให้ข้าพเจ้าชาร์จแบตเตอรี ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยที่มีชีวิตอยู่ต่างชาร์จไฟทางวิญญาณให้เรา โดยเตือนเราว่าเราเป็นบุตรธิดาของพระบิดาในสวรรค์ และ “งาน . . . และรัศมีภาพ [ของพระองค์]—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) พวกท่านแนะนำเราเป็นพิเศษว่าเมื่อเรานมัสการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในวันสะบาโต เราจะมีศรัทธาเพิ่มขึ้นในพระบิดาในสวรรค์ ในแผนแห่งความสุขของพระองค์ ในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์

เรื่องราวของโมเสสและงูของสัมฤทธิ์มีกล่าวไว้ในพระคัมภีร์มอรมอนด้วย ซึ่งในนั้นบอกเราว่า “หลายคนมองดูและมีชีวิต” (แอลมา 33:19; ดู ข้อ 20-22 ด้วย) แต่อีกหลายคนไม่ยอมมองดู “งานซึ่งพวกเขาต้องทำคือมองดู; และเพราะความเรียบง่ายของทาง, หรือความง่ายของมัน, จึงมีคนตายเป็นอันมาก” (1 นิไฟ 17:41) สักวันจะมีคนพูดถึงเราใหม่ว่าเราไม่ยอมมองดูศาสดาพยากรณ์และคำแนะนำของพวกท่านเพราะความเรียบง่ายของทาง

“หากท่านได้รับการบำบัดรักษาโดยเพียงแต่กวาดสายตา ดูเพื่อท่านจะได้รับการบำบัดรักษา, ท่านจะไม่มองดูโดยเร็วหรือ[?] . . .

“... จงกวาดสายตาท่านดูและเริ่มเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า” (แอลมา 33:21, 22)

ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อพรที่มาถึงเราเมื่อเราไปตาม “ทางหลวงสู่สวรรค์” อย่างต่อเนื่องและกระตุ้นให้ผู้อื่นทำเหมือนกัน ข้าพเจ้าสำนึกคุณเท่าเทียมกันต่อโอกาสให้กลับใจเมื่อเราหลงผิด ทั้งนี้เสียไม่ได้ไว้เบื้องหลัง และกลับสู่เส้นทางที่เหมาะสม พรเหลือคณานับ

อีกข้อความหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนที่พูดถึงประสบการณ์ของชาวอิสราเอลสรุปว่า “และมากเท่าที่มองดูงูนั้นจะมีชีวิตฉันใด, แม้มากเท่าที่มองดูพระบุตรของพระเจ้าด้วยศรัทธา, โดยมีวิญญาณที่สำคัญกีด, จะมีชีวิตฉันนั้น, แม้จนไปสู่ชีวิตนั้นซึ่งเป็นชีวิตนิรันดร์” (ฮีลามัน 8:15)

การเอาใจใส่คำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน ฝึกใจให้เรามีศรัทธา อีกทั้งเพิ่มพลังให้เราเอาชนะอุปสรรคระหว่างการเดินทาง เช่นเดียวกับข้าพเจ้ามุ่งหน้าในคืนฤดูร้อนนั้นในทะเลทราย ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเรามองไปที่พระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ เราจะพบความหมายและจุดประสงค์ในการเดินทางของเรา ■

ท่านสามารถหาแนวคิดการสังสรรค์ในครอบครัวสำหรับบทความนี้ได้ที่ lds.org/go/11811

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (2006), 67.

โดย จีน บี. บิงแฮม
ประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ

พระวิหารทำให้เรามี วิสัยทัศน์ที่สูงขึ้น

ค วามทรงจำสำคัญและแจ่มชัดที่สุดบางอย่างของเราเมื่อครั้งอาศัยอยู่ทางภาคตะวันตกตอนกลางของสหรัฐอเมริกาสมัยเป็นพ่อแม่วัยหนุ่มสาวคือการไปพระวิหารในวอชิงตัน ดี.ซี.ปีละครั้ง สมัยนั้นพระวิหารดังกล่าวเป็นแห่งเดียวที่เปิดดำเนินการทางภาคตะวันออกเฉียงของแม่น้ำมิสซิสซิปปี การรู้ว่าศาสนพิธีพระวิหารจำเป็นต่อบุตรีตาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ทำให้เรารู้สึกว่าเราต้องรีบทำ เช่นเดียวกับหลายท่าน เราเตรียมการให้เพื่อนๆ ดูแลลูกเล็กๆ ของเรา เดินทางตอนกลางคืนไปกับเพื่อนสมาชิกเต็มรถโดยสารใช้เวลาอันมีค่าสองวันทำงานพระวิหารให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากนั้นจึงนั่งรถโดยสารกลับบ้านตอนกลางคืนเพื่อเราจะสามารถเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรในวันอาทิตย์ การเดินทางเหล่านั้นไม่เหมือนเป็นการเสียสละ เป็นสิ่งที่น่าจดจำเพราะการหนุนใจทางวิญญาณที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณเราหลายเดือนต่อจากนั้น

ไม่กี่ปีต่อมา เราตื่นตื่นที่ได้ต้อนรับพระวิหารชิคาโก อิลลินอยส์ พระวิหารแห่งแรกที่สร้างทางภาคกลางของอเมริกาเหนือตั้งแต่สร้างพระวิหารคาร์ดสตัน แอลเบอร์ตา แคนาดาเมื่อ 62 ปีก่อน เมื่อมีพระวิหารห่างจากบ้านเพียง 45 นาที เราจึงตั้งใจได้เข้าพระวิหารบ่อยกว่าปีละครั้งและได้รับอาหารทางวิญญาณเป็นประจำ

ทว่าปัจจุบัน แม้พวกเราบางคนอยู่ใกล้พระวิหารมากขึ้น แต่เราก็อาจจะยังพบว่าเข้าพระวิหารบ่อยๆ ได้ยาก การไปพระวิหารสะดวกขึ้นอาจลวงเราให้คิดว่า “ฉันจะไปพรุ่งนี้เมื่อมีเวลามากกว่านี้” แรงกดดันขณะนั้นอาจทำให้เราเขวโดยง่ายและปล่อยให้โอกาสที่สำคัญกว่าหลุดลอยไป เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งโคเวรัมภ์อัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “ข้าพเจ้าสนับสนุนท่านให้ตั้งเป้าหมายของตนเองว่าจะใช้ประโยชน์จากศาสนพิธีในพระวิหารที่เปิดดำเนินการของเราบ่อยเพียงใด”¹

ซ้าย: ห้องซีเลสเชียล พระวิหารฮาร์ตฟอร์ด คอนเนคติกัต

ด้วยระดับความสูง 288 ฟุต (88 เมตร) พระวิหารวอชิงตัน ดี.ซี.เป็นพระวิหารที่สูงที่สุด

เหมือนกลองโทรทรรศน์
 ใช้ส่องดูดาวที่อยู่ไกลเกิน
 สายตาเรา พระวิหารเปิด
 ความคิดให้มีวิสัยทัศน์สูง
 ขันและกว้างขัน

บน: หน้าต่างกระจกสี
 ของพระวิหารกิลเบิร์ต
 แอริโซนา; ประตูและ
 หน้าต่างพระวิหาร
 โพรโวซิติเซนต์;
 ลูกบิดประตูพระ
 วิหารซอลท์เลค

พื้นหลัง: ห้องซีเลสเชียล
 พระวิหารเคียฟ ยูเครน

หน้าต่างกระจกสีพระ
 วิหารไฟร์บวร์ก เยอรมนี

พระวิหารแคนซัส
ซิตี มิสซูรี

ถ้าเราละเลยโอกาสเข้าพระวิหารให้บ่อยเท่าที่
สถานการณ์ของเราเอื้ออำนวย ถ้าเราไม่เอาใจใส่โอกาสไป
พระวิหารทั้งที่พระวิหารอยู่หลังบ้านเรา พูดยุติได้ว่าเรา
อาจสูญเสียพรในอนาคตและโอกาสที่พระบิดาของเรา
และพระบุตรของพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้เรา
“เรา, พระเจ้า,” พระองค์ตรัส “ถูกผูกมัดเมื่อเจ้า
ทำสิ่งที่เรากล่าว; แต่เมื่อเจ้าไม่ทำสิ่งที่เรากล่าว,
เจ้าย่อมไม่มีสัญญา.” (คพ. 82:10)

เมื่อดูเหมือนเหตุการณ์ต่างๆ สมคบกันขัด
ขวางเราไม่ให้ไปพระวิหาร เราพึงจดจำพระ
ดำรัสรับรองของพระเยซูคริสต์ที่ว่า “ในโลกนี้
ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้า
เถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น
16:33) เมื่อเราไม่ย่อท้อและเข้า
พระวิหารแม้มีอุปสรรค เราจะมี
ความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดให้เอาชนะโลกที่เรา อยู่ ครึ่งหนึ่ง
เมื่อสามีกับดิฉันเตรียมไปพระวิหาร
เกิดปัญหาตามมาติดๆ ในที่สุดขณะที่
เรากำลังจะออกจากประตูบ้าน เรามีความ
ตั้งเครียดของ “ช่วงเวลาการแต่งงาน”
ขณะเราสองคนเดินเงยบ่าไปที่รถ เรา
ได้ยินลูกสาวคนโตปลอบน้องสาวของเธอว่า “อย่าห่วง
เลย พ่อแม่กลับจากพระวิหารอย่างมีความสุขทุกครั้ง
แหละ” และเธอพูดถูก!

พระวิหารเตือนให้เรานึกถึงช่วงเวลาของนิรันดร

ไม่ว่าเรามาพระวิหารด้วยใจเปี่ยมปีติหรือหนักอึ้งด้วย
ความโศกเศร้า พระวิหารเป็นสถานที่ที่หนุนใจและเพิ่ม
พลังให้สมาชิกที่มีค่าควร ทุกคน ที่เปิดใจรับ

เมื่อมาพระวิหารดิฉันแทบจะตัวลอยด้วยความสำนึก
คุณอย่างสุดซึ้งต่อพรที่ให้กับบุคคลที่เรารักซึ่งกำลังมี
ปัญหา ดิฉันหลังจากน้ำตาเงยบ่า ของความโศกเศร้าเสียใจ
เพราะความล้มเหลวของตนเช่นกัน ดิฉันเคยได้รับการ
การกระตุ้นเตือน คำสั่งสอน และแม้การติเตียนจาก

จากซ้าย: ขึ้นบันไดในพระวิหารอู
อิลลินอยส์ ซึ่งได้รับการอุทิศในวันครบ
รอบ 158 ปีมรดกของโจเซฟกับไฮรัม
สมิธ; ห้องอุทยานพระวิหาร ไอคาโฮ
พอลส์ ไอคาโฮ; ที่จับประตูพระวิหาร
แคลกระรี แอลเบอร์ตา แคนาดา;
ภายในพระวิหารฮาร์ตฟอร์ด
คอนเนคติกัต (พื้นหลัง)

พระวิญญูญาณขณะรับใช้เป็นตัวแทนให้บางคนได้รับศาสนพิธีที่จะช่วยให้เธอก้าวหน้าชีวิตนรีนตร์ ประสบการณ์ทั้งหมดนั้นหนุนใจและทำให้ดิฉันเข้มแข็ง ดิฉันเคยนั่งในพระวิหารหลายชั่วโมงเหมือนเป็น “หน้าที่” เพียงทำตามข้อผูกมัดของดิฉัน และแม้กระทั่งพบตนเองสับสนในช่วงศาสนพิธีพระวิหารในหลายปีที่เป็นครุเซมินารีภาคเช้าตรู่! แต่ทุกครั้งที่ดิฉันไปพระวิหาร ดิฉันได้รับพรไม่ว่าเราได้รับพรทันทีหรือพยายามให้ได้รับพรภายหลัง แต่ทุกขณะที่เราใช้ในพระวิหารส่งผลให้ตัวเราเพิ่มพูนบางประการ

การอยู่ในพระวิหารเตือนให้เรานึกถึงช่วงเวลาของนรีนตร์ ทั้งเหลือวหลังมองบรรพชนของเราและตั้งตารอคอยลูกหลานของเรา ลูกๆ ของเรามองไกลถึงนรีนตร์มากขึ้นเช่นกันเมื่อพวกเขาจดจ่ออยู่กับพระวิหาร เราจะเตรียมพวกเขาให้พร้อมไปพระวิหารมากที่สุด—อันเป็นขั้นตอนสำคัญยิ่งในความก้าวหน้านรีนตร์ของพวกเขาได้อย่างไร ประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสองคนแนะนำว่า “บิดามารดาควรสอนความสำคัญของพระวิหารตั้งแต่บุตรธิดายังเยาว์วัย”² ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) แนะนำให้บิดามารดาวางภาพพระวิหารไว้ในห้องนอนของบุตรธิดาทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะได้มองดูสิ่งเตือนใจอันศักดิ์สิทธิ์นั้นทุกวันจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา³ ท่านสามารถแบ่งปันกับบุตรธิดาได้เช่นกันถึงพรที่ท่านได้จาก การเข้าพระวิหารและประจักษ์พยานของท่านถึงปีติที่ท่านคาดหวังในความสัมพันธ์นรีนตร์กับพวกเขา และท่านสามารถสนับสนุนลูกวัยรุ่นของท่านให้ปรารถนาจะรับบัพติศมาแทน

ผู้ขายขนม จงจดจำในบทเรียนสังสรรค์ครอบครัวและช่วงการสอนของท่านว่า “พระวิหารเป็นจุดมุ่งหมายของกิจกรรมทุกอย่าง บทเรียนทุกบท และความก้าวหน้าทุกอย่างก้าวในศาสนจักร”⁴ ขณะท่านร้องเพลงกับบุตรธิดาว่า “ฉันชอบมองดูพระวิหาร ฉันต้องการไปที่นั่น ฉันจะทำพันธสัญญากับพระบิดาสวรรค์”⁵ ท่านจะช่วยให้พวกเขาารู้สึกปรารถนาจะเข้าพระนิเวศศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และใจท่านเองจะขึ้นบานด้วยความสำนึกคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ ต่อแผนแห่งความรอดของพระองค์ ต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการซดใช้ของพระองค์ ซึ่งทำให้ท่านได้อยู่กับคนที่ท่านรักตลอดไป “ทาง [ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด] เป็นเส้นทางที่นำไปสู่ความสุขในชีวิตนี้และชีวิตนรีนตร์ในโลกที่จะมาถึง”⁶ เส้นทางนั้นนำไปถึงและผ่านพระวิหาร!

พระวิหารเป็นที่ลี้ภัยจากโลก

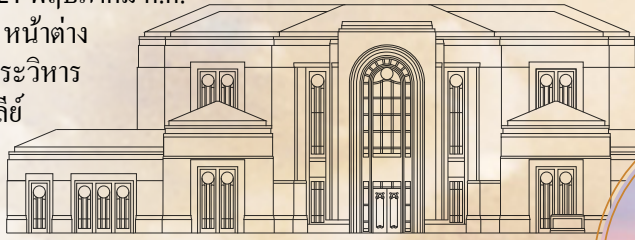
อิทธิพลทางโลกสามารถดึงเราออกห่างจากพระวิหาร เพื่อนเยาวชนที่รักคนหนึ่งกังวลใจกับความคิดเห็นและการคาดเดาต่างๆ นานาเกี่ยวกับศาสนจักรที่เขาอ่านทางอินเทอร์เน็ต เขาตัดสินใจเลิกเข้าพระวิหารจนกว่าจะไขข้อสงสัยของเขาได้ ดิฉันขอรับรองท่านสุดหัวใจผู้อาจมีข้อสงสัยอันส่งผลกระทบต่อประจักษ์พยานของท่านให้มีส่วนร่วมต่อไปในการสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและการศึกษาพระคัมภีร์ และเข้าพระวิหารต่อไป ขณะท่านพยายามหาคำตอบอันจะทำให้ท่านเกิดสันติสุข จงจดจ่ออยู่กับพระกิตติคุณเพื่อจะไม่เบี่ยงตามแนวความคิดที่ชาญฉลาดแต่ผิด คนเราจะไม่หาทางรักษาความเจ็บป่วยทางกายโดยขอคำแนะนำในการรักษา

ซ้าย: ประธานเควิด โอ. แมคเคย์, ซิสเตอร์เอ็มมา แมคเคย์ และผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ เข้าร่วมการอุทิศพระวิหารเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์ในปี 1955 ซึ่งเป็นพระวิหารแห่งแรกที่ก่อสร้างในยุโรป

ล่าง: หน้าต่างกระจกสีพระวิหารสตาร์แวลลีย์ ไวโอมิง

พระวิหารปารีส ฝรั่งเศส พระวิหารที่
เปิดดำเนินการแห่งที่ 156 ได้รับการ
อุทิศวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ.
2017 ต่าง: หน้าต่าง
กระจกสีพระวิหาร
สตาร์เวลลีย์
ไวโอมิง

ขวา: งานแกะสลักในพระวิหาร
ปาเปอเต ดาฮีตี; พระวิหารพอร์ต
ลอเคอร์เตล ฟลอริดา; ภายในพระ
วิหารฮาร์ตพอร์ต คอนเนคติกัต

ล่างซ้าย: พระวิหารเล็ก
ที่สุดคือพระวิหาร โคลเนียบ
ฮิวเรช ซิวาเว เม็กซิโก

จากนักฟุตบอลชื่อดัง และผู้
มีความเข้าใจจำกัดเกี่ยวกับพระ
กิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซู
คริสต์จะไม่สามารถไขข้อสงสัยทางวิญญาณ
ได้อย่างถูกต้องเช่นกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์
ผู้ทรงเป็นพยานถึง “ความจริงของทุกเรื่อง”
(โมโรไน 10:5) “จะบอกเจ้าในความนึกคิด
เจ้าและในใจเจ้า” (คพ. 8:2) ว่าความจริง
นิรันดร์คืออะไร

สถานที่แห่งหนึ่งที่จะเข้าถึงพระวิญญาณ
องค์นั้นได้มากที่สุดคือในพระวิหาร ถ้าท่าน
มีค่าควรเข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้า (ตาม
ที่ท่านและอธิการตัดสิน) โปรดมาพระวิหาร
พร้อมข้อสงสัยของท่านและรับความเชื่อมั่น
ว่าแม้ท่านไม่เข้าใจทุกสิ่งตอนนี้ แต่พระเจ้า
เข้าพระทัย จงจำทั้งหมดที่ท่านรู้ จริง และ
เข้าใจ สิ่งที่ท่านรู้ จริง และได้รับพยานทาง
วิญญาณจะนำท่านไปสู่ “สันติสุขของพระเจ้า
ที่เกินความเข้าใจ [และจะ] คุ่มครองจิตใจ
และความคิดของท่านทั้งหลายไว้ในพระเยซู
คริสต์” (ฟิลิปปี 4:7) ดินนั้นเป็นพยานว่าความ
เข้าใจและสันติสุขที่ท่านแสวงหาจะเกิดขึ้น
เมื่อท่านยังคงมีศรัทธาว่าพระบิดาในสวรรค์
ของท่านจะทรงนำทางท่านไปพบความจริง
อิสยาห์เตือนเราว่าพระวิหารเป็น “ที่ลี้
ภัย . . . จากพายุ” (อิสยาห์ 4:6) ถ้อยคำของ
ประธานโรมัส เอส. มอนสันปลอบใจเราเช่น
กัน “ขณะผ่านเข้าประตูพระวิหาร เราทั้ง
ความว้าวุ่นใจและความสับสนของโลกไว้เบื้อง
หลัง ภายในวิสุทธิสถานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ เรา
พบความสวยงามและระเบียบ มีที่พักผ่อน
สำหรับจิตวิญญาณของเราและที่หยุดพักจาก
ความหวั่นกังวลของชีวิตเรา”⁷

ขณะที่ความทุกข์ในโลกเพิ่มขึ้นและ
แรงกดดันของชีวิตประจำวันก่อตัว เราต้อง

จดจ่อกับสิ่งสำคัญจริงๆ เรา
จดจ่อกับเรื่องง่ายกับเรื่องลบและความ
ทุกข์ร้อนทางโลกประหนึ่งเรากำลัง
มองดูความล้มเหลวและปัญหาของเราผ่าน
กล้องจุลทรรศน์ การอยู่ในพระวิหารเตือน
ให้เรามองไกลถึงนิรันดร์เสมอ เนกเช่น
กล้องโทรทรรศน์ขนาดใหญ่โฟกัสดวงดาว
ที่เรามองด้วยตาเปล่าไม่เห็น พระวิหารเปิด
ความคิดเราให้มีวิสัยทัศน์สูงขึ้นและกว้างขึ้น
พระวิหารช่วยให้เราเห็น หวัง และพยายาม
ทำให้เป็นทั้งหมดที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
ออกแบบให้เราเป็น พระวิหารช่วยให้เรา
จดจ่อกับความจริงนิรันดร์—กับพระบิดา
มารดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราและปรารถนา
จะช่วยเรา จดจ่อกับคุณค่าแท้จริงของเราใน
ฐานะบุตรธิดาของพระองค์ และจดจ่อกับสิ่ง
ที่เราสามารถเป็นได้ในฐานะ “ทายาทของ
พระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์”
(โรม 8:17) ในพระวิหารสอนแผนของพระ
ผู้เป็นเจ้าของและเราทำพันธสัญญานิรันดร์ใน
พระวิหารเราได้รับเครื่องมือให้เป็นตัวตน
นิรันดร์ที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุดของเรา

“เมื่อเราเข้าพระวิหาร” ประธานมอนสัน
แนะนำ “เราจะเกิดความเข้มแข็งทาง
วิญญาณและความรู้สึกสันสันติสุขซึ่งจะ
มากกว่าความรู้สึกอื่นที่เข้ามาในใจมนุษย์ได้
เราจะเข้าใจความหมายแท้จริงของพระวจนะ
ของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพระองค์ตรัสว่า
‘เราขอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของ
เราที่ให้แก่ท่าน . . . อย่าให้ใจของท่านเป็น
ทุกข์ อย่ากลัวเลย’ [ยอห์น 14:27]”⁸

การรับใช้ในพระวิหารของท่านจะมีผลต่อผู้อื่น
วิญญาณที่ท่านนำมาจากการรับใช้ใน
พระวิหารจะมีผลต่อคนมากมายในแวดวง

อิทธิพลของท่าน—บางคนท่านอาจนึกไม่ถึงด้วยซ้ำ ระหว่างทางกลับจากการไปพระวิหารครั้งหนึ่งของเรา ในวอชิงตัน ดี.ซี. กลุ่มสมาชิกแบ่งปันประจักษ์พยานให้กันเมื่อรถโดยสารแล่นตลอดระยะทางหลายไมล์จนถึงบ้าน ผู้เข้าพระวิหารคนแล้วคนเล่าแบ่งปันปีติและความสำนึกคุณต่อพรที่พวกเขาได้รับทันทีและพรนิรันดร์ของพระวิหาร จนคนขับรถโดยสารที่ไม่เป็นสมาชิกทนฟังไม่ไหว เขาคว้าไมโครโฟนมากล่าวขอบคุณที่ได้อยู่กับพวกเรา เขาพูดต่อจากนั้นว่า “ผมไม่รู้ว่าคุณคิดอะไร แต่ผมรู้สึกบางอย่างผิดปกติที่นี่” หัวหน้าเผยแผ่ออร์ดของเราบนรถโดยสารจึงขอข้อมูลติดต่อและมอบให้ผู้สอนศาสนาหลังจากนั้น

ดิฉันขอเชื่อเชิญให้ท่านใช้ประโยชน์จากของประทานของพระวิหารที่อยู่ใกล้ท่านให้บ่อยเท่าที่สถานการณ์ของท่านเอื้ออำนวย ท่านจะเข้มแข็งขึ้นและจะพบสันติสุขในพระนิเวศน์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทรงเป็นแสงสว่าง ชีวิต และความหวังของโลก ขณะที่ยุคสุดท้ายนี้ก้าวหน้าสู่การเสด็จกลับตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ ขอให้ท่านรับแสงสว่างของพระองค์และรู้สึกถึงความหวังที่มอบให้ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “การนมัสการที่พระวิหาร: ที่มาของความเข้มแข็งและพลังในยามจำเป็น,” *เสียดัชนี*, พ.ศ. 2009, 52.
2. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Prepare for Blessings of the Temple,” *Ensign*, Mar. 2002, 17.
3. ดู *The Teachings of Spencer W. Kimball* (1982), 301.
4. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Prepare for Blessings of the Temple,” 17.
5. “ฉันชอบมองดูพระวิหาร,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, หน้า 99.
6. “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เสียดัชนี*, เม.ย. 2000, 2.
7. โทมัส เอส. มอนสัน, “พรของพระวิหาร,” *เสียดัชนี*, พ.ศ. 2015, 91.
8. โทมัส เอส. มอนสัน, “พรของพระวิหาร,” 91–92.
9. โทมัส เอส. มอนสัน, “พรของพระวิหาร,” *เสียดัชนี*, ต.ค. 2010, 15; เน้นตัวเอน.
10. “Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, July 1997, 73; เน้นตัวเอน.
11. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “การรับพรพระวิหาร,” *เสียดัชนี*, ก.ค. 1999, 36; เน้นตัวเอน.

สัญญาแนชด

ศาสตราจารย์และอัครสาวกให้สัญญาแนชดแก่คนที่เข้าพระวิหาร จำไว้ว่าพระเจ้าทรงถูกผูกมัดเมื่อเราทำสิ่งที่พระองค์ตรัส แต่เมื่อเราไม่ทำสิ่งที่พระองค์ตรัส เราย่อมไม่มีสัญญา (คู พว. 82:10)

- ประธาน โทมัส เอส. มอนสันสัญญาไว้ว่า “เมื่อเราไปพระนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อเราระลึกถึงพันธสัญญาที่เราทำในนั้น เราจะสามารถ *ทนรับการทดลองทุกอย่างและมีชัยชนะเหนือการล่อลวงแต่ละครั้ง*”⁹
- ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) สัญญาว่า “ถ้าท่านจะไปพระนิเวศน์ของพระเจ้า ท่านจะได้รับพร *ชีวิตท่านจะดีขึ้น . . . ให้โอกาสตัวท่านได้ไปพระนิเวศน์ของพระเจ้าและรับส่วนพรอันน่าอัศจรรย์ทั้งหมดที่ท่านพึงได้รับที่นั่น*”¹⁰
- เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์สัญญาว่า “การเข้า [พระวิหาร] เป็นประจำจะทำให้ชีวิตท่านอุดมไปด้วย *จุดประสงค์ที่ดียิ่งขึ้น*”¹¹

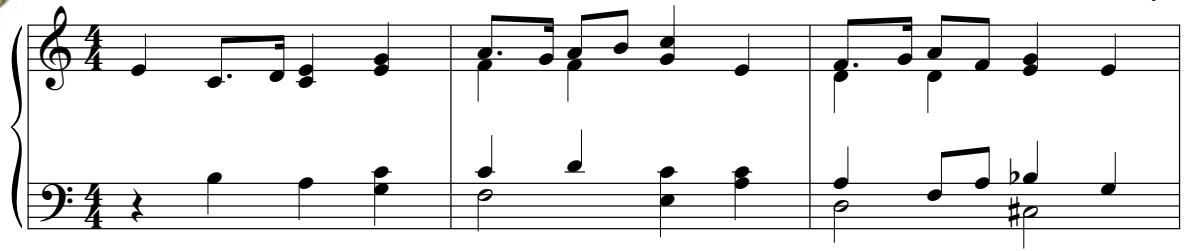

พระวิหารห้าแห่งที่มีรูปปั้นเทพโมโรในถ้ำแผ่นดินจาริกทองคำได้แก่ พระวิหารลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย (ซ้าย) พระวิหารวอชิงตัน ดี.ซี. พระวิหารซีแอตเทิล วอชิงตัน พระวิหารจอร์แดน ริเวอร์ ยูทาห์ และพระวิหารเม็กซิโกซิตี เม็กซิโก ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ temples.lds.org

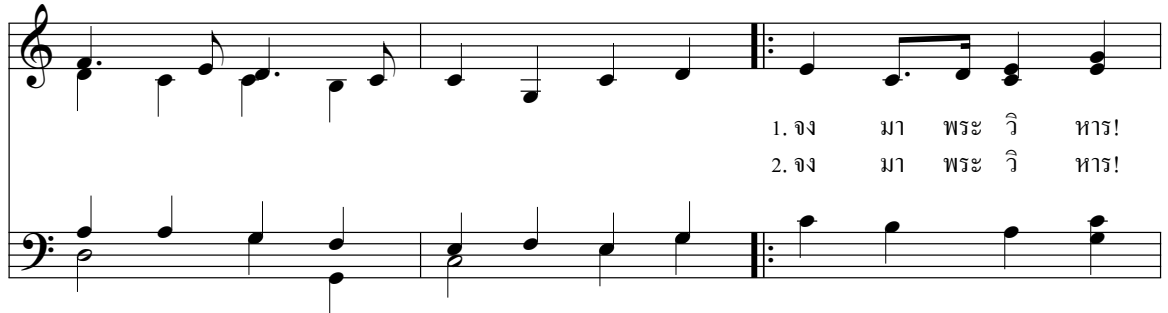
จงมาพระวิหาร

ด้วยความสง่างาม ♩ = 63-69

คำร้องโดย เจน พินโบโรห์
ทำนองโดย ไมเคิล เอฟ. มูดีย์

Musical notation for the first system, featuring a treble and bass clef with a 4/4 time signature. The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

Musical notation for the second system, including the first two verses. The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

1. จง มา พระ วิ หาร!
2. จง มา พระ วิ หาร!

Musical notation for the third system, including the first two verses. The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

มา ดู ความ งาม ตระ การ สัม ผัส พ - ลัง โอ พาร ลึก ใน จิต วิญ - ญาณ
จง มา รัก ยา ใจ ท่าน ผ - นึก รัก ไว้ ที่ นั้น ชั่ว กาล นาน นิ รันดร

Musical notation for the fourth system, including the first two verses. The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

ลึก ชึ่ง ใน จิต วิญ ญาณ ท่าน จง มา พระ วิ หาร!
รัก คง มั่น ชั่ว นิ รัน ดร จง มา พระ วิ หาร!

Musical notation for the fifth system, including the first two verses. The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

น้อม รับ ความ รัก พระ เจ้า พัน - ษ ตัญ ญา ผอง เรา นำ คู่ บ้าน ปลอดภัย
ทรัพย์สิน ของ โลก จง ทิ้ง ทาน ดิด ตาม พระ คริสต์ ชั่ว กาล มา คู่ บ้าน พระ องค์

© 2018 โดย เจน พินโบโรห์ และไมเคิล เอฟ. มูดีย์ สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกฉบับ

คู่ บ้าน บน ส - วรรค์ ปลอดภัย
 มา คู่ พระ นิ เวศน์ พระ องค์

โอ จง เข้า มา อย่า รอ ช้า เลย พระ พา หู

แหย ที่ ทรง ต้อนรับ ทรง วิง วอน ท่าน ด้วย รัก คู่ บ้าน แห่ง สัน - ติ สวด อ้อน

1.
 วอน ที่ พระ เจ้า ทรง เฝ้า รอ อวย พร

2.
 ทรง เฝ้า รอ อวย พร *molto rit.*

พรที่สัญญาไว้สำหรับการเข้าพระวิหาร

ดิฉันต้องการเข้าพระวิหารมากขึ้น—ดิฉันไม่รู้เลยว่าสิ่งนั้นจะเป็นพรแก่ครอบครัวดิฉันเพียงใด

โดย เซอร์ อีวานส์

สี่ปีก่อน ประธานโกลดรอยด์ สมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายประธานสเตคมาเยี่ยมมอร์ดของดิฉันและพูดบางอย่างที่ดิฉันจะไม่มีวันลืม “ผมสัญญากับท่านว่า ถ้าท่านเข้าพระวิหาร ชีวิต ทุก ด้านของท่านจะได้รับพร” ขณะคิดถึงคำพูดนี้ ดิฉันนึกภาพไม่ออกว่าการเข้าพระวิหารจะส่งผลต่อชีวิตทุกด้านของดิฉันได้อย่างไร แต่หลังเลิกโบสถ์ ดิฉันตัดสินใจว่าจะรับคำท้าทายของเขาและเข้าพระวิหารเป็นประจำมากขึ้น ดิฉันต้องการทดสอบสัญญาของเขา สามปีดิฉันต้องการไปพระวิหารบ่อยขึ้น แต่ดิฉันอดออกเพราะเรามีลูกเล็ก เราจะต้องขับรถหนึ่งชั่วโมงครึ่งไปพระวิหารในเมืองแซนแอนโทนีโอ รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกาเพื่อทำเ็นดาวเมนต์แล้วขับรถกลับบ้าน เราขอคนมาดูแลลูกให้เราเจ็ดถึงแปดชั่วโมงไม่ได้

จุดเริ่มต้นของพร

ตอนแรกเราพยายามเปลี่ยนกันดู ลูกกับอีกครอบครัวหนึ่ง แต่มีบางคนป่วยกะทันหันหรือไม่ก็บางอย่างเกิดขึ้น เราตัดสินใจว่าเราต้องกำหนดวันสำหรับทั้งปีและ *ใช่!* แล้วเราก็คิดวิธีการ “พิชชาและเล่น” เราจะขับรถไปพระวิหารด้วยกัน เราคนใดคนหนึ่งจะไปเข้าพระวิหารขณะที่อีกคนพาลูกไปกินพิชชา จากนั้นเราจะสลับกัน คน

หลังจะทำงานพระวิหารส่วนคนแรกเดินเล่นกับลูกๆ บริเวณพระวิหาร ได้ผลดี ลูกๆ ของเรารู้ว่าพระวิหารสำคัญต่อเรา—พวกเขาทุกคนรู้ว่ามันหลายอย่างที่เรทำได้ในวันเสาร์—และเราใช้เวลาด้วยกันเป็นครอบครัว

ดิฉันไม่รู้เลยว่าการไปพระวิหารจะเป็นพรแก่ครอบครัวเราเพียงใด หลังจากเราไปบ่อยขึ้นประมาณปีกว่า ดิฉันกำลังนั่งอยู่ในพระวิหารเมื่อสังเกต

เห็นชายคนหนึ่งที่เขาเป็นอัมพาต ดิฉันคิดว่าน่าที่มากที่เขาอยู่ในพระวิหาร ระหว่างออกจากพระวิหาร ดิฉันเห็นเขานั่งใกล้ที่จอดรถ ดิฉันกับสามีจึงคิดจะทักทาย

เขาถามดิฉันกับแซตสามีดิฉันว่าเราจะช่วยโทรศัพท์ให้เขาได้ไหม เรายินดีช่วย และเขาบอกแซตว่าโทรศัพท์ของเขาอยู่ที่ไหน แซตกดหมายเลขให้แล้วยื่นโทรศัพท์ให้เขา เขายื่นมือมาหยิบโทรศัพท์ไม่ได้แต่เขายิ้มอย่างใจดี แซตมองดูแขนของเขา ซึ่งรัดติดกับเก้าอี้เข็น และรู้ทันทีว่าต้องถือโทรศัพท์แนบหูเขา บริการรถโดยสารเข้าเมืองที่จะมารับเขา ถ้าช้ากว่าปกติ เราจึงอยู่คุยกับเขาจนรถโดยสารมารับ เราทิ้งมากที่แม่จะมีความท้าทายแต่เขาก็อยู่ที่พระวิหาร เขามีเจตคติที่ดี เขามีรอยยิ้มสดใส ก่อนเขาไป เราแลกข้อมูลติดต่อกัน และทราบว่าเขาชื่อแม็กซ์ พารา

ถ้าปราเดอร์พาราพาตัวเองมาพระวิหารได้ เราก็สามารถพาตัวเองไปพระวิหารได้—ไม่มีข้อแก้ตัว!

แบบอย่างของบราเดอร์พารา

เดือนต่อมาเราตัดสินใจไปเยี่ยมเขาเมื่อเราไปพระวิหาร เราโทรบอกล่วงหน้า และเขาบอกว่าเราเข้าข้างในได้เลยเมื่อมาถึงบ้านของเขา เราขับเข้าไปในเมืองแซนแอนโทนีโอและพบบ้านหลังเล็กของบราเดอร์พารา เขาอนอนอยู่บนเตียง มีผ้าปูที่นอนสีขาวคลุมตัวขึ้นมาถึงคาง เขาขยับศีรษะมาด้านข้างและพูดคุยกับเรา รอยยิ้มของเขายังคงสดใส เขาบอกเรา

ว่าแขนขาของเขาเป็นอัมพาตหลังจากตกหลังคาเมื่อเขาอายุ 30 เศษ เขาเล่าเรื่องการต่อสู้ดิ้นรนของเขาและแบ่งปันประสบการณ์ของเขา

การเยี่ยมบราเดอร์พาราครั้งนั้นกลายเป็นการเยี่ยมติดต่อกันหลายปี เขากลายเป็นส่วนพิเศษของชีวิตเรา เราไม่ทราบจะทำอะไรให้เขา—ความท้าทายของเขาใหญ่หลวง สิ่งที่เราารู้คือเราสามารถเป็นเพื่อนกับเขา เราสามารถนำของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ไปให้เขา อาทิ ภาพพระผู้ช่วยให้รอด ซีดีพระคัมภีร์มอรมอนในภาษาสเปน ภาพพระวิหาร สัมผัสหนึ่งถุง เราสามารถไปเยี่ยมเขา ร้องเพลงปัสมาวีย์ และฟังเขา นับเป็นประสบการณ์ที่น่ามหัศจรรย์—ท่านถวายขนมปังหนึ่งแถวเป็นการตอบแทนไม่ได้¹

เขาสอนเราเรื่องความสำนึกคุณ ซึ่งเปลี่ยนชีวิต ทุก ด้านของเรา เราเรียนรู้ที่จะมีความสำนึกคุณต่อความรู้ของเราในพระกิตติคุณ ต่อสัมพันธ์ภาพของเรากับพระเจ้า เป็นเจ้า ต่อความรู้ของเราเรื่องแผนแห่งความรอด ต่อบ้าน รถยนต์ อาหาร และเครื่องนุ่งห่ม ต่อความสามารถในการใช้ร่างกายของเรา ต่อโอกาสได้ทำประโยชน์เพื่อชุมชนของเรา และต่อคนดีๆ รอบข้างเรา บราเดอร์พาราเปลี่ยนนิยามคำว่า *ยาก* และ *การทดลอง* ของเรา เรามีเหตุผลให้ชื่นชมยินดีในพรมากมายของเราและใช้พรเหล่านั้นหนุนใจผู้อื่น

เรียนรู้การรับใช้

ครั้งหนึ่งเมื่อแชดอยู่ที่พระวิหารกับบราเดอร์กอนซาเลซเพื่อนคนหนึ่งของเขา

เขา เขาเห็นบราเดอร์พาราอีกครั้งที่พระวิหารกำลังรอรถตุ้มมารับ บราเดอร์พารารอนานแล้ว แชดกับบราเดอร์กอนซาเลซจึงตัดสินใจพาบราเดอร์พารากลับบ้าน บราเดอร์กอนซาเลซมีรถกระบะสีดำ ปูโรหิตเต็มคันรถจากสเตคของเรามาถึงพอดี พวกเขาช่วยยกเก้าอี้เข็นคั่นหนักอึ้งไว้ท้ายรถกระบะ จากนั้นจึงอุ้มบราเดอร์พาราขึ้นรถ รัตเข็มขัดยึดเขาไว้จะได้ไม่เผลอหลุดดิ้นนกล้อบอกได้เลยว่าวันนั้นเป็นวันที่ยอดเยี่ยมสำหรับบราเดอร์พารา—เขาคงนึกไม่ถึงว่าจะได้นั่งรถกระบะในฝันของเขา กลับจากพระวิหาร!

ได้รับพรในทุกๆ ด้าน

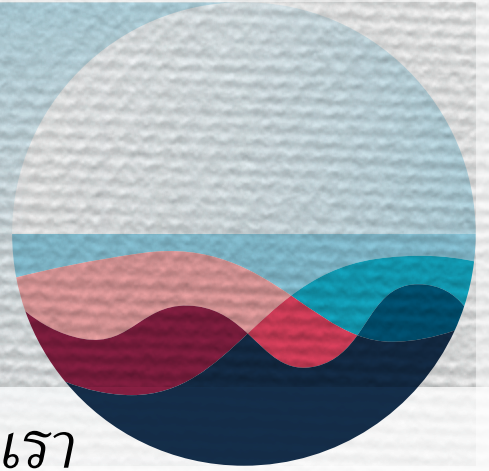
ครั้งสุดท้ายที่เราไปพระวิหารแซนแอนโทนีโอก่อนเราย้าย เราไปเยี่ยมบราเดอร์พาราด้วย ในการเยี่ยมครั้งพิเศษนี้ บราเดอร์พาราให้เราทั้งครอบครัวมารับประทานอาหารเย็น ดิฉันซาบซึ้งใจมากที่สุดที่ดิฉันได้ทดสอบสัญญาของประธานโอลดรอยด์ครอบครัวของดิฉันคงไม่มีวันได้พบบราเดอร์พาราถ้าเราไม่ได้เข้าพระวิหาร ดิฉันต่างจากเดิม—ดิฉันกลายเป็นคนที่พระเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันเป็น เมื่อเราให้พระเจ้ามาก่อนและเข้าพระวิหาร ชีวิตเราจะได้รับพรในทุกๆ ด้าน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู Melvin J. Ballard, in Marion G. Romney, "Welfare Services: The Savior's Program," *Ensign*, Nov. 1980, 93.

ท่าน เยาเวชน และ สาระสำคัญ สหกิจกรรม

สาระสำคัญสหกิจกรรมจะรวมเรา
เป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร

โดย เจสซิกา กริฟฟิธ

นิคยสารศาสนจักร

ทุก ปีฝ่ายประธานเยาเวชนชายและฝ่าย
ประธานเยาเวชนหญิงสามัญจะเชื่อเชิญให้
เยาเวชนศึกษา เรียนรู้ และนำสาระสำคัญใน
พระคัมภีร์ที่ฝ่ายประธานสูงสุดอนุมัติมา
ปฏิบัติ การเรียนรู้และการดำเนินชีวิต
ตามคำสอนในสาระสำคัญสหกิจกรรม
จะเสริมสร้างศรัทธาและประจักษ์
พยาน รวมโคเวิร์ม ช้นเรียน และ
ครอบครัวเป็นหนึ่งเดียวกัน

สาระสำคัญปี 2018

สาระสำคัญปีนี้สอนให้
เยาเวชนรู้วิธีหาสันติสุขที่มา
จากพระเยซูคริสต์ ใน หลัก
คำสอนและพันธสัญญา
19:23 พระเจ้าทรงเชื่อเชิญ
ให้ “เรียนรู้จากเรา, และฟัง
ถ้อยคำของเรา; จงเดินด้วย
ความสุภาพอ่อนน้อมแห่ง
พระวิญญาณเรา, และเจ้าจะมี
สันติสุขในเรา.” ในโลกที่เต็ม
ไปด้วยความไม่แน่นอนและ
ความกลัว นี่เป็นสัญญาที่
เปี่ยมด้วยพลัง

พระคัมภีร์ข้อนี้ให้โอกาสบิดามารดา ผู้นำ ครูพี่เลี้ยง และครูผู้สอนได้สอนแบบแผนที่สามารถทำให้เยาวชนเข้มแข็งผ่านช่วงเวลาท้าทาย

ฉันจะใช้สาระสำคัญได้อย่างไร

ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญและฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญได้เชื่อเชิญให้เราท่องจำพระคัมภีร์ข้อนี้ ศึกษาหลักคำสอน และประยุกต์ใช้หลักธรรมในชีวิตเรา ถึงแม้เราทำสิ่งเหล่านี้ได้เป็นส่วนตัว แต่การทำด้วยกันจะช่วยรวมเราเป็นหนึ่งเดียวกันและทำให้เยาวชนตลอดจนครอบครัวของพวกเขาเข้มแข็ง

มีหลายโอกาสให้รวมสาระสำคัญนี้ไว้ในชีวิตเยาวชนของเรา เราสามารถใช้หัวข้อนี้ที่การสังสรรค์ในครอบครัว ในบทเรียนที่โบสถ์และในเซมินารีใช้เป็นหัวข้อให้เยาวชนพูดในการประชุมศิษระลึก ทำให้พิธีเปิดสหกิจกรรมมีคุณค่ามากขึ้น และเป็นจุดมุ่งเน้นสำหรับกิจกรรมเยาวชน รวมถึงค่าย การประชุมใหญ่เยาวชน กิจกรรมรวม พิธีเริ่มต้นใหม่ และการให้ข้อคิดทางวิญญาณ

แนวคิดบางประการสำหรับกิจกรรม

ต่อไปนี้เป็นแนวคิดบางประการ

สำหรับรวมสาระสำคัญสห-

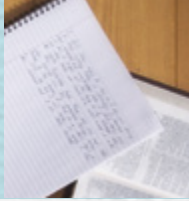
กิจกรรมไว้ในกิจกรรมตลอด

ปี ดูแนวคิดเพิ่มเติมได้ที่

youth.lds.org

“เรียนรู้จากเรา”

การเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์สำคัญต่อการหาสันติสุขในพระองค์ มีสันติสุขและความมั่นใจในการรู้ว่าพระองค์ทรงมีพระลักษณะอย่างไร เรียนรู้ว่าพระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพอย่างไร และเข้าใจสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อเรา

เมื่อประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) อายุ 14 ปีมีคนถามท่านว่าท่านอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลจบเล่มหรือยัง “ตอนนั้นข้าพเจ้าอ่านหนังสือหลายเล่ม เรื่องตลก และหนังสืออ่านเล่น แต่ในใจนึกตำหนิตนเองว่า ‘นายสเปนเซอร์ คิมบัลล์ นายไม่เคยอ่านหนังสือศักดิ์สิทธิ์เล่มนั้นเลย ทำไม’”¹ นับจากนั้นเป็นต้นมา ประธานคิมบัลล์ตัดสินใจเด็ดขาดว่าจะ “เต็มคำพระวจนะของพระคริสต์” (2 เนีไฟ 32:3)

- ท่านอาจจะขอให้เยาวชนพกสมุดจดไว้บนที่กึ่งที่พวกเขากำลังเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์
- ท่านอาจจะเชื่อเชิญให้เยาวชนรับคำท้าทายของประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันให้ “อุทิศเวลาส่วนหนึ่ง [ของพวกเรา] ในแต่ละสัปดาห์ศึกษา ทุกอย่าง ที่พระเยซูตรัสและทำดั่งที่บันทึกไว้ใน [พระคัมภีร์]”² ในชั้นเรียนหรือที่การสังสรรค์ในครอบครัว ท่านอาจจะขอให้พวกเขารายงานว่าพวกเขา กำลังเรียนรู้อะไร และพวกเขา กำลังประยุกต์ใช้ในชีวิตพวกเขาอย่างไร

แหล่งข้อมูล

- ยากอบ 1:22; โมเสส 1.
- “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เลียวโฮนา*, เม.ย. 2000, 2.
- รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ดั่งพลังของพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตเรา,” *เลียวโฮนา*, พ.ค. 2017, 39–42.
- เดวิด เอ. เบดนาร์, “อุปนิสัยเนกเช่นพระคริสต์,” *เลียวโฮนา*, ต.ค. 2017, 50–53.

“ฟังถ้อยคำของเรา”

การฟังพระคำของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่เพียงฟังเท่านั้นแต่ตั้งใจฟัง (หรือเชื่อฟัง) ด้วย สันติสุขใหญ่หลวงและความมั่นใจมาจากการรู้ว่าเรากำลังดำเนินชีวิตสอดคล้องกับคำสอนของพระองค์

เมื่อประธานโรมัส เอส. มอนสันอายุแปดขวบ ท่านตัดสินใจว่าจะมีแคมป์ไฟกับแดนนี่ เพื่อนของท่าน ปัญหามีอย่างเดียวกันคือ ฟุงนาที่พวกท่านต้องการใช้แห้งแล้ง มีหนาม และเต็มไปด้วยวัชพืช ตอนนั้นเองที่เด็กชายประธานมอนสันคิดออก “ข้าพเจ้าบอกแดนนี่ว่า ‘ที่เราต้องทำคือจุดไฟเผาวัชพืชพวกนี้ เราจะเผาวัชพืชแคว้งเดียวเท่านั้น!’” เขาเห็นด้วยทันทีและข้าพเจ้าวิ่งกลับบ้านไปหยิบไม้ขีดไฟ . . .

“ . . . ข้าพเจ้าจำได้ขณะคิดว่าไฟจะไหม้เฉพาะส่วนที่เราต้องการเท่านั้น แล้วไฟจะดับเอง

“ข้าพเจ้าขีดก้านหนึ่งกับก้อนหินและจุดไฟเผาหญ้าแห้งเดือนมิถุนายน” พอรู้ว่าไฟจะไม่ดับเอง เด็กทั้งสองจึงวิ่งไปขอความช่วยเหลือและใช้เวลาหลายชั่วโมงกว่าจะดับไฟได้

“แดนนี่กับข้าพเจ้าเรียนรู้บทเรียนที่ยากแต่สำคัญหลายบทวันนั้น” ประธานมอนสันกล่าว “บทเรียนสำคัญที่สุดคือคือความสำคัญของการเชื่อฟัง”³

- ขอให้เยาวชนศึกษาการเชื่อฟังใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* บทที่ 6 รวมถึงหัวข้อการเชื่อฟังของกิจกรรมคุณลักษณะที่อยู่ท้ายบท
- พุดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่สามารถทำให้เราเบรคจากการฟังพระคำของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะเชื่อเชิญให้เยาวชนใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์ 10 นาทีแทนเวลาอยู่หน้าจอ 10 นาที
- ถู้อโอกาสถามเยาวชนเป็นประจำว่าพวกเขาจะทำอะไรเพราะสิ่งที่ได้เรียนรู้

แหล่งข้อมูล

- อพยพ 20; มัทธิว 5:1–12
- “การเชื่อฟัง,” *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา*, (2004), 132.
- แอสดลีย์ กริกส์, “วันละสิบนาที,” *เลียโฮนา*, ก.ย. 2017, 58–61.
- โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2014, 35–38

“เดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา”

การเรียนรู้และการฟังบอกสิ่งที่เราต้องทำ การเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณของพระองค์คือวิธีที่เราต้องทำ

ความสุภาพอ่อนน้อมหมายถึง “อดทนต่อการทำร้ายด้วยความอดทนและไม่ขุ่นเคือง”⁴ บางอย่างที่ใช้ทั้งความเข้มแข็งและความอ่อนน้อมถ่อมตน ในปี 1838 โทมัส บี. มาร์ชประธานคนแรกของโครัมอัครสาวกสิบสองออกจากศาสนจักร ส่วนหนึ่งเพราะเขาไม่พอใจที่ผู้นำศาสนจักรไม่เข้าข้างภรรยาเขาในข้อพิพาทเรื่องนม ในตอนหลัง เขาอาศัยพรที่เขาสูญเสียและกลับเข้ามาในศาสนจักร โดยพูดว่า “ผมต้องการรู้เสมอว่าการละทิ้งความเชื่อของผมเริ่มต้นอย่างไร และผมได้ข้อสรุปว่าผมได้สูญเสียพระวิญญาณของพระเจ้าออกจากใจผม . . .

“... ผมรู้สึกโกรธและโมโห และพระวิญญาณของพระเจ้าไปจากผม ผมถูกทำให้มีตบอดตามที่พระคัมภีร์กล่าว”⁵

- พระชนม์ชีพของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่ง่าย หากตัวอย่างในพระคัมภีร์เมื่อครั้งพระเจ้าเยซูทรงแสดงให้เห็นความสุภาพอ่อนน้อมขณะเผชิญความท้าทาย สทนหาว่าเราจะประยุกต์ใช้แบบอย่างของพระเจ้าช่วยให้รอดในสถานการณ์ต่างๆ ที่เราอาจเผชิญในปัจจุบันได้อย่างไร
- วิธีหนึ่งที่จะสุภาพอ่อนน้อมคือการรับใช้ผู้อื่น พิจารณาการรับใช้หลายๆ แบบที่เยาวชนจะทำเองได้หรือทำเป็นกลุ่ม

แหล่งข้อมูล

- ทิตัส 3:2–5; โมโรไน 8:26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 112:13
- อูลิสเสส ซวาเรส, “จงมีความอ่อนโยนและใจนอบน้อม,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 9–11.
- นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “Meekness—A Dimension of True Discipleship,” *Ensign*, Mar. 1983, 70–74.

“เจ้าจะมีสันติสุขในเรา”

สันติสุขมีความหมายต่อแต่ละคนต่างกันไป—ความหวังว่าการเยียวยาจะเกิดขึ้น ความแน่ใจว่ามีวิธีผ่านพ้นช่วงเวลาที่ยากลำบาก หรือความมั่นใจว่าเราอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง

- หาเรื่องราวที่คนอื่นๆ พบสันติสุขในพระคริสต์ได้จาก [Mormon.org/easter](https://www.mormon.org/easter) และในหน้า 60 และ 63 ของฉบับนี้ ท่านพบสันติสุขได้อย่างไร
- ท่านอาจจะชมวีดิทัศน์อีสเตอร์ปี 2017 เรื่อง “Prince of Peace” ที่ [Mormon.org/easter](https://www.mormon.org/easter) ท่านอาจจะเชิญให้เยาวชนแบ่งปันวีดิทัศน์ออนไลน์พร้อมด้วยประจักษ์พยานว่าพวกเขาพบสันติสุขในพระคริสต์ได้อย่างไร

แหล่งข้อมูล

- ยอห์น 14:27; ฟิลิปปี 4:7.
- ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วัตเดลล์, “แบบแผนสำหรับสันติสุข,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2016, 90–93.
- เคเวนทิน แอล. คูก, “สันติสุขส่วนตัว: รางวัลแห่งความชอบธรรม,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2013, 32–36. ■

อ้างอิง

1. สเปินเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Read the Scriptures,” *Friend*, Dec. 1985, ปกหน้าด้านใน; ดู “What I Read as a Boy,” *Children’s Friend*, Nov. 1943, 508 ด้วย.
2. รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Prophets, Leadership, and Divine Law” (worldwide devotional for young adults, Jan. 8, 2017), [broadcasts.lds.org](https://www.broadcasts.lds.org).
3. โทมัส เอ. มอนสัน, “การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2013, 89–90.
4. *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), “meekness,” [merriam-webster.com](https://www.merriam-webster.com).
5. โทมัส บี. มาร์ช, ใน *Journal of Discourses*, 5:206–7 (see also “The Faith and Fall of Thomas Marsh,” in *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride and James Goldberg, eds. [2016], 57–59).

นั่งใน สภา

คำนำโดยเอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองระหว่างปฏิบัติศาสนกิจในฐานะอัครสาวก ข้าพเจ้าเน้นเสมอเรื่องพลังและความสำคัญของสภา อันได้แก่ สภาสวด สภาออร์ดี สภาองค์การช่วย และสภาครอบครัว ข้าพเจ้าเชื่อว่าการทำงานผ่านสภาเป็นวิธีทำให้เกิดผลจริงได้มากที่สุด

เดื่อนี้ เราทำการเปลี่ยนแปลงง่ายๆ ทว่าสำคัญบางอย่างในหลักสูตรที่สมาชิกโครัมฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ศึกษาเมื่อพวกเขาประชุมในองค์การของตนทุกวันอาทิตย์ นอกจากศึกษาถ้อยคำของศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิตจากการประชุมใหญ่ครั้งล่าสุดแล้ว เราจะ “นั่งในสภา” (คพ. 107:89) ด้วยกันเพื่อสนทนาระยะสั้นปัญหาที่เราพบเจอและสิ่งที่เราจำเป็นต้องมี

ทำให้การประชุมของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์มีพลังมากขึ้น

เมื่อเราเรียนรู้ที่จะหารือกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอวยพรให้เราได้รับการเปิดเผยและความเข้าใจเพิ่มขึ้น และมีพลังทำงานของพระองค์ให้สำเร็จมากขึ้น

โดย ไมเคิล เมเกลบี

ผู้อำนวยการหลักสูตร แผนกฐานะปุโรหิตและครอบครัว

ก ोनสร้างโลกนี้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำงานของพระองค์ผ่านสภา (ดู คพ. 121:32) เริ่มจากอาดัมและเอวา ผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าขอคำปรึกษาจากพระองค์ในสภา อันที่จริง พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกพระองค์เองว่า “มหาบุรุษแห่งคำปรึกษา” (โมเสส 7:35) ต้นสมัยการประทานนี้ โจเซฟ สมิทเริ่มฟื้นฟู “ระเบียบของสภา

ในสมัยโบราณ”¹ ปัจจุบัน ศาสนจักรปกครองโดยสภาในทุกระดับ

เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ ผู้นำศาสนจักรระดับสามัญได้หารือกันเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการประชุมวันอาทิตย์ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ ผลที่ได้คือหลักสูตรใหม่ชื่อว่า จงตามเรา มา—สำหรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ ซึ่งเพิ่มการใช้ข่าวสารการประชุมใหญ่สามัญ และขยายพลังของการหารือเข้าไปในโครัมฐานะปุโรหิตและสมาคมสงเคราะห์

“เราทำดีมากแล้วตรงจุดที่เราอยู่” เอ็ดเดอร์คริสทอฟเฟล โกลเด็นแห่งสวากเจ็ดสิบผู้ช่วยกำกับดูแลการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้กล่าว “แต่พระเจ้าทรงต้องการให้เราก้าวหน้าขึ้น ความ

เจริญก้าวหน้าจะเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนเป็นศึกษาถ้อยคำของศาสนพยากรณ์ที่มีชีวิตและนั่งในสภา”

เมื่อเร็วๆ นี้ ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญและสมาชิกสาวกเจ็ดสิบประชุมในสภาเพื่อสนทนาว่าการหารือหรือเชิญการเปิดเผย เพิ่มความสามัคคี และทำให้เกิดพลังอย่างไร ท่านเหล่านั้นเสนอหลักการรวมต่อไปนี้ โดยรู้ว่าท่านจะตั้งอยู่บนแนวคิดเหล่านี้ขณะค้นหาทางออกที่เหมาะสม ท่าน วอร์ดหรือสาขาของท่าน และโครัมหรือสมาคมสงเคราะห์ของท่าน

พลังในจุดประสงค์

“เนื่องจากเจ้าร่วมชุมนุมกัน . . . และเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับเรื่องเดียวกันนี้, และทูลถามพระบิดาในนามของเราในใจ, แม้ฉันนั้นเจ้าจะได้รับ” (คพ. 42:3)

สภาเป็นช่องทางให้เรา “ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าร่วมกัน”² กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ไม่เพียงแบ่งปันแนวคิดเท่านั้น แต่เราเชื่อเชิญการเปิดเผยโดยหารือกันเพื่อเราจะได้เรียนรู้สิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำในสถานการณ์ของเรา เราจะมีความสำเร็จมากขึ้นในประสบการณ์จากการเปิดเผยเช่นนั้นเมื่อเราจดจำดังนี้

1. จุดโฟกัส—เริ่มด้วยประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นที่เฉพาะเจาะจงและมีความหมาย การเน้นประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นอย่างเดียวยังจะเพิ่มความสามารถให้เราก้าวหน้าได้อย่างมีความหมาย จุดโฟกัสช่วยให้เรามองไกลกว่าอาการที่เรามองเห็น (สิ่งที่กำลังเกิดขึ้น) และพยายามเข้าใจสาเหตุพื้นฐาน (สิ่งนั้นมีผลต่อผู้คนอย่างไรและเพราะเหตุ

ใด) ตัวอย่างเช่น เราอาจจะหารือกันเกี่ยวกับวิธีให้คำปรึกษาและเชื่อมโยงเยาวชนของเรากับสวรรค์แทนที่จะถกกันเรื่องเวลาที่เยาวชนใช้ไปกับการดูหน้าจอ

2. มุมมอง—วางกรอบประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นให้เป็นคำถามหัวข้อที่ตั้งเป็นกระตุ้มจะดึงความเข้าใจลึกซึ้งด้านหลักคำสอนออกมา เราอาจจะถามว่า “เราจะจัดการสถานการณ์นั้นให้เกิดประโยชน์และเยียวยาได้อย่างไร” หรือ “หลักคำสอนใดจะช่วยแก้ปัญหา ถ้าเข้าใจดีขึ้น”

3. พลัง—แสวงหาการเปิดเผย แม้สภาจะระดมความคิดหาวิธีแก้ปัญหา แต่จุดประสงค์ของสภาคือค้นหาพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่เพียงเขียนหลักปฏิบัติที่ดีที่สุดหรือพูดเพียงว่า “วอร์ดที่ผมเคยอยู่ก็ทำแบบนี้” ดังที่เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนเรา ไม่ต้องการการประชุม เราต้องการประสบการณ์ที่เป็นการเปิดเผย³ การหารือกันเปิดเผยทางออกที่นำไปสู่การปฏิบัติ

พลังในการมีส่วนร่วม

“จงกำหนดผู้สอนในบรรดาพวกเจ้า, และอย่าให้ทุกคนเป็นผู้พูดพร้อมกัน; แต่ให้พูดทีละคนและให้ทุกคนฟังคำกล่าวของเขา, เพื่อว่าเมื่อทุกคนพูดเพื่อทุกคนจะรับการจรรโลงใจจากทุกคน, และเพื่อมนุษยทุกคนจะมีอภิสิทธิ์เท่าเทียมกัน” (คพ. 88:122)

ในสภา ความสนใจของแต่ละบุคคลและองค์การ—วอร์ดหรือสาขา—รวมกันเป็นหนึ่งเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้เข้าร่วมเข้าใจดังนี้

1. สมาชิกสภาแต่ละคนมีบทบาทสำคัญยิ่ง สมาชิกสภาควรมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นแต่ไม่ครอบงำสภา

ดั่งที่เปาโลสอน “ตาก็ไม่สามารถพูด กับมือว่าฉันไม่ต้องการเธอ หรือศีรษะ จะพูดกับเท้าว่าฉันไม่ต้องการเธอ แต่หลายๆ อวัยวะของร่างกายที่เรา คิดว่าอ่อนแอกว่าก็ยังเป็นสิ่งจำเป็น” (1 โครินธ์ 12:21-22)

2. **สมาชิกสภามุ่งหมายจะเพิ่มความกระจำง** ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนว่า “ทุกคน ก่อนเขาทำการ คัดค้านเรื่องใดที่ยกมาให้สภา พิจารณา เขาควรแน่ใจว่าเขาสามารถ ให้ความกระจำงในเรื่องนั้นได้ไม่ใช่ คลุมเครือ และการคัดค้านของเขาอยู่ใน ความชอบธรรม”⁴

3. **สมาชิกสภามีจุดมุ่งหมายเป็นหนึ่งเดียวกัน** แม้จะมีมุมมองต่างกัน แต่สมาชิกสภาเป็นหนึ่งเดียวกันใน ขณะมุ่งหมายให้ “ได้รับการนำทาง จากพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁵ โจเซฟ สมิทเคยกล่าวไว้ในระหว่างสภาครั้ง หนึ่งว่า “เพื่อได้รับการเปิดเผยและพร ของสวรรค์ เราจำเป็นต้องให้ความคิด เรายู่กับพระผู้เป็นเจ้า ใช้ศรัทธา มีใจ เดียวและความคิดเดียว”⁶

พลังในแผนปฏิบัติ

“มนุษย์ทุกคนจะกระทำในหลักคำ สอนและหลักธรรมเกี่ยวกับอนาคต, ตามสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมซึ่งเราให้แก่ เขา” (คพ. 101:78)

สภาไม่สมบูรณ์หากไม่มีแผนจะ ปฏิบัติการเปิดเผยที่ได้รับ ควรเชื่อ เชิญให้ผู้เข้าร่วมในสภารับปากว่าพวกเขาจะลงมือปฏิบัติ “เมื่อจบสภา ท่าน ต้องมีงานมอบหมาย” ซีสเตอร์จิน บี. บิงแฮมประธานสมาคมสงเคราะห์ที่ สามัญกล่าว “งานสำคัญที่สุดเกิดขึ้น ระหว่างการประชุม”

ผู้นำนำสภาไปสู่ความเข้าใจและความเห็นพ้องต้องกัน จากนั้นเขา เริ่มทำงานมอบหมายและบันทึกงาน

มอบหมายเพื่อติดตามผลภายหลัง ซีสเตอร์ซารอน ยูแบ็งค์ ที่ปรึกษาที่ หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ สามัญเพิ่มเติมว่า “พลังอยู่ในเรา เมื่อ เราผูกมัดตนให้กระทำ พระเจ้าจะทรง ชำระความพยายามของเราให้บริสุทธิ์ (ดู คพ. 43:9) การอาสาทำงานมอบ หมายและรายงานผลเป็นส่วนสำคัญ ของการทำตามพันธสัญญา”

บทบาทของผู้นำ

“ผู้สั่งสอนไม่ได้ไปกว่าผู้ฟัง, ทั้งผู้ สอนก็ไม่ดีไปกว่าผู้เรียนแต่อย่างใด; และดังนั้นพวกเขาจึงเท่าเทียมกัน” (แอลมา 1:26)

เพื่อปรับปรุงสภาของเรา เราพึง หลีกเลี่ยงแนวคิดทางโลกของการเป็น ผู้นำ ในอาณาจักรของพระเจ้า ผู้นำ เป็น “ทาสของคนทั้งหลาย” (มาระโก 10:44) ในทำนองเดียวกัน ผู้นำสภา ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ควบคุมหรือครู จะให้ จุดไฟกัสนแต่ไม่เป็นจุดไฟกัสน พึงหลีกเลี่ยงการพูดอยู่คนเดียวหรือทำการ ตัดสินใจก่อนฟังจากสภา

ผู้นำสภามีบทบาทสำคัญในการ วางกรอบจุดประสงค์ ส่งเสริมการ สนทนา และเชื่อเชิญให้ผู้มีส่วนร่วม รับปากว่าจะปฏิบัติ สภาทำหน้าที่ได้ ดีขึ้นเมื่อผู้นำสภาฟัง นำทาง เชื่อ เชิญ ป้องกัน และเห็นคุณค่า

1. **ฟัง** ผู้นำที่ดีฟังผู้พูดและฟังพระ วิญญาณบริสุทธิ์ “ข้าพเจ้าเชื่อว่าของ ประทานแห่งการเล็งเห็นทำงานได้ผล มากขึ้น” เอ็ดเดอร์เบตนาร์กล่าว “เมื่อ เราฟังไม่ใช่เมื่อเราพูด”⁷

2. **กำหนดทิศทาง** ผู้นำสภากำหนด ทิศทางการสนทนาโดยยอมรับแนวคิด ที่เกิดขึ้น หากจำเป็นผู้นำจะวางกรอบ การสนทนาใหม่หรือนำการสนทนา ด้วยความรัก

3. **เชื่อเชิญ** พระเจ้าทรงทำให้การ

เปิดเผยกระจายอยู่ในหมู่สมาชิก ของสภา การเชื่อเชิญให้ทุกคน— รวมทั้งคนพูดน้อย—เสนอแนวคิด จะเพิ่มศักยภาพของการเรียนรู้พระ ประสงค์ของพระเจ้า

4. **ป้องกัน** ผู้นำสภาสร้างสภาพ แวดล้อมของการแบ่งปันอย่าง ปลอดภัยและเหมาะสมโดยสนใจคนที่ แบ่งปันและป้องกันการวิพากษ์ วิจารณ์รวมทั้งการตัดสิน หัวข้อที่ ละเอียดอ่อนต้องได้รับการนำทาง อย่างสุขุมรอบคอบ เรื่องที่เป็นความ ลับยังคงเป็นความลับ

5. **เห็นคุณค่า** เมื่อผู้เข้าร่วมแบ่งปัน ความคิดและแนวคิด ผู้นำเห็นคุณค่า ข้อมูลนั้นโดยแสดงความขอบคุณ และเชื่อมโยงแนวคิดที่เกี่ยวข้อง การ เห็นคุณค่าช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเปิดเผย และทำให้พวกเขามั่นใจว่าข้อมูลของ พวกเขาเป็นประโยชน์

หลักสูตรใหม่ ความตั้งใจใหม่

ยุคของความตั้งใจใหม่มาพร้อมปีใหม่และหลักสูตรใหม่ เราได้รับพรด้วยพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ความรับผิดชอบและสิทธิพิเศษของเราคือ แสวงหาการนำทางจากพระองค์และทำงานของพระองค์ ความก้าวหน้าในการประชุมวันอาทิตย์ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับภารกิจมีบทเรียนเรื่องการทำงานเท่านั้น แต่เรา “นั่งในสภา” และส่งเสริมการปฏิบัติที่ชอบธรรม—การปฏิบัติที่จะ “ผลักดันผู้คนมากมายไปสู่โซอันด้วยบทเพลงแห่งปิตีอันเป็นนิจ” (คพ. 66:11) ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ, ใน “Minutes, 17 February 1834,” josephsmithpapers.org.
2. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 2.4.4.
3. ดู เดวิด เอ. เบตนาร์, “Panel Discussion” (การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก, พ.ย. 2010), broadcasts.lds.org.
4. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 94.
5. คู่มือเล่ม 2, 3.3.2.
6. โจเซฟ สมิธ, ใน “Minutes, 27–28 December 1832,” 3, josephsmithpapers.org.
7. เดวิด เอ. เบตนาร์, “Panel Discussion.”

อะไรต่างจากเดิมในการประชุมของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์

ในวันอาทิตย์แรกของแต่ละเดือน การสนทนาในการประชุมของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์นำโดยสมาชิกในฝ่ายประธานหรือหัวหน้ากลุ่มการประชุมเหล่านี้เป็นสภาซึ่งเรา “แนะนำและจรรโลงใจ” (คพ. 43:8) ขณะหรือก่อนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและความจำเป็นต่างๆ การสนทนาเหล่านี้นำไปสู่การปฏิบัติ—ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม

ในวันอาทิตย์อื่น เรารายงานและติดตามผลการสนทนาและงานมอบหมายของเรา เราทำและบันทึกงานมอบหมายใหม่ตามความจำเป็น การสนทนาระหว่างการประชุมเหล่านี้เน้นหลักคำสอนที่สอนในข่าวสารการประชุมใหญ่สามัญและหัวข้อพิเศษที่ผู้นำศาสนจักรระดับสามัญเลือกไว้และนำโดยสมาชิกในฝ่ายประธาน หัวหน้ากลุ่ม หรือครูที่ได้รับเรียก ความรู้สึกที่เรามีในการสนทนาเหล่านี้สร้างแรงบันดาลใจให้เราปฏิบัติและเปลี่ยนแปลงตนเอง

โดย เอ็ดเดอร์
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่ง ไคโรม์
อัครสาวกสิบสอง

ความสำคัญนิรันดร์ของ ครอบครัว

พระวิหารสำคัญมากต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเพราะในนั้นคู่สามีภรรยา
แต่งงานเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ ไม่ใช่แต่งงานจนกว่าความตายจะ
พรากพวกเขา ตามที่ศาสนจักรประกาศไว้ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อ
โลก” เมื่อ 23 ปีก่อน “การแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็น
เจ้าและ . . . ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระเจ้าผู้สร้างเพื่อจุดหมายปลายทาง
นิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์”¹

หลักคำสอนดังกล่าวอธิบายจุดยืนของเราเกี่ยวกับครอบครัว เราเชื่อเช่นกันว่า
เราต้องเอื้อมไปหาทุกคนด้วยความเข้าใจ ความรัก และความเห็นอกเห็นใจ คำพูด
ของข้าพเจ้าในเบื้องต้นจะเน้นเหตุผลด้านหลักคำสอนที่ว่าครอบครัวตามจารีต
ประเพณีมีบทบาทสำคัญในศาสนจักรของเรา สอง ข้าพเจ้าจะอธิบายความสัมพันธ์

ระหว่างความละเอียดอ่อนด้านศาสนาที่รายล้อมครอบครัวกับ
เสรีภาพทางศาสนา สุดท้าย ข้าพเจ้าจะเสนอหลักการพื้นฐานบาง
ประการเกี่ยวกับการเอื้อมไปหาครอบครัวของเรา ทั้งที่มีความเข้าใจ
ผิดหรือความเห็นไม่ตรงกับเรา

ความเชื่อของศาสนจักรเกี่ยวกับครอบครัว

เพื่อให้บริบทเกี่ยวกับความเชื่อของศาสนจักรเราในเรื่อง
ครอบครัว ข้าพเจ้าประสงค์จะอ้างเนื้อร้องจากเพลงที่เด็กๆ ของ
เราร้องกันบ่อยครั้งชื่อว่า “ฉันอยู่ในสรวงสวรรค์” เพลงนี้สรุปว่า
เรามาจากไหน เราอยู่ที่ไหนทำไม และเราจะไปที่ไหน วิสุทธิชนยุค
สุดท้ายเรียกสิ่งนี้ว่าแผนแห่งความรอด—แผนนิรันดร์ของพระ
บิดาบนสวรรค์ของเรา

*ในคำปราศรัยของท่าน
ระหว่าง World Congress of
Families ในซอลท์เลคซิตี
ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เอ็ดเดอร์
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดกล่าวว่า
คนที่เชื่อเรื่องการแต่งงานตาม
จารีตประเพณีต้องพร้อมใจกัน
สนับสนุนเรื่องนี้เพื่อเสริมสร้าง
และปกป้องความเชื่อ ครอบครัว
และเสรีภาพของพวกเขา*

แท้ที่จริงฉันนั้นอยู่ในสรวงสวรรค์แสนนานมา
อาศัยและรักที่นั่นเธอและฉันแสนสุขทุกครา
ท่านทำได้เช่นกัน

จวบจนพระบิดาทรงสร้างสรรค์แผนล้ำเลิศงดงาม
เพื่อโลกและความสูงส่งในวันตรีของมนุษย์ทุกนาม

พระบิดาตรัสว่าพระองค์ประสงค์ผู้ที่รักมากพอ
สละชีพเพื่อเรากลับไปหาพระได้ไม่รังรอ
มีผู้ขออาสาด้วยปรารถนาอำนาจสวรรค์
แต่เยซูถวายรัศมีภาพพระบิดาพลัน

พระเยซูทรงได้รับเลือกมาเป็นพระเมสสิยาห์
ชนะความชั่วความตายโดยพระสิริโรจนา
พระประทานความหวังแห่งชีวิตอันแสนอัศจรรย์—
ณ บ้านในสวรรค์พระบิดาทรงรอฉันที่นั่น²

ขณะนี้ถึงเพลงนี้ขอให้ข้าพเจ้าอธิขยองค์ประกอบ
สำคัญสองสามประการของแผนแห่งความรอดเพื่อจะ
เน้นย้ำความเป็นอมตะของเราและความเป็นนิรันดร์ของ
ครอบครัวเรา

ก่อนชีวิตนี้ เราอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดา
บนสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงเป็นพระบิดาแท้จริงของ
วิญญาณเราและเราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์
ด้วยเหตุนี้ ทุกคนที่เกิดมาในชีวิตนี้จึงเป็นพี่น้องกันทาง
วิญญาณ

“จุดประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า—งานและ
รัศมีภาพของพระองค์—คือเพื่อให้เราแต่ละคนได้รับพร
ทั้งหมดของพระองค์” การเลือกเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟัง
พระบัญญัติของพระองค์กำหนดจุดหมายนิรันดร์ของ
เรา “พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลางในแผนของพระเจ้า
เป็นเจ้า โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์
ทรงทำให้จุดประสงค์ของพระบิดามีสัมฤทธิ์ผลและทำให้
เราแต่ละคนได้รับความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์”³
การแต่งงานและสายสัมพันธ์ในครอบครัวถูกผูกมัดโดย
สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตเพื่อให้คงอยู่หลังความตายถ้าเรา
แต่งงาน “เพื่อกาลเวลาและเพื่อชั่วนิรันดร์” ในพระวิหาร
(คพ. 132:7)

ข้าพเจ้าหวังว่าคำอธิขยโดยสังเขปนี้จะช่วยให้ท่าน
เข้าใจว่าหลักศาสนาของเราเชื่อมโยงกับครอบครัวตาม
จารีตประเพณีสมบูรณ์เพียงใด สังคม กฎหมาย และมติ
นิยมอาจเปลี่ยนแปลงรูปแบบครอบครัวของสังคมไม่สามารถ
แทนที่และจะไม่แทนที่จุดประสงค์และแผนของพระเจ้า
เป็นเจ้าสำหรับบุตรธิดาของพระองค์

ในโลกทุกวันนี้ที่การแต่งงานและบุตรนับวันจะมีความ
สำคัญน้อยลง ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายไม่โดดเดี่ยวในการกำหนดให้ครอบครัวตาม
จารีตประเพณีเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดประการหนึ่ง
ด้านหลักคำสอน

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสกล่าวไว้ว่า “พระองค์
[พระเจ้าเป็นเจ้า] ทรงสร้างชายหญิงให้มีความสุขให้พวกเขา
ร่วมทางกับคนเต็มเต็มพวกเขา มีประสบการณ์อันน่าพิวง
ของความรัก รักและเป็นที่รัก และเห็นความรักของพวกเขา
เขาออกผลในลูกหลาน”⁴

นิกายแบปติสต์เมธาเธริอันประกาศว่า “การแต่งงานคือการ
ทำให้ชายหนึ่งคนกับหญิงหนึ่งคนเป็นหนึ่งเดียวกันในข้อ
ผูกมัดแบบพันธสัญญาชั่วชีวิต . . . สามภรรยาไม่เท่ากัน
ต่อพระพักตร์พระเจ้า เนื่องจากพระองค์ทรงสร้างทั้ง
คู่ตามรูปลักษณะของพระเจ้า”⁵ . . .

ความเชื่อตามหลักคำสอนของเราเกี่ยวกับครอบครัว
นิรันดร์และถ้อยแถลงของผู้นำศาสนาคริสต์ที่โดดเด่นอีก
หลายท่านทำให้เข้าใจง่ายขึ้นว่าเหตุใดเราจึงทุ่มเทให้การ
ปลูกฝัง ปกป้อง และส่งเสริมครอบครัวตามจารีตประเพณี

การสนับสนุนทางโลกสำหรับทัศนะทางศาสนา

มีคนคิดว่าหลักคำสอนและถ้อยแถลงเหล่านั้นเป็น
ทัศนะทางศาสนาที่ไร้เหตุผล อย่างไรก็ตาม ศาลสูงสุดของ
สหรัฐอเมริกาออกมายอมรับในเดือนมิถุนายน ปี 2015 ว่าคนที่
จริงจังและมีเหตุผลอาจเห็นต่างได้ถึงแม้จะรับรองการ
แต่งงานกับเพศเดียวกัน

“การแต่งงานศักดิ์สิทธิ์สำหรับคนที่ดำเนินชีวิตตาม
ศาสนาของพวกเขา. . .

“ . . . มีการอ้างถึงความสวยงามของการแต่งงานในตำรา
วิทยาศาสตร์และปรัชญาที่ก้าวข้ามเวลา วัฒนธรรม และ
ความเชื่อ เช่นเดียวกับในศิลปะและวรรณกรรมทุกรูปแบบ
จึงสมควรและจำเป็นต้องพูดว่าการอ้างถึงเหล่านี้ยึดหลัก
ความเข้าใจที่ว่า การแต่งงานคือการสมรสระหว่างคนต่าง
เพศสองคน. . .

“ . . . การแต่งงานในทัศนะของพวกเขาคือการอยู่กินตาม
ธรรมชาติของชายและหญิง ทัศนะนี้มีมาแต่ช้านาน—และ
ยังคงมีต่อไป—อย่างซื่อสัตย์ในคนที่จริงจังและมีเหตุผลที่
นี้และทั่วโลก”⁶

ศาลสูงสุดรับรองอย่างถูกต้องว่าคนที่จริงจังและมีเหตุผล
จำนวนมากในโลกยังคงรับรองการแต่งงานตามจารีต
ประเพณี

ความเชื่อ ครอบครัว และเสรีภาพ

การเข้าใจว่าคนที่จริงจังและมีเหตุผลอาจมองการแต่งงานเป็นเรื่องระหว่างคนต่างเพศสองคนเท่านั้น จัตุรัสสาธารณะต้องรองรับและเสรีภาพทางศาสนาต้องคุ้มครองทัศนะเช่นนั้น โดยแท้แล้ว เพราะความเชื่อทางศาสนาส่งผลต่อวิถีที่ผู้เชื่อมองจุดประสงค์ของชีวิต ทัศนะดังกล่าวจึงส่งผลต่อวิถีที่พวกเขาปฏิบัติสัมพันธ์กับสังคม

ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องที่เป็นข่าวเกี่ยวกับเด็กเล็กที่ครูของพวกเขาอ่านเรื่องเจ้าชายสองคนหลงรักกันให้ฟัง ครุณาเสนอเนื้อหาโดยไม่มีการเตือนหรือการแจ้งให้ทราบ เมื่อผู้ปกครองขอให้แจ้งถ้าจะอ่านเรื่องนี้อีกครั้งในอนาคต โรงเรียนปฏิเสธ⁷

ผู้บริหารโรงเรียนจะได้รับความเสียหายหรือไม่ถ้าผู้ปกครองนำบุตรหลานออกจากโรงเรียนเมื่อครูสอนเนื้อหาขัดกับความเชื่อของพวกเขา การตัดสินใจของโรงเรียนดูเหมือนจะทำลายบทบาทการเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดาโดยตรง

เรามีชีวิตอยู่ในยุคของความสุดโต่ง บ่อยครั้งการประนีประนอมดูเหมือนยุ่งยากและห่างไกล เราได้ยินเรื่องราวของคนที่ยกยอรักษามาตรฐานของพวกเขาเพียงเพื่อถูกกล่าวหาว่าหัวดีหรือใจแคบ หรือถูกลงโทษอย่างไม่มีเหตุผล

เกือบ 200 ประเทศของโลก รวมทั้งสหรัฐ ส่วนใหญ่

ยอมรับอภิสิทธิ์ของบิดามารดาในการสอนบุตรธิดาเมื่อพวกเขาลงนามในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 18 ของสนธิสัญญานี้กล่าวว่า “รัฐภาคี . . . เคารพเสรีภาพของบิดามารดา . . . ในการให้การศึกษาทางศาสนาและศีลธรรมแก่เด็กตามความเชื่อของตน”⁸

ความคุ้มครองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศข้อนี้สอดคล้องกับจุดยืนของศาสนจักร ซึ่งกล่าวไว้ในถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวว่า “บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูลูกๆ ด้วยความรักและความชอบธรรม . . . สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน [และ] ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ . . . สามีและภรรยา—บิดาและมารดา—จะมีความรับผิดชอบต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการปฏิบัติภาระหน้าที่เหล่านี้ให้ลุล่วง”⁹

เราอาจรู้สึกเหมือนมีกระแสต่อต้าน แต่มีมากมายสนับสนุนให้เราสืบสานทัศนะของการแต่งงานตามจารีตประเพณีต่อไป ข้าพเจ้าระบุชื่อไปแล้วเพียงสองสามแหล่ง และยังมีอีกหลายแหล่ง

เราต้องพร้อมใจกันสนับสนุนเรื่องนี้เพื่อเสริมสร้างและปกป้องความเชื่อ ครอบครัว และเสรีภาพของพวกเขา บางคนพยายามดำเนินการถอนสิทธิเหล่านี้ของเรา เรื่องที่เป็นข่าวเรื่องหนึ่งรายงานว่ามีคนทุ่มเงินหลายล้านดอลลาร์ให้การทำลายความคุ้มครองเสรีภาพทางศาสนาในสหรัฐ¹⁰

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเฮลเดอร์ดัลลิน เอช. โอคส์แห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้าพูดถึงการคุกคามทำนองนี้ได้ดีที่สุด “แม่เมื่อเราพยายามสุขภาพอ่อนนุ่มและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง แต่เราต้องไม่ประนีประนอมหรือคลายความยึดมั่นต่อความจริงที่เราเข้าใจ เราต้องไม่ละทิ้งจุดยืนหรือคุณค่าของเรา”¹¹

ถ้าคนที่คัดค้านเรายึดมั่นคุณค่าของความหลากหลายและความเท่าเทียมกันจริงๆ เราน่าจะสามารถทำงานร่วมกันได้เพื่อให้เกิดความเห็นใจและสันติสุข การยึดเยียดความเชื่อของคนหนึ่งให้อีกคนหนึ่ง ดังกรณีเกิดกับเด็กที่ครูอ่านเนื้อหาขัดกับความประสงค์ของผู้ปกครอง จะลดความหลากหลายและเกิดความไม่เท่าเทียมกัน การประนีประนอมและให้ความรักแก่บุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าซึ่งเป็นพี่น้องของเราจะช่วยเราสร้างสังคมที่สงบสุขมีความเชื่อและอุดมคติหลากหลาย

หลักการขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการรักกัน

ข้าพเจ้าพูดเรื่องความสำคัญของการแต่งงานตามจารีตประเพณีไปแล้วและเราต้องปกป้องสิทธิของเรา ข้าพเจ้าจะขออธิบายสาเหตุที่เราควรยืนมือแห่งมิตรภาพให้คนที่ไม่เห็นด้วยกับเรา พระเยซูคริสต์ทรงบัญญัติว่า

“จงรักศัตรูของท่าน อวยพรคนที่สาปแช่งท่าน ทำดีต่อคนที่เกลียดชังท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ใช้ท่านอย่างดูหมิ่น และปรหมเหงพวกท่าน”

“เพื่อว่าพวกท่านจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:44-45)

เราไม่และไม่ควรรังเกียจสมาชิกครอบครัวที่เราไม่เห็นด้วยฉันใด เราไม่สามารถและไม่ควรรังเกียจคนที่มองหรือคิดหรือกระทำต่างจากเรานั้น เราแสดงให้เห็นความเป็นคนดีที่สุดของเราเมื่อเราแสดงความรักและความกรุณาต่อบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้า เราแสดงให้เห็นการเป็นสานุศิษย์ของเราเมื่อเราไม่ทำเสียงแข็งกร้าวเมื่อเราไม่ดูถูกเหยียดหยัน และเมื่อเราเข้าไปในจัตุรัสสาธารณะโดยมุ่งหมายจะให้เกิดผลดีผ่านความเข้าใจและความเคารพกัน

เมื่อเร็ว ๆ นี้ศาสนจักรสนับสนุนการออกกฎหมายที่คล้ายกัวงวลของชุมชน LGBT (เลสเบียน เกย์ รักร่วมเพศ และคนผิวดำ) และคล้ายกัวงวลของผู้มีความละเอียดอ่อนด้านศาสนาที่ถือปฏิบัติกันมา การออกกฎหมายจะคุ้มครองกลุ่มคน LGBT ไม่ให้ถูกไล่ออกจากงานหรือไม่มีที่อยู่เพราะความโน้มเอียงทางเพศหรือตัวตนของพวกเขา พร้อมๆ กับ

คุ้มครอง minority ด้านศาสนาและสิทธิในการปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาที่ตนยึดถือ¹²

ไม่มีฝ่ายใดได้ทั้งหมดที่ต้องการ แต่งงานของเรากับชุมชน LGBT และสถานะติบัญญัติยุติพหุผลความแตกแยกในชุมชนของเราโดยไม่ละทิ้งหลักการสำคัญ¹³ เราสามารถรักกันได้โดยไม่ละทิ้งหลักศาสนาของเรา และเราสามารถพูดถึงอุดมคติเหล่านั้นได้โดยไม่ลดความสำคัญของผู้อื่น

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างสูงสุดของการรักผู้อื่นหลายชั่วโมงก่อนทรงเริ่มกระบวนการที่เจ็บปวดของการชำระบาปให้เราแต่ละคน พระองค์ทรงพบกับเหล่าอัครสาวกเพื่อเสวยอาหารปีศาจ—พระกระยาหารมื้อสุดท้ายของพระองค์—และประทานคำแนะนำสุดท้ายที่พระองค์จะทรงมอบให้ในความเป็นมรรตัย หนึ่งในคำสอนเหล่านั้นคือคำประกาศปลุกใจที่เปลี่ยนชีวิต “เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน คือให้รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น 13:34)

เราสามารถระบุและชื่นชมขอบประโยชน์ของการแต่งงานระหว่างชายหญิงได้โดยไม่ดูหมิ่นหรือทำลายคนที่คิดต่างจากเราไม่ว่าจะมีความเชื่อหรือการปฏิบัติอย่างไร ในฐานะ

พี่น้องกันเราควรพยายามเข้าใจกัน จำไว้ว่าสุดท้ายแล้ว
ทั้งคนที่แต่งงานและคนโสดล้วนเป็นส่วนหนึ่งในแผน
อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

สรุป

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทกับไฮรัมพี่ชายท่านถูก
กลุ่มคนร้ายสังหารเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1844
ขณะพวกเขาอยู่ในความคุ้มครองของรัฐ หลังจากมรณ
สักขี การข่มเหงและกลุ่มคนร้ายพุ่งจะทำลายสมาชิกของ
ศาสนจักรขณะพวกเขากำลังสร้างพระวิหารนอวู แต่
พวกเขาเดินทางสร้างต่อทั้งที่รู้ว่าพวกเขาจะต้องจาก
พระวิหารนั้นไป ก่อนถูกกลุ่มคนร้ายจับไล่ พวกเขา
เข้าพระวิหารทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อทำสัญญา
ศักดิ์สิทธิ์ที่จะทำให้ครอบครัวพวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน
ชั่วนี้รันดร์¹⁴

ในการลากเกวียนไปหุบเขาซอลท์เลค ปู่ย่าตาหวด
ฝ่ายมารดาและฝ่ายบิดาข้าพเจ้าประสบความทุกข์และ
ความขาดแคลนมากมาย ครอบครัวผู้บุกเบิกถูกความ
ตายพลัดพราก และแม้จะต้องฝังบุตรธิดา คู่ครอง บิดา
มารดา ปู่ย่าตายาย และมีตรสหายระหว่างการลากเกวียน
ไปต่อวันตัก แต่พวกเขาเร่งรีบไปข้างหน้า

ศรัทธาของพวกเขาในแผนซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรง
รักเราทรงออกแบบไว้ทำให้พวกเขากล้าเผชิญความท้าทาย
มากมาย พวกเขาเสาะหาที่หนึ่งซึ่งพวกเขาจะสามารถเลี้ยง
ดูครอบครัวให้รักพระเจ้าเป็นเจ้าและรับใช้พระองค์ได้โดย
ไม่ถูกข่มเหง ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่พวกเขานำทาง

หลักคำสอนและหลักศาสนาของศาสนจักรของพระ
เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเริ่มต้นและจบลงที่
ครอบครัว ข้าพเจ้าย้ำสิ่งที่กล่าวไว้ข้างต้น เราเชื่อว่าเรา
มีชีวิตก่อนชีวิตบนโลกนี้ในฐานะสมาชิกครอบครัวทาง
วิญญาณก่อนเกิดของพระเจ้า และในฐานะบุตรธิดา
ของพระบิดามารดาสวรรค์เราต้องเตรียมขณะอยู่บนแผ่น
ดินโลกเพื่อกลับไปรับพรที่สัญญาไว้กับคนที่รักษาพระ
บัญญัติของพระเจ้า

ความรู้นี้จะเตรียมเราแต่ละคนให้พร้อมสำหรับวันนั้น
เมื่อเราตายและรู้จุดประสงค์แท้จริงของแผนซึ่งพระองค์
ทรงมีเพื่อเราเมื่อเรากลับไปประทับศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า
เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ ดังกล่าวไว้ในถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว
“เราเรียกร้องประชาชนพลเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐบาลผู้
มีความรับผิดชอบทุกหนแห่งให้ส่งเสริมการวางมาตรการ
เหล่านั้นเพื่ออ้างและเสริมสร้างความมั่นคงให้ครอบครัว
ในฐานะหน่วยพื้นฐานของสังคม”¹⁵ ■

จากคำปราศรัยเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 2015

อ้างอิง

1. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดีนา*, พ.ย. 2010, 165.
2. “ฉันอยู่ในสรวงสวรรค์,” *เสียดีนา*, เม.ย. 1999, พ5.
3. *สิ่งสอนที่ดีของคุณของเรา: แนวทางการรับใช้ในงานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 62.
4. “Pope Francis’s Homily at the Family Synod’s Opening Mass,” *Catholic Herald*, Oct. 4, 2015, catholiceraid.co.uk.
5. “Basic Beliefs: Family,” Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. Obergefell et al. v. Hodges, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. ดู “Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale,” NPR, Apr. 27, 2006, npr.org.
8. “International Covenant on Civil and Political Rights,” Article 18, United Nations Human Rights, ohchr.org.
9. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” 165.
10. ดู Kevin Jones, “LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years,” Catholic News Agency, July 29, 2015, catholicnewsagency.com.
11. ดัลลีน เอช. โอคส์, “รักผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้ที่แตกต่าง,” *เสียดีนา*, พ.ย. 2014, 26.
12. ดู Dennis Romboy, “LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill,” *Deseret News*, Mar. 4, 2015.
13. ดู “Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections,” Mar. 4, 2015, mormonnewsroom.org.
14. ดู *ประวัติศาสตร์ศาสนจักรในความสมบูรณ์แห่งเวลา คู่มือนักเรียน*, ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 (คู่มือระบบการศึกษาของศาสนจักร, 2003), 302–312.
15. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” 165.

ภาพแห่งศรัทธา

เมื่อชีวิตท้าทายในช่วงวัยรุ่นของอแมนดา เธอตกไปจากศาสนจักรขณะมองหาประสบการณ์ใหม่ๆ หลายปีหลังจากนั้น อแมนดา รู้สึกเคืองกว้างว่างเปล่า การหาความสุขเริ่มกับคำถามสำคัญข้อหนึ่ง โคดี เบลล์, ช่างภาพ

อแมนดา จีรี

เคปทาวน์ แอฟริกาใต้

ดิฉันไม่แข็งแกร่งราวแปดปี ระหว่างนี้ดิฉันคบเพื่อนผิด คุณแม่ของดิฉันป่วยระยะสุดท้าย ดิฉันเศร้ามาก รู้สึกเคืองกว้างว่างเปล่า ดิฉันเริ่มสงสัยว่า “ครั้งสุดท้ายที่ดิฉันมีความสุขจริงๆ คือเมื่อใด”

แล้วดิฉันก็นึกถึงเวลาที่อยู่ในองค์กรเยาวชนหญิง ดิฉันทราบว่านั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่ดิฉันรู้สึกมีความสุขจริงๆ ดิฉันตัดสินใจกลับไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ต่อมา ดิฉันพบกับประธานสาขาและเริ่มเส้นทางการกลับใจ

ไม่นานหลังจากนั้นดิฉันได้รับเรียกให้ทำงานกับองค์กรเยาวชนหญิง เมื่อเราท่องสารสำคัญเยาวชนหญิง ดิฉันจำได้ทันที! ทุกวันนี้ ทุกครั้งที่ดิฉันท่องสารสำคัญ ดิฉันได้รับการยืนยันว่าศาสนจักรเป็นพื้นที่ของดิฉัน

รายละเอียดเพิ่มเติม

ดูเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้นหาความสุขของอแมนดาได้ที่ liahona.lds.org

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีพบความสุขจากประธานโรมัส เอส. มอนสัน ได้ที่ lds.org/go/11839

คำตอบของการสวดอ้อนวอนให้กัน

ผมจบการเป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่อัลลินอยส์ ชิคาโก เซาท์เมื่อผมได้รับอนุญาตพิเศษให้ไปเยี่ยมเขตที่เคยทำงานและรับประทานอาหารค่ำกับครอบครัวมิลโล ผมรับใช้ในวอร์ดของพวกเขาทั้งปีและสนิทกับพวกเขา

ขณะรับประทานอาหาร บราเดอร์ทรีมิลโลกระตุ้นให้ผมแบ่งปันข่าวสารแห่งความสุขอย่างน้อยหนึ่งครั้งระหว่างกลับบ้าน เขาบอกว่าพระเจ้าจะทรงส่งคนมาให้ผมช่วยบนเทียวบินนั้น ผมสัญญากับเขาว่าจะแบ่งปัน

นับจากเวลานั้นจนถึงเวลาที่ผมออกจากชิคาโก ผมสวดอ้อนวอนขอให้ได้รับการยืนยันด้วยว่าพระเจ้าจะทรงยอมรับการเสียสละของผมในการรับใช้งานเผยแผ่

สามสัปดาห์ต่อมา ผมขึ้นเครื่องบินที่จะพาผมกลับบ้าน เมื่อผมเดิน

ไปถึงที่นั่ง คนในที่นั่งข้างผมเงยหน้ามอง “ไม่มีทาง!” เธอบอก “ไม่อยากจะเชื่อ!”

ความคิดแรกของผมคือ “เยี่ยมเลย เธอเกลียดมอรมอน!” เมื่อผมนั่งลง เธอบอกผมว่าเธอซื้อเคลลี่และเธอเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ เธอแสดงให้เห็นว่าเธอรู้สึกมีความสุขมากที่ผู้สอนศาสนาที่นั่งใกล้กับเธอ เคลลี่บอกผมว่าคนสุดท้ายที่เธอนั่งด้วยเป็นพวกต่อต้านมอรมอนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศาสนาใหม่ของเคลลี่อย่างไม่เกรงใจ เคลลี่สับสนและมีคำถาม เธอจึงสวดอ้อนวอนขอคำตอบและการปลอบโยน

ผมสวดอ้อนวอนในใจและเป็นพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณและความรักที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตของพระองค์รวมทั้งต่อเธอ ผมบอกเธอเกี่ยวกับคำแนะนำที่ผม

ได้รับจากบราเดอร์ทรีมิลโล ผมพูดว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเตรียมช่วงเวลาพิเศษนี้ให้เธอ

เคลลี่น้ำตาคลอและขอบคุณผม เธอพูดด้วยว่า “ดิฉันบอกได้เลยว่าคุณเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีและพระเจ้าทรงยอมรับการเสียสละของคุณ” ผมรู้สึกทันทีถึงความรักอย่างสุดซึ้งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมีต่อผม คราวนี้ผมร้องไห้ผมน้ำตาคลอ ขอบคุณเคลลี่ และบอกเธอว่าเธอเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของผม ผมตอบคำถามของเธออีกสองสามข้อ และเราแลกที่อยู่อีเมลกัน

เทียวบินของผมลงจอด เราโบกมือลาขณะเธอเดินไปขึ้นเทียวบินถัดไป ผมจะสำนึกคุณตลอดไปที่พระบิดาบนสวรรค์เต็มพระทัยประทานพรเราในวิธีที่ละมุนละม่อมเช่นนั้น ■ ลิโว เคมพ์ตัน, รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

เมื่อผมเดินไปถึงที่นั่ง คนในที่นั่งข้างผมเงยหน้ามอง “ไม่มีทาง!” เธอบอก

การดูแลลูกน้อยที่เจ็บป่วยและการ เรียกของดิฉัน

เมื่อดิฉันได้รับเรียกให้รับใช้เป็นที่
ปรึกษาองค์การเยาวชนหญิงของ
วอร์ด ดิฉันยอมรับการเรียก แต่กังวล
ว่าจะทำอะไร ดิฉันรู้สึกไม่พร้อม
และดิฉันกำลังประสบการทดลอง
อย่างหนึ่ง

สามเดือนก่อนได้รับการเรียกนี้
นิโคลัสลูกน้อยของดิฉันเกิดหลังการ
ตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงสูง เขาต้องได้
รับการดูแลต่อเนื่องจากแพทย์ไม่กี่
สัปดาห์หลังเกิด มีจุดแดงเล็กๆ บน
เปลือกตาของเขาและเริ่มโตขึ้นที่ละ
นิด กุมารแพทย์ของเธออธิบายว่าจุด
นั้นคือเนื้องอกและจะหายไปหลังจาก
นิโคลัสอายุหนึ่งขวบ แต่เนื้องอกโต
เร็วมาก จนปิดเบ้าตาและจะส่งผลเสีย
ถาวรต่ออารมณ์ของเขาถ้าไม่รักษา

เราตัดสินใจเริ่มเคมีบำบัดด้วย
ความลำบากใจ ร่างกายที่อ่อนแอของ
นิโคลัสปฏิเสธการรักษา เขามีไข้ทุก
วัน ติดเชื้อตลอด และน้ำหนักลด ชั้น
ตอนการรักษาทำให้เขาร้องไห้แง
มาก การเรียกของดิฉันมีสัมฤทธิ์ผล
ยากขึ้นทุกทีภายใต้สภาพเหล่านี้ ดิฉัน
ไม่ทราบจะทำอย่างไรดี

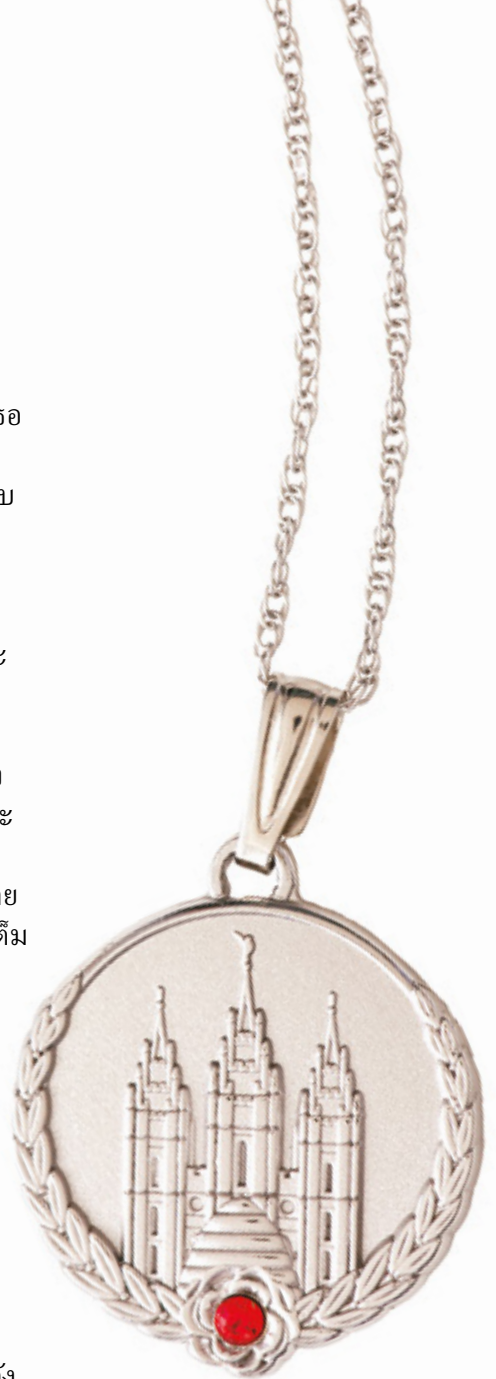
ขอขอบคุณที่สามีสันับสนุนดิฉัน
เรารู้สึกว่าดิฉันควรทำต่อ ประธาน
เยาวชนหญิงสนับสนุนดิฉันเช่นกัน

เธอเป็นสตรีที่อดทนและซื่อสัตย์ เธอ
ช่วยให้ดิฉันเห็นคุณสมบัติที่ดิฉัน
ไม่รู้ว่ามีและช่วยให้ดิฉันพบวิธีรับ
ใช้ได้อย่างที่ดิฉันนึกไม่ถึง

การอยู่กับเยาวชนหญิงแต่ละ
สัปดาห์ช่วยให้ดิฉันไม่หมกมุ่นกับ
กิจวัตรของการนัดยา การตรวจ และ
แพทย์ ทำให้ดิฉันไม่เสียเวลารู้สึก
สงสารตัวเองหรือสงสัยว่าทำไมเกิด
เรื่องแบบนี้กับบุตรสาวน้อยๆ ของ
ดิฉัน การเรียกของดิฉันเป็นพร และ
กว่าจะรู้ตัวนิโคลัสก็โตขึ้นและการ
รักษาสิ้นสุด นิโคลัสกลายเป็นเด็กชาย
ที่มีความสุข สุขภาพดี และมีพลังเต็ม
เปี่ยม

การรับใช้ชีวิตที่กล้าหาญเหล่านั้น
ของพระบิดาบนสวรรค์ได้ช่วยให้
ดิฉันเอาชนะความรู้สึกไม่คู่ควร
พัฒนาความผูกพันนิรันดร์นั้น
มิตร คั่นพบพรสวรรค์ของตนเอง
และปรับปรุงความรับผิดชอบใน
ฐานะมารดาและภรรยา

พระเจ้าไม่ทรงนำการทดลองไป
จากเราทุกครั้ง แต่ดิฉันรู้สึกหัวใจว่า
พระองค์เต็มพระทัยช่วยเราให้มีพลัง
เผชิญการทดลองเหล่านั้นเสมอ ■
อริเอเล เคอริอช เมเยอร์ ฟิสเซอร์,
ซานตาคาทารีนา บราซิล

การเรียกของ
ดิฉันในองค์การ
เยาวชนหญิงมีสัมฤทธิ์-
ผลยากขึ้นทุกที ดิฉัน
ไม่ทราบจะทำ
อย่างไรดี

การสวดอ้อนวอนบนหลังคา

วันฝนตกวันหนึ่งในฤดูใบไม้ร่วง ผมเข้าไปในห้องใต้หลังคาและสังเกตเห็นรูรั่ว น้ำหยดลงมาจากหัวตะปุดอกหลังคา ระหว่างคานค้ำหลังคาสองตัว หลายปีก่อน ผมเคยซ่อมหลายอย่างในบ้านและไม่เคยล้มเหลวต้องทดลองทำโครงการใหม่ๆ แต่คราวนี้ผมกำลังประสบปัญหาส่วนตัวและขาดความมั่นใจ ผมรู้สึกเหมือนไม่มีความเข้มแข็งทางอารมณ์จะจัดการกับรูรั่ว แม้จะรู้ว่ามีบางอย่างต้องทำก่อนถึงฤดูหนาว

หนึ่งหรือสองสัปดาห์ต่อมา ผมขึ้นไปบนหลังคาพร้อมมีดเอนกประสงค์ เกรียง และปืนยิงกาวยาแนวหลังคา ผมคิดว่าผมแค่ต้องหาต้นเหตุของรูรั่วและใช้กาวอุด แต่ไม่รู้ว่ต้นเหตุอยู่ตรงไหน ผมรู้สึกท้อ ผมหยุดครู่หนึ่งและกล่าวคำสวดอ้อนวอน ทูลขอให้พระเจ้าทรงนำผมไปยังจุดที่ผมจะซ่อมรูรั่ว

ได้ ผมคาดหวังให้พระองค์แสดงให้ผมเห็นจุดนั้น แต่มีคำหนึ่งเข้ามาในใจผมแทน คำนั้นคือ *ตรวจดูสิ*

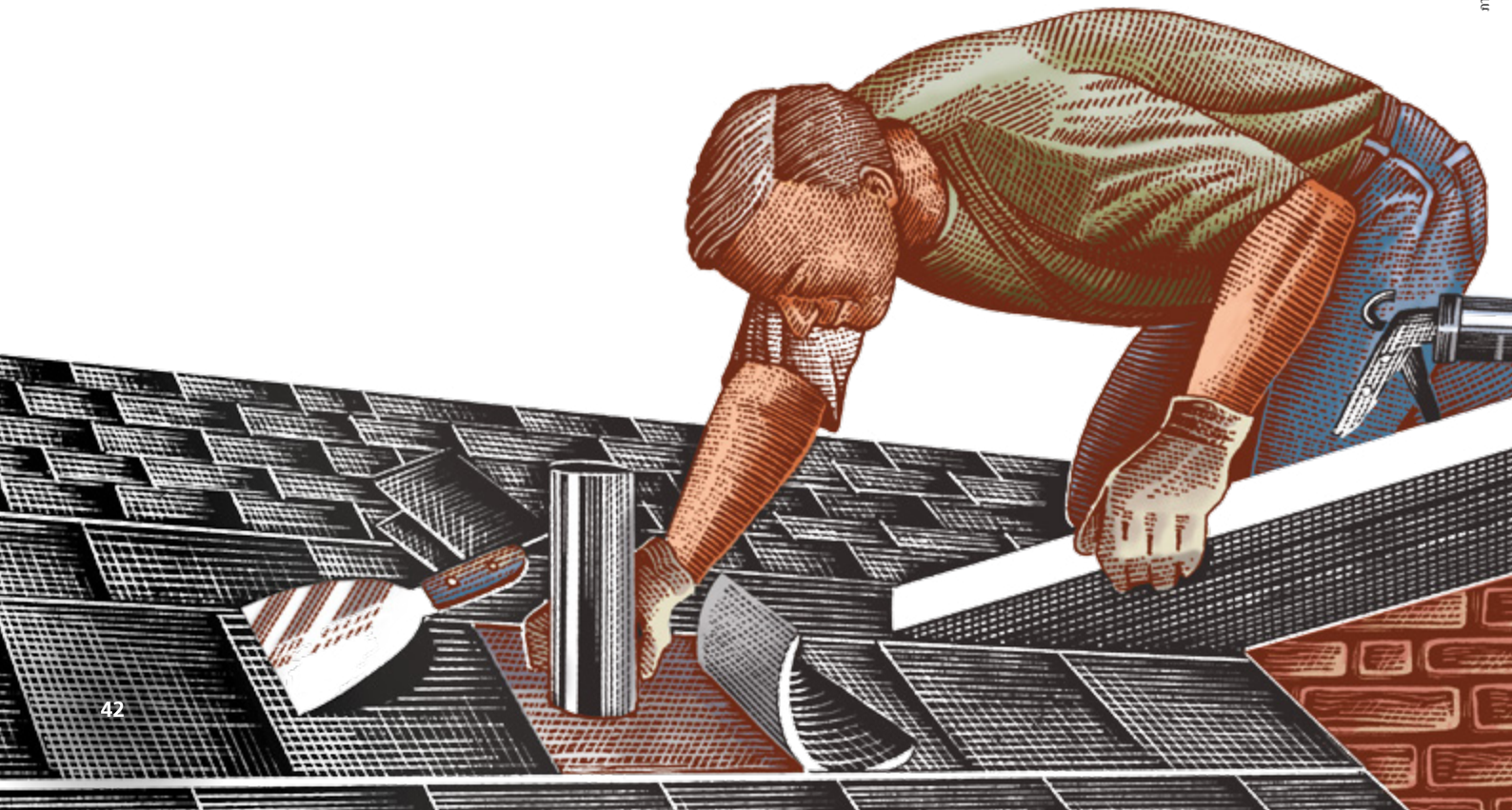
นี่ไม่ใช่คำตอบที่ผมต้องการ แต่ผมก็เริ่มมองไปรอบๆ ตาของผมจ้องอยู่ที่ช่องลม ผมดึงแผ่นหลังคาสองแผ่นเล็กๆ ข้างช่องลมออกและเห็นสิ่งที่เหมือนต้นเหตุของรูรั่ว ผมตัดกาวแห้งเก่าๆ ออกและทากาวใหม่ลงไปจำนวนมาก ผมใส่แผ่นหลังคาเข้าที่เดิมและไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงผมก็ทำงานนี้เสร็จ จิตใจที่ห่อเหี่ยวสดชื่นขึ้น ผมรู้สึกดีกับตัวเองเพราะสิ่งที่ผมทำเพื่อแก้ปัญหาในระหว่างฝนตกครั้งต่อมา ผมมองรูรั่วในห้องใต้หลังคาและพบว่าแห้งสนิท!

ผมนึกถึงออลิเวอร์ คาวเดอรีผู้ “ไม่ใช่ความคิดนอกจากจะถาม” (คพ. 9:7) ผมเหมือนเขาตรงที่คาด

หวังให้พระเจ้าประทานคำตอบการสวดอ้อนวอนให้รวดเร็วทันใจโดยไม่พยายามทำส่วนของตน และผมคิดว่าจิตใจผมสดชื่นขึ้นมากเมื่อผมทุ่มเทความพยายามเพื่อ “ศึกษาไตร่ตรอง” (คพ. 9:8)—เพื่อตรวจดู ผมเรียนรู้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทำทุกอย่างให้เรา พระองค์จะทรงช่วยและนำทางเรา แต่ทรงคาดหวังให้เราทำส่วนของเราเท่าที่เราระทำได้เพราะการทำเช่นนั้นทำให้เราเติบโต ■

แวลเลียนท์ เค. โจนส์, รัฐมิชิแกน สหรัฐอเมริกา

พมแค่ต้องหาต้นเหตุของรูรั่ว แต่ผมไม่รู้ว่าจะอยู่ตรงไหน ผมจึงหยุดครู่หนึ่งและกล่าวคำสวดอ้อนวอน

นี่เป็นวาระสุดท้ายของชีวิตผมหรือ

ผมเป็นพ่อที่มีสุขภาพดี มีลูกที่น่ารักสองคน ผมเป็นสามีของภรรยาที่ยอดเยี่ยมและขยันขันแข็ง ผมมีงานอาชีพที่ดีมีรายได้แน่นอน ชีวิตดูเหมือนจะสมบูรณ์แบบ แต่โลกของผมเริ่มแตกเป็นเสี่ยงๆ เมื่อแพทย์วินิจฉัยว่าผมเป็นมะเร็งหลังโพรงจมูก มะเร็งช่วงศีรษะและคอที่พบนานๆ ครั้งเวลานั้น ผมกำลังรับใช้เป็นที่ปรึกษาของอธิการ และเรากำลังจัดแข่งบาสเกตบอลประจำปีทีโบลท์ ขณะที่ผมเริ่มรู้สึกป่วยมาก ผมไปพบแพทย์และหลังจากตรวจทางห้องปฏิบัติการหลายครั้ง แพทย์แจ้งว่าผมเป็นมะเร็งหลังโพรงจมูกระยะที่ 4 ผมวิตกและกลัวมาก ผมสงสัยว่านี่เป็นวาระสุดท้ายของชีวิตผมหรือและจะเกิดอะไรขึ้นกับครอบครัวถ้าผมตาย สิ่งเดียวที่ผมทำได้จริงๆ เพื่อขอการนำทางและการปลอบโยนคือการสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบนสวรรค์

หลังจากสวดอ้อนวอนต่อเนื่องสามวัน ผมรู้สึกประหนึ่งพระสุรเสียงที่อ่อนโยนกระซิบว่า “อย่ากลัว”

นับจากวินาทีนั้นเป็นต้นมา ความกลัวตายไม่อยู่ในความคิดผมอีกเลย สถานการณ์ยังคงยากสำหรับผม มีครั้งหนึ่งผมก็กินอาหารไม่ได้และผมไม่สบายจนนอนไม่หลับ แต่ผมไม่ยอมแพ้หรือหันหลังให้พระเจ้า—และพระองค์ทรงช่วยผม

มะเร็งของผมสงบมาได้ 18 ปีแล้ว ผมไม่ทราบพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงยอมให้ผมมีชีวิตอีกนานเท่าใด แต่ผมดีใจที่ผมยังสามารถรับใช้พี่น้องชายหญิงของผมได้ ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่เคยจากเราไปไหนหรือทอดทิ้งเรา และถ้าเราต้องการรับพรจากพระเจ้า เราจะทำจากพระองค์ไปหรือทอดทิ้งพระองค์ไม่ได้ ■
แซมซัน โส, ช่างกง จิน

กลับบ้านก่อนกำหนด

โดย เคสตีนิ ยาร์โบร

ที่คุณพ่อและคุณแม่ของดิฉัน เคยรับใช้งานเผยแผ่ เมื่ออายุ ยังน้อยดิฉันได้ฟังเรื่องราวงานเผยแผ่ของพวกท่านและฝันว่าสักวันดิฉันจะสามารถรับใช้พระเจ้าในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

การเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาของดิฉันเป็นเวลาที่มีค่าที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิตดิฉัน ดิฉันสนิทกับพระเจ้ามากกว่าแต่ก่อน ดิฉันได้รับจดหมายเรียกให้ไปคณะเผยแผ่ฮังการี บูดาเปสต์และเข้าสู่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโพรวัว (เอ็มทีซี) โดยตั้งใจจะถวายทั้งหมดแต่พระบิดาบนสวรรค์ของดิฉัน

การอยู่ที่เอ็มทีซีเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณอย่างไม่น่าเชื่อสำหรับดิฉัน เมื่อดิฉันใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น ดิฉันสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจขอให้ดิฉันเต็มใจทำทุกสิ่งทีพระองค์ทรงขอและสัญญาว่าดิฉันจะรักชาวฮังการีสุดหัวใจ

ดิฉันป่วยเมื่อใกล้จบประสบการณ์ที่เอ็มทีซี หลังจากกลับมารักษาตัวที่บ้านช่วงสั้นๆ ดิฉันได้รับโอกาสให้ไป

ทำงานเผยแผ่ที่ฮังการีต่อ ดิฉันมีผู้ฝึกที่ยอดเยี่ยมคือซิสเตอร์ซันไชน์ เนสเตอร์ เธอสอนดิฉันให้รับรู้พระเมตตาอันละเอียดอ่อนและป้าภริยาของพระเจ้าในแต่ละวัน

หลังจากนั้นไม่กี่เดือน ดิฉันป่วยอีกครั้ง ถึงแม้ดิฉันกับซิสเตอร์เนสเตอร์ยังคงทำงานสุดความสามารถ แต่ดิฉันต้องกลับบ้านอีกครั้ง

ดิฉันคิดว่าดิฉันทำให้พระเจ้าทรงผิดหวังเพราะรับใช้งานเผยแผ่ไม่ “ครบ” ดิฉันเชื่อมั่นว่ายังมีชาวฮังการีที่ดิฉัน “ควรจะได้” สอนถ้าดิฉันไม่ป่วยเสียก่อน ดิฉันสงสัยว่าดิฉันคงมีศรัทธาไม่มากพอจะหายเพราะไม่ว่าอย่างไรก็ตามพระเจ้าย่อมทรงคุ้มครองผู้สอนศาสนาของพระองค์ ดิฉัน *ไม่เคย* คิดเลยว่าการเสียสละเพื่อพระเจ้าของดิฉันจะไม่ใช่การสละชีวิตหนึ่งปีครึ่ง แต่กลายเป็นว่าดิฉันต้องเสียสละงานเผยแผ่ที่ดิฉันคาดหวังไว้แทน

การค้นหาคำหมายที่บ้าน

ขณะเดินลงจากเครื่องบินกลับบ้าน ดิฉันอดคิดไม่ได้ว่าดิฉันได้ทำงานสำคัญที่สุดของชีวิตไว้ในสนามเผยแผ่

มีหลายวิธีให้รับใช้พระเจ้าต่อไปและพบความหมายหลังกลับจากเป็นผู้สอนศาสนามาก่อนกำหนด

เสียแล้ว ต้องใช้เวลา แต่ดิฉันเรียนรู้ว่ามีงานที่บ้านที่จะทำให้ชีวิตดิฉันมีความหมายเช่นกัน

ไม่ว่าเหตุผลของการกลับจากงานเผยแผ่ก่อนกำหนดคืออะไรจงตัดสินใจวันนี้ว่าจะทำให้ประสบการณ์นี้เป็นการก้าว *ไปข้างหน้า* ไม่ใช่ก้าวถอยหลัง ดิฉันกลับบ้านเพราะเหตุผลด้านการแพทย์ แต่คนอื่นกลับบ้านด้วยเหตุผลหลายอย่างต่างกันไป รวมทั้งการล่องละเมียดด้วยเหตุนี้แนวคิดบางประการต่อไป

นี่จึงอาจใช้ไม่ได้กับสถานการณ์ของท่าน สวดอ้อนวอนพระเจ้าขอให้พบวิธีรับใช้พระองค์จากบ้าน ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านกลับบ้านเพราะล่องละเมียดและยังไม่มีค่าควรเข้าพระวิหาร ท่านจะยังคงหาความหมายได้เมื่อท่านเดินรอบๆ พระวิหารเป็นประจำและให้คำมั่นว่าสักวันท่านจะกลับไปพระนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

นอกจากอ่านพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอน และเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์แล้ว การเดินทางแต่ละก้าวต่อไปนี้สำคัญยิ่งต่อการเยียวยาจิตใจ

1. รักษาความสัมพันธ์

ก้าวแรกของการหาความหมายในชีวิตคือการรักษาความสัมพันธ์กับวิสุทธิชนและผู้สอนศาสนาในอังการี มีอยู่ช่วงหนึ่งดิฉันตั้งตารอวันเตรียมเมื่อดิฉันจะได้รับอีเมลจากซิสเตอร์เนสเตอร์และคู่ของดิฉันที่ไอเอ็มทีซี ดิฉันต้องยอมรับว่าบางครั้งไม่ง่ายที่จะอ่านงานเผยแผ่ของคู่หรือพบกับชาวอังการีว่าดิฉันคิดถึงพวกเขามาก แต่เวลานี้เมื่อนึกย้อนกลับไป ดิฉันตระหนักว่าการได้รู้ว่าปาฏิหาริย์กำลัง

เกิดขึ้นที่นั่นสำคัญยิ่งต่อการเยียวยาจิตใจ

2. ทำดัชนีออนไลน์

น้องชายโน้มน้าวให้ดิฉันเริ่มทำดัชนีตามการกระตุ้นเตือนอย่างอ่อนโยนของคุณแม่ที่ชาญฉลาดของดิฉัน ตอนแรกดิฉันทำดัชนีรายชื่อเพื่อเอาใจเขา แต่วันหนึ่งทะเบียนรายชื่อชาวอังการีปรากฏขึ้นมาโดยอัตโนมัติบนหน้าจอของดิฉัน พระวิญาณสถิตกับดิฉัน และทรงสอนดิฉันว่าดิฉันยังคงสามารถช่วยนำจิตวิญญาณชาวอังการีมาหาพระคริสต์ได้—แค่ช่วยคนที่อยู่ *อีกด้านหนึ่ง* ของม่าน

3. ตั้งเป้าหมาย

หลังจากงานเผยแผ่ เป้าหมายชีวิตก่อนงานเผยแผ่ทั้งหมดดูเหมือนไม่สามารถบรรลุได้เพราะสภาพร่างกายใหม่ของดิฉัน แต่ดิฉันตระหนักตามกาลเวลาว่ามีเป้าหมายที่ดิฉันบรรลุได้ทั้งที่นอนป่วย ดิฉันเรียกเป้าหมาย เช่นการอ่าน *Jesus the Christ* ว่า “เป้าหมายแนวนอน” และทำทุกวัน

4. กลับไปเรียน

เป้าหมายชีวิตก่อนงานเผยแผ่อย่างหนึ่งของดิฉันคือเรียนจบวิทยาลัย แม้การเข้าชั้นเรียนจะทำได้ยากเพราะความเจ็บป่วยของดิฉันและการนัด

พบแพทย์อย่างต่อเนื่อง แต่คุณพ่อ
กระตุ้นให้ดิฉันเรียนออนไลน์จาก
โปรแกรมการศึกษาด้วยตนเองของ
มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก็ นี่ไม่เพียง
เป็นเป้าหมายannonที่บรรลุได้
เท่านั้น แต่ดิฉันตระหนักเช่นกันว่า
ดิฉันอาจจะสามารถทำเป้าหมายก่อน
งานเผยแพร่ได้มากกว่าที่คิดไว้

5. รัับใช้งานเผยแพร่ออนไลน์

วันหนึ่งที่โบสถ์ ซิสเตอร์ท่านหนึ่ง
เดินมาหาคุณแม่ของดิฉันและพูดว่า
“คุณรู้ไหมคะว่าเดสทินีสามารถรัับใช้
งานเผยแพร่ด้านการทำตซ์นีออนไลน์
ได้เนคะ” คำถามที่ไม่คาดคิดนี้เป็น
คำตอบการสวดอ้อนวอนของดิฉัน
ดิฉันสามารถรัับใช้พระเจ้านานเก้า
เดือนได้โดยเป็นผู้สอนศาสนาบำเพ็ญ
ประโยชน์ของศาสนจักรที่สนับสนุน
การทำตซ์นี นี่เป็นงานเผยแพร่ที่ดิฉัน
สามารถทำได้!*

6. สอนชั้นเรียนเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา

เมื่อดิฉันจัดการสภาพร่างกายของ
ตนได้ดีขึ้นแล้ว ดิฉันเริ่มศึกษาที่
วิทยาลัยชุมชนขณะทำงานเผยแพร่
ออนไลน์ ผู้นำขอให้ดิฉันสอนชั้นเรียน
เตรียมเป็นผู้สอนศาสนาที่สถาบันใกล้
บ้าน การสอนช่วยให้ดิฉันตระหนัก
ว่าความกระตือรือร้นของดิฉันในงาน
เผยแพร่ศาสนาไม่ลดน้อยถอยลงเลย
และงานเผยแพร่ช่วงสั้นๆ ของดิฉันให้
ประสบการณ์มากมายที่อาจจะม่ค่าต่อ
นักเรียนของดิฉัน

7. เป็นอาสาสมัครที่เอ็มทีซี

หลังจากเรียนจบวิทยาลัยใกล้บ้าน
หนึ่งเทอม ดิฉันย้ายไปอยู่รัฐยูทาห์
สหรัฐอเมริกา ตอนแรกดิฉันแทบจะ
เดินผ่านเอ็มทีซีโพรว์โดยไม่รู้สีกขัด
แย้งทางอารมณ์ไม่ได้ แต่ดิฉันเริ่ม
เป็นอาสาสมัครสัปดาห์ละครั้งที่เอ็ม
ทีซีและพบว่าการพบผู้สอนศาสนาที่

จะถูกส่งไปฮังการีประเทศที่ดิฉันรัก
เป็นการเยียวยาดิฉัน

8. ทำงานพระวิหาร

เอดิธสตรีชาวฮังการีผู้เตรียมเกือบ
500,000 ชื่อขอให้ดิฉันนำรายชื่อบาง
ส่วนของเธอไปพระวิหาร ดิฉันสูกใจ
ที่ได้ทำศาสนพิธีแห่งความรอดให้ชาว
ฮังการีเหล่านี้!

การเยียวยาที่ละน้อยผ่านงานของ พระองค์

การรัับใช้งานเผยแพร่เป็นความฝัน
สำคัญที่สุดของชีวิตดิฉันและอย่าง
ที่เข้าใจ ดิฉันรู้สึกถึงการสูญเสียเมื่อ
ดิฉันกลับบ้านก่อนกำหนด มืออยู่ช่วง
หนึ่งดิฉันไม่ยอมกพุดถึงงานเผยแพร่
ของดิฉันเลย ดิฉันต้องเอาชนะความ
รู้สึกล้มเหลว ดิฉันต้องเรียนรู้วิธีตัดสิน
คุณค่างานเผยแพร่ของดิฉันจากความ
ปรารถนาจะรัับใช้ไม่ใช่ระยะเวลาของ

การรับใช้ ถึงแม้ดิฉันไม่ตระหนักในตอนนั้น ทว่าแต่ละก้าวเหล่านั้นจึงไปพบความหมายในชีวิตทำให้เกิดการเยียวยาเช่นกัน

เป็นเวลาหลายปีที่ดิฉันกลัวว่าการกลับไปอังกฤษจะทำให้ดิฉันสะเทือนใจ สุดท้ายเมื่อดิฉันเดินทางไปที่นั่น กว่าดิฉันจะรู้ตัวก็ล่วงเข้าวันที่สองแล้วว่าดิฉันไม่เพียงไม่รู้สึกเจ็บปวดเท่านั้น แต่ดิฉันรู้สึกเบิกบานใจยิ่งนักที่ได้กลับไป ดิฉันรู้ในขณะนั้นว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานโอกาสให้ดิฉันได้ประสบพลังเยียวยาจากการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด เวลานั้นดิฉันรู้ว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ทุกอย่างจะเรียบร้อยในท้ายที่สุด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

*ผู้สอนศาสนาจำนวนมากที่กลับบ้านก่อนกำหนดยังคงรับใช้ในฐานะผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ พบกับอธิการหรือประธานสาขาของท่านเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

เครื่องถวายที่ยอมรับได้

“เมื่อเราให้คำบัญชาแก่บุตรคนใดของมนุษย์ให้ทำงานแค้นนามของเรา, และบุตรเหล่านั้นของมนุษย์ทำด้วยสุดกำลังของพวกเขาและด้วยทุกสิ่งที่มีเพื่อทำงานนั้น, และไม่เลิกความขยันหมั่นเพียรของพวกเขา, และศัตรูพวกเขาโจมตีพวกเขาและขัดขวางพวกเขาจากการทำงานนั้น, ดุเถิด, เราเห็นสมควรว่าจะไม่เรียกโรงงานนั้นต่อไปจากมือบุตรเหล่านั้นของมนุษย์, แต่จะยอมรับจากเครื่องถวายของพวกเขา มากกว่า.”

—หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:49

เกร็ดน่ารู้สำหรับบิดามารดา

ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่พึงพิจารณา

- ให้เวลาผู้สอนศาสนาของท่าน โสภะและเยียวยา
- บอกผู้สอนศาสนาของท่านบ่อยๆ ว่าท่านรักเขามาก
- กระตุ้นให้เขาพบกับประธานสแตคและอธิการของท่านเป็นประจำ
- ถามผู้สอนศาสนาของท่านว่าเขาต้องการให้ผู้อื่นรู้มากน้อยเพียงใดเกี่ยวกับเหตุผลที่เขาอยู่บ้าน
- ให้ผู้อื่นรู้ว่าผู้สอนศาสนาของท่านอยู่บ้านและท่านตื่นเต้นที่ได้พบเขาอีกครั้ง
- ให้เวลาผู้สอนศาสนาของท่านพูดคุยกับท่านเกี่ยวกับงานเผยแผ่ แบ่งปันทั้งประสบการณ์ที่ดีและยาก
- กระตุ้นให้ผู้สอนศาสนาของท่านสวดอ้อนวอนว่าจะทำอะไรต่อไปในชีวิตและสนับสนุนการตัดสินใจของเขาว่าจะกลับไปทำงานเผยแผ่หรือไม่

เกร็ดน่ารู้สำหรับสมาชิกออร์ด

ท่านอาจจะลำบากใจไม่ทราบจะพูดอะไรเมื่อผู้สอนศาสนากลับบ้านก่อนกำหนด ท่านสามารถช่วยให้พวกเขากลับมาใช้ชีวิตที่บ้านได้โดยต้อนรับพวกเขากลับบ้าน แสดงความรักต่อพวกเขา และขอบคุณพวกเขาสำหรับการรับใช้งานเผยแผ่

ท่านอาจไม่ทราบสาเหตุที่ผู้สอนศาสนาคนนั้นอยู่บ้าน และเหตุผลอาจจะต่างจากที่ท่านคาด จำไว้เสมอว่ากระบวนการเยียวยาพวกเขาอยู่ระหว่างพวกเขากับพระเจ้าและพวกเขาจำเป็นต้องรู้เพียงว่าท่านสนับสนุนพวกเขา จะเป็นการดีถ้าผู้สอนศาสนาได้แบ่งปันประสบการณ์งานเผยแผ่ของพวกเขาในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ยอมรับว่าพวกเขาอาจต้องใช้เวลาสักกระยะหนึ่งกว่าจะพูดถึงงานเผยแผ่ของพวกเขาได้ ถ้าท่านต้องการให้ผู้สอนศาสนาแบ่งปันเรื่องราวในชั้นเรียน ให้โทรบอกพวกเขาล่วงหน้าเพื่อถามว่าพวกเขาสะดวกใจจะแบ่งปันหรือไม่

แหล่งข้อมูลการปฏิบัติศาสนกิจ

ผู้นำสามารถหาความเข้าใจและวิธีช่วยผู้สอนศาสนาที่กลับบ้านก่อนกำหนดได้ทางออนไลน์ที่ ministering.lds.org

วิธีที่สถาบันช่วยท่าน เรียนพระกิตติคุณ

ลองสามวิธีต่อไปนี้เพื่อให้ได้ประโยชน์มากขึ้นจากชั้นเรียนสถาบันศาสนาของท่าน

โดย โป เนียน (เฟลิป) ชู
เซมินารีและสถาบัน

“โลกทุกวันนี้ท้าทายกว่า... หลายปีก่อน” เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองกล่าว “เยาวชนชายและเยาวชนหญิงของเรามีสิ่งที่ทำให้พวกเขาเขวกว่าเดิมมากขณะพวกเขาเตรียมทำงานเผยแผ่และมีชีวิตที่เป็นสุขในอนาคต” เวลานี้เราต้องเรียนรู้ “วิธีฟังและตอบรับสุรเสียงของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์” มากกว่าแต่ก่อน¹

ศาสนจักรได้จัดเตรียมสถาบันศาสนาให้ท่านเพื่อช่วยให้ท่าน

สอดคล้องทางวิญญาณมากขึ้น สถาบันสามารถให้ “ประสบการณ์ [ส่วนตัว] ที่มีความหมายกับพระเจ้าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”²

เมื่อท่านเรียนสถาบัน ท่านเลือกเรียนได้หลายวิชา ครูผู้เข้าใจความต้องการและความกังวลของคนหนุ่มสาวจะช่วยให้ท่านเรียนรู้จากพระคัมภีร์และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย

เวลานี้การเปลี่ยนแปลงล่าสุดในสถาบันให้โอกาสท่านได้ใช้

(1) สมุดบันทึกการศึกษาของหลักสูตร (2) คำถามในหลักสูตร และ (3) โครงการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อยกระดับการเรียนรู้ของท่านและเสริมสร้างศรัทธาของท่านในพระเยซูคริสต์ ตัวเลือกทั้งสามนี้จะช่วยให้การศึกษาพระกิตติคุณของท่านเป็นเรื่องใกล้ตัวและให้ท่านได้เรียนรู้ด้วยตนเองว่าพระวิญญาณทรงทำงานกับท่านอย่างไร

สมุดบันทึกการศึกษาของหลักสูตร

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งโคเวรัมอัครสาวก

สิบสองเสนอให้จดความประทับใจทางวิญญาณลงในสมุดบันทึก “จดสิ่งสำคัญที่ท่านเรียนรู้จากพระวิญญาณไว้ในที่ปลอดภัย ท่านจะพบว่าเมื่อท่านจดความประทับใจอันล้ำค่า ความประทับใจเหล่านั้นจะมามีขึ้น”³

นักเรียนใช้สมุดบันทึก (ไม่ว่าในกระดาษหรือในแอป Gospel Library) ในชั้นเรียนและที่บ้านเพื่อบันทึกความประทับใจขณะพวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ เจย์เม เดนซ์ นักเรียนสถาบันคนหนึ่งในปีสิบแปดเห็นประโยชน์ของการจดบันทึกการศึกษา “ดิฉันจะไม่พลาดการเขียนข้อความและข่าวสารจากพระคัมภีร์หรือคำพูดของศาสดาพยากรณ์เด็ดขาดเพราะการเขียนทำให้การเรียนพระกิตติคุณของดิฉันขยายกว้างออกไป

บราเดอร์เชลชี ดาคาฮาซิเป็นนักเรียนสถาบันในเนโงะยะเยญี่ปุ่น ชอบจดบันทึกเพราะทำให้ “กระบวนการเรียนรู้ลื่นไหล” ช่วยให้นักเรียนพร้อมเรียนและมีส่วนร่วมมากขึ้นเมื่อมาชั้นเรียน

ทาอิชีย์ บาร์โธโลมิโอจากตอนใต้ของอิตาลีกล่าวว่า “การจดสิ่งที่ดิฉันเรียนรู้ทำให้ดิฉันจำแนวคิดเมื่อต้องใช้ได้ดีขึ้น” มาเรียเทเรซา แซนโตรี เพื่อนร่วมชั้นของเธอเสริมว่า “สมุดบันทึกของดิฉันเป็นสิ่งที่ดิฉันใช้นึกถึงแนวคิดทางวิญญาณหรือการเปิดเผยส่วนตัวบางอย่าง”

คำถามในหลักสูตร

คำถามที่ให้ไว้ตอนต้นหลักสูตรมีหัวข้อให้นักเรียนไตร่ตรองและศึกษาตลอดหลักสูตร ตอนท้าย นักเรียนส่งคำตอบส่วนตัวที่ได้รับการนำทางจากพระวิญญาณให้ครูของพวกเขา

ไอลาเรีย เบลโลโมนักเรียนคนหนึ่งจากตอนใต้ของอิตาลีอธิบายว่า “คำถามทำให้ดิฉันใคร่ครวญชีวิตของตนเองและใคร่ครวญความจริงที่ว่าสิ่งที่ดิฉันศึกษาในสถาบันช่วยให้ดิฉันรู้จักพระเยซูคริสต์ดีขึ้น”

จินซูป ฮวงนักเรียนสถาบันคนหนึ่งในเกาหลีกล่าวว่า “คำถามช่วยให้ผมคิดลึกซึ้งและทบทวนสิ่ง

ที่ผมเรียนรู้ นั่นเป็นเวลาสำคัญที่ผมได้ทบทวน ตรึกตรอง และนำสิ่งที่ผมเรียนรู้มาใช้”

การเติบโตทางวิญญาณของนักเรียนประจำซัดในคำตอบของพวกเขา ซิสเตอร์เชียนซิม คัง ครูสถาบันสเตคในเกาหลีกล่าวว่า “การได้อ่านและเรียนรู้ประจำสัปดาห์และความคิดของนักเรียนเป็นประสบการณ์ที่ดีมากสำหรับดิฉัน”

โครงการเรียนรู้ด้วยตนเอง

นักเรียนสถาบันจำนวนมากเลือกทำโครงการที่มีความหมายร่วมกับการสวดอ้อนวอน นักเรียนทั่วโลกสร้างสรรค์งานศิลป์ วิดีทัศน์ และโปสเตอร์สื่อสังคมเกี่ยวกับพระกิตติคุณตามความสนใจของพวกเขา โครงการเหล่านี้เชื้อเชิญให้นักเรียนปฏิบัติสิ่งที่เรียนรู้ในชั้นเรียน ตัวอย่างเช่น

นักเรียนคนหนึ่งเลือกวาดภาพครึ่งตัวของพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อใช้ประกอบหลักสูตร “พระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณอันเป็นนิมิต”

นักเรียนคนหนึ่งที่เรียนหลักสูตร “ครอบครัวนิรันดร์” ตั้งโครงการพระวิหารและประวัติครอบครัวที่ “ส่งผลให้ได้เดินทางไปพระวิหารกับคุณยายและครอบครัวของผม ซึ่งในครั้งนี้อะไรช่วยกันทำการฝึกที่เตรียมไว้ตลอดเทอมให้ 40 กว่าครอบครัว ทำให้ครอบครัวเรานี้หนักแน่นมากขึ้น”

เมื่อซีเนีย อาวิลลา ออร์กานิสนักเรียนสถาบันในเมืองบิโกลฟิลิปปินส์ชี้ให้เห็นว่าการทำโครงการเรียนรู้ด้วยตนเอง “เป็นการผ่อนคลายผ่อนคลาย” ให้นักเรียนมีอิสระที่จะเรียนรู้พระคำของพระผู้เป็นเจ้าของและสัมผัสพระวิญญาณโดยใช้พรสวรรค์ของพวกเขา

ได้ผลเพิ่มขึ้น

การใช้วิธีเรียนรู้เหล่านี้สามารถปรับปรุงการศึกษาพระกิตติคุณของท่านและทำให้ประจำสัปดาห์ของท่านลึกซึ้งขึ้น การดำดิ่งลงไปในการศึกษาพระกิตติคุณผ่านหลักสูตรสถาบันจะทำให้ท่านเข้าใจดีขึ้นว่าจะประยุกต์ใช้พระคำของพระผู้เป็นเจ้าของในชีวิตท่านอย่างไรและจะเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นอย่างไร ■

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “คนหนุ่มสาวรุ่นเยียมยอด, เลียวไฮนา, พ.ศ. 2015, 67.
2. “Teaching with Power,” lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power.
3. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely,” *Liahona*, Aug. 2002, 12.

สาระสำคัญสหกิจกรรมปี 2018

สันติสุขใน พระคริสต์

บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, ประธาน (กลาง); แครอล เอฟ. แมคคองกี, ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย); นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์, ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

สตีเฟน คับเบิลยู. โอเวน ประธาน (กลาง); คักลาส ดี โฮล์มส์ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย); เอ็ม. โจเซฟ บریف ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

ไม่ว่าท่านจะอยู่ในสภาพการณ์
เช่นไร ท่านจะพบสันติสุข
ในพระเยซูคริสต์เสมอ

โดยฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญและ
ฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

โลกที่เต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย คตินิยมของการชิงดีชิงเด่น การล่อลวง และปรัชญาอันน่าสับสน การค้นหาสันติสุขจึงไม่ง่ายเสมอไป แต่คำสัญญาของพระเจ้าช่วยให้รอดใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:23 (สารระสำคัญสหกิจกรรมปี 2018) บอกว่ามีหนทางที่นำไปสู่สันติสุข ดังนี้ “จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา; จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา, และเจ้าจะมีสันติสุขในเรา”

ในฐานะฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญและฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ เราเป็นพยานว่าถ้อยคำดังกล่าวเป็นความจริง เราได้เห็นสิ่งนั้นในชีวิตเราเอง และหากท่านทำตามแบบแผนนี้ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้สัญญาของพระองค์ที่จะประทานสันติสุขในชีวิตท่านมีสัมฤทธิ์ผลเช่นเดียวกัน

พวกท่านหลายคนอาจรู้สึกกลัวและกังวลว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร พวกท่านหลายคนสงสัยเกี่ยวกับรูปลักษณะความสามารถ และศักยภาพของท่าน แต่ไม่ว่าท่านจะเผชิญกับอะไร ท่านพบสันติสุขได้ นี้ไม่ได้หมายความว่าคำถามหรือข้อกังวลเหล่านั้นจะหายไปโดยฉับพลัน แต่ท่านจะรู้สึกถึงความเชื่อมั่นอยู่เรื่อยๆ ว่าสิ่งต่างๆ จะจบลงด้วยดี ที่สำคัญที่สุดคือ ท่านจะรู้สึกถึงความรักที่พระเยซูคริสต์ทรงมีต่อท่านเป็นการส่วนตัว และนั่นนำมาซึ่งสันติสุขที่ยิ่งใหญ่

ขอให้เรามาพูดถึงแต่ละส่วนของข้อนี้

จงเรียนรู้จากเรา

การทำความรู้จักพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์เป็นส่วนสำคัญยิ่ง

ของการเดินทางชีวิตท่าน พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์คือที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 17:3) เมื่อท่านรู้จักพระคริสต์ดีขึ้น ท่านจะเข้าใจว่าพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณความดีพระปรีชาญาณ พระเมตตาและความรัก ศรัทธาของท่านในพระองค์จะเติบโต และท่านจะมีความปลารอดนามมากขึ้นที่จะติดตามพระองค์ และพระบิดาบนสวรรค์

ฟังถ้อยคำของเรา

พระเยซูคริสต์ตรัสกับเราผ่านพระคัมภีร์ ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องดื่มด่ำไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้พระคำเหล่านี้ในชีวิตเรา ในการศึกษาพระคำของพระผู้ช่วยให้รอด ให้มุ่งศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนเพราะเป็น “หนังสือที่ถูกต้องที่สุดบนแผ่นดินโลก และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา” โจเซฟ สมิทสอน “และมนุษย์จะใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้นโดยการปฏิบัติตามหลักคำสอนที่อยู่ในนั้นมากกว่าหนังสือเล่มอื่น”¹ คำเชื่อเชียวอันทรงพลังของประธานโรมัส เอส. มอนสันในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ปี 2017 ให้เราอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวันจะช่วยให้เราฟังและเข้าใจพระคำของพระคริสต์²

จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา

การฟังพระคำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเริ่มเปลี่ยนเราเมื่อเราเต็มใจเชื่อฟัง

พระคำเหล่านั้น สิ่งนี้เรียกร้องความสุภาพอ่อนน้อมในส่วนของเรา เรียกร้องให้เราละทิ้งวิถีทางของเราและเดินในทางของพระองค์ บางครั้งเราคิดว่าทางของเราดีกว่า แต่เมื่อเราสุภาพอ่อนน้อมและติดตามพระองค์ไม่ว่าพระองค์จะทรงนำไปที่ใด เราจะอยู่ในหนทางที่ดีที่สุดเสมอ

เจ้าจะมีสันติสุขในเรา

นี่คือคำสัญญาที่สำคัญยิ่ง หากท่านจะทำการเหล่านี้—เรียนรู้ ฟัง และเดินกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—ท่านจะมีสันติสุขในชีวิตท่าน ท่านจะมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงอยู่เคียงข้างท่าน พระองค์จะทรงดูแลท่าน ไม่ว่าท่านจะมีความกลัว ความไม่แน่นอน หรือความอ่อนแอ ท่านจะมีความมั่นใจ—ไม่เพียงในตัวเองเท่านั้น แต่ในพระเยซูคริสต์ ในความรักและพลังอำนาจของพระองค์ด้วย

เราเชื่อเชิญให้เยาวชนทุกคนของศาสนจักรท่องจำข้อนี้ ใช้ข้อนี้เพื่อนำทางชีวิตท่าน เมื่อเมฆหมอกแห่งความมืดหม่นวนอยู่รอบข้างท่านและดูเหมือนเกินจะทนได้ ท่านจะนึกถึงพระคัมภีร์ข้อนี้ ทำตามแบบแผนของพระคัมภีร์ และท่านจะให้รากฐานอันมั่นคงและแน่นอนของพระเยซูคริสต์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของท่าน ■

อ้างอิง

- คำสอนของประธานศาสนจักรโจเซฟ สมิท, (2007) หน้า 67
- ดูโรมัส เอส. มอนสัน, “พลังของพระคัมภีร์มอรมอน,” *เสี้ยวหิน*, พ.ศ. 2017, 86–87

สันติสุขใน พระคริสต์

จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา;
จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา,
และเจ้าจะมีสันติสุขในเรา.
หัตถ์คำสอนและพันธสัญญา 19:23

หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:23

พระเจ้าทรงเปิดเผยเงื่อนไขการได้รับสันติสุขในพระคริสต์ต่อโจเซฟ สมิท

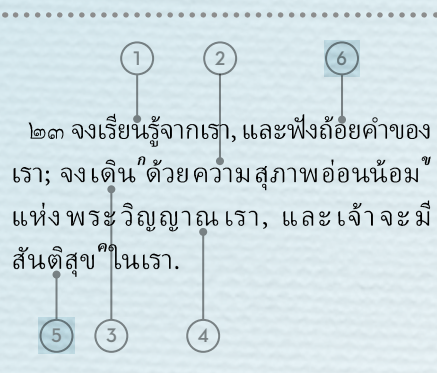
1 เรียนรู้จากเรา “เรารู้ว่า ‘ครู’ ที่มาจากพระเจ้า” องค์นี้ [ยอห์น 3:2] เป็นมากกว่าครูธรรมดา พระองค์ผู้ทรงสอนให้เรารักพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเราสุดใจของเรา สัจจวิญาณของเรา สุตผละกำลังของเรา และสุตความคิดของเรา และให้รักเพื่อนบ้านของเราเหมือนรักตัวเราเอง ทรงเป็นองค์ปรมาจารย์และพระผู้ทรงเป็นแบบอย่างของชีวิตที่ดีพร้อม . . .

“เมื่อเราขานรับพระดำรัสเชื้อเชิญที่อ่อนโยนของพระเจ้าให้ ‘เรียนรู้จากเรา’ เรากลายเป็นผู้รับส่วนในเดชะานุภาพของพระองค์”

ประธานโชมัส เอส. มอนสัน, “เรียนรู้จากเรา,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2016, 4, 6.

2 ความสุภาพอ่อนน้อม ความสุภาพอ่อนน้อมรวมถึงความ “อดทนภายใต้ความทุกข์ทรมาน” (คู่มือพระคัมภีร์, “อ่อนน้อม (ความมีใจ), อ่อนน้อม (ความสุภาพ),” scriptures.lds.org) ถ้าเราอดทนต่อการทดลองของเราอย่างสุภาพอ่อนน้อมโดยไม่ขุ่นเคืองพระผู้เป็นเจ้า เราจะไม่มีเพียงเปลี่ยนใจเลื่อมใสเท่านั้น แต่พระองค์จะทรงเยียวยาเราด้วย (ดู คพ. 112:13)

3 เดิน การเรียนรู้และการฟังจำเป็นต่อการติดตามพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง แต่เท่านั้นไม่พอ เราต้องเดินหรือปฏิบัติตามที่เรารู้และได้ยินด้วย “การเดินในทางของพระองค์เป็นเวลาที่ถูกต้องเหมาะสมเสมอ ไม่มีวันสายเกินไป” (ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกซ์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “วิถีทางของสานุศิษย์,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2009, 94)

4 พระวิญาณเรา ความสุภาพอ่อนน้อมนำมาซึ่ง “การมาเยือนของพระวิญาณบริสุทธิ์” (โมโรไน 8:26) และเป็น “ผลของพระวิญาณ” (ดู กาลาเทีย 5:22–23)

5 สันติสุขในเรา “สันติสุขหาไม่ได้จากความมั่งคั่ง อำนาจ หรือชื่อเสียงเกียรติยศ สันติสุขหาไม่ได้จากการแสวงหาความเพลิดเพลิน ความบันเทิง หรือนันทนาการ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถสร้างความสุขหรือสันติสุขที่ยั่งยืนได้แม้จะได้รับมากมายเพียงใดก็ตาม “... พระผู้ช่วยให้รอด ... ทรงเป็นที่มาและพระผู้สร้างสันติสุข พระองค์ทรงเป็น ‘เจ้าชายแห่งสันติ’ [อิสยาห์ 9:6]”

เอ็ดเวิร์ดควานทิน แอล. กุก แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “สันติสุขส่วนตัว: รางวัลแห่งความชอบธรรม,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2013, 34.

6 ฟังถ้อยคำของเรา การฟังสำคัญต่อการพัฒนาศรัทธาในพระเยซูคริสต์ “ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระกิตติคุณ” (โรม 10:17) “บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าควรเรียนรู้ที่จะฟัง จากนั้นก็ฟังเพื่อเรียนรู้จากพระเจ้า” (ประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, ประธานโครัมมัครสาวกสิบสอง, “Listen to Learn,” *Ensign*, May 1991, 24)

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้านี้อาจไม่มีเจตนาจะให้เป็นการอธิบายครอบคลุมข้อพระคัมภีร์ที่เลือกไว้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษาของท่าน

สันติในพระคริสต์

ทึคค้ำนึ่ง ♩ = 72

คำร้องและทำนอง โดย
นิก เคย์

5

1. สัน ตี ใน พระ คริสต์ ยาม ซี วิด เรียน ฐึ่ สัม ผัส รัก ทรง
2. สัน ตี ใน พระ คริสต์ ยาม เคิน กับ พระ องค์ ผ่าน ถ - นน แห่ง

5

Ab Eb Ab Cm Ab Bb

(เน้นไม้ค้ำนิ้วที่สอง)

8

มี ต่อ เรา _____ ทรง แบก รับ บาป เรา จง พึ่ง พระ คำ นั้น บัน ดาล คด ซี
กา ลี ลี _____ ตู๋ เย รู ซา เต็ม รัก ยา ใจ ร้าว ราน น้ำ คา พลัน แห่ง

8

Ab Bb Ab Eb Ab Eb Ab

11

วา หาก ฐึ่ ว่า พระ องค์ เป็น ใคร _____ สัน ตี ใน พระ องค์ ประ ทาน ความ
หาย คำ เนิน ซี วิ ดั้ง พระ คริสต์ _____ สัน ตี ใน พระ องค์

11

Cm Ab Eb Bb Ab Eb

14

หวัง _____ เมื่อ หวัง ม - ลาย ประ ทาน พ - ลั้ง _____ ยาม เรา ไร่ แรง

14

Ab Cm Bb Eb Ab Cm

17

ใจ ประทาน ที่ กำ นิ่ง จาก ลม พา ยู ร้าย ยาม โลก ไร้ สัน ติ

17 B \flat E \flat A \flat B \flat Cm7

20 ไปที่ Coda ☺ 1. 2.

สุข สัน ติ ใน พระ องค์ องค์

20 A \flat B \flat E \flat A \flat E \flat

23

A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat

28 D.S. al Coda

31 ☺ CODA

ประ ทาน ความ องค์ ยาม โลก ไร้ สัน ติ

28 Cm E \flat A \flat B \flat E \flat 31 Cm E \flat

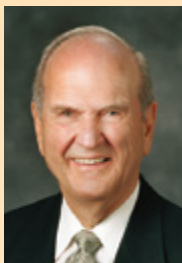
32

สุข สัน ติ ใน พระ องค์

32 A \flat B \flat E \flat A \flat Cm A \flat B \flat A \flat E \flat

© 2017 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
 อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
 ขอให้ระบุหมายเลขนี้ในสำเนาทุกฉบับ

โดย ประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน
ประธาน โควรัมอัครสาวกสิบสอง

ศึกษา พระคำของ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เวลานี้ข้าพเจ้าไม่เพียงมีประจักษ์พยานมากยิ่งขึ้นในพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์เท่านั้น แต่ข้าพเจ้ายืนยันอีกครั้งในความเชื่อมั่นที่ของข้าพเจ้าเช่นกันว่าหลักการที่โจเซฟใช้แปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นของประทานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ในช่วงการให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกสำหรับคนหนุ่มสาวเดือนมกราคม 2017 ข้าพเจ้าทำทนายท่านที่ชมการถ่ายทอดให้เพิ่มพูนประจักษ์พยานของท่านในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยใช้เวลาแต่ละสัปดาห์

- ศึกษาทุกอย่างที่พระเยซูตรัสและทำตามที่บ้านที่กไว์ในพันธสัญญาเดิม
- ศึกษากฎของพระองค์ตามที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่
- ศึกษาหลักคำสอนของพระองค์ตามที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน
- ศึกษาพระคำของพระองค์ตามที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา

ข้าพเจ้าสัญญากับคนที่ฟังว่าถ้าพวกเขาจะลงมือเรียนรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ความรักที่พวกเขามีต่อพระองค์และกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะขยายเกินกว่าพวกเขาจะจินตนาการได้ในปัจจุบัน

สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงระหว่างคำปราศรัยนี้คือข้าพเจ้ารู้ว่าคุณสัญญานี้เป็นจริงเพราะข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มคนที่ทำงานมอบหมายเดียวกันนี้เป็นครั้งแรกด้วย

วันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 2016 ข้าพเจ้าได้รับพระคัมภีร์ชุดใหม่และเริ่มทำงานมอบหมายเดียวกันกับที่ข้าพเจ้าให้คนหนุ่มสาวในเดือนมกราคมถัดมา เมื่อข้าพเจ้าทำงานมอบหมายเสร็จในหกสัปดาห์ให้หลัง ข้าพเจ้าได้ค้นหาและทำเครื่องหมายข้อความอ้างอิงจากพระคัมภีร์ทั้งสิ้นเล่มไปแล้ว 2,200 กว่า ข้อ¹

หลังจากศึกษาหกสัปดาห์ ประธานเนลสันทำงานมอบหมายของท่านสำเร็จ

“ข้าพเจ้าอุทิศเวลา 93 ปีเรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด แต่น้อยครั้งมากที่สามารถเรียนรู้ได้มากเท่าช่วงศึกษาหกสัปดาห์นี้”

ท่านสามารถรับชมหรืออ่านการให้ข้อคิดทางวิญญาณเดือนมกราคม 2017 ของประธานเนลสันได้โดยคลิก “การให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลก” ที่ [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts)

สำหรับข้าพเจ้า ความสามารถในการทำงานมอบหมายนี้สำเร็จเป็นเรื่องน่าตื่นตะลึง!

สิ่งที่ข้าพเจ้าพบว่าชาญฉลาดที่สุดคือพระผู้ช่วยให้รอดกำลังตรัสบอกเราเกี่ยวกับพระองค์เองผ่านช่วงเวลาต่างๆ เหล่านี้—พันธสัญญาเดิม พันธสัญญาใหม่ ช่วงการฟื้นฟู และสมัยของเรา ในพระคัมภีร์ทุกเล่ม เรื่องราวเป็นเรื่องเดียวกันและคนเล่าเรื่องเป็นคนเดียวกัน

ข้าพเจ้าอุทิศเวลา 93 ปีเรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด แต่น้อยครั้งมากที่สามารถเรียนรู้ได้มากเท่าช่วงศึกษาหกสัปดาห์นี้ ความจริงคือ ข้าพเจ้าเรียนรู้มากมายเกี่ยวกับพระองค์จากการศึกษาครั้งนี้จนข้าพเจ้าวางแผนจะแบ่งปันให้มากขึ้นในคำปราศรัยครั้งต่อไปที่ข้าพเจ้ากำลังเตรียมอยู่²

เมื่อเริ่มงานมอบหมายนี้ ข้าพเจ้าไม่คิดว่าการศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับประจักษ์พยานใหม่ถึงความศักดิ์สิทธิ์ในงานของโจเซฟ สมิธ—แต่ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยที่โจเซฟ สมิธบันทึกไว้และข้อคิดที่พบในพระคัมภีร์ไบเบิลสอดคล้องกันอย่างน่าทึ่ง ข้าพเจ้าเข้าใจมากขึ้นเมื่อเห็นสิ่งนี้ในการศึกษาของข้าพเจ้า

โจเซฟ สมิธคงไม่มีเวลาเทียบเคียงและอ้างอิงกับพระคัมภีร์ไบเบิลด้วยอัตราความเร็วเท่าที่ท่านแปลพระคัมภีร์มอรมอน—แต่ทั้งหมดอยู่ที่นี้!

เวลานี้ข้าพเจ้าจึงไม่เพียงมีประจักษ์พยานมากยิ่งขึ้นในพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์เท่านั้น แต่ข้าพเจ้ายืนยันอีกครั้งในความเชื่อมั่นที่ของข้าพเจ้าเช่นกันว่าหลักการที่โจเซฟทำการแปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าทราบดีว่าบางท่านอาจจะกำลังคิดว่าตัวท่านไม่น่าจะมีเวลาทำงานมอบหมายแบบนี้

ข้าพเจ้าทราบว่าท่านรู้สึกอย่างไร ข้าพเจ้าก็คิดเช่นเดียวกัน—ว่าไม่มีทางที่ข้าพเจ้าจะมีเวลาทำทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าต้องเตือนสติตนเองว่าความเห็นเช่นนั้นไม่ใช่ความเห็นที่เกิดจากศรัทธา ความเห็นที่เกิดจากศรัทธาจะเป็นดังนี้ “ฉันรู้ว่าฉันไม่มีเวลาทำงานนี้ แต่ฉันจะจัดเวลาให้ และฉันจะทำให้ลุล่วงด้วยเวลาที่ฉันมี”

เราแต่ละคนที่รับคำท้านี้จะทำสำเร็จในกรอบเวลาของเราเอง สำหรับข้าพเจ้า ปีติใหญ่หลวงครั้งนั้นมา

จากการทำงานมอบหมายทั้งหมดเสร็จในเวลาเพียงหกสัปดาห์ การศึกษาอย่างจริงจังครั้งนี้ในช่วงเวลาค่อนข้างสั้นทำให้ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าของการเรียนรู้แบบผสมผสานที่พบในพันธสัญญาเดิม พระคัมภีร์มอรมอน พันธสัญญาใหม่ และพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา

ถึงท่านผู้รู้สึกล่าไม่มีเวลา ถ้าท่านจะเสียดสละ ท่านจะได้รับรางวัลและปลื้มปีติอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนมุมมองความรู้ที่เพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ารู้ว่าจริงเพราะข้าพเจ้าเห็นรางวัลเดียวกันในชีวิตข้าพเจ้าเอง

ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในกาให้ข้อคิดทางวิญญาณ วันจะมาถึงเมื่อท่านจะปรากฏตัวเบื้องพระพักตร์พระผู้ช่วยให้รอด ท่านจะตื่นตื่นจนหน้าตาไหลเมืออยู่ในที่ประทับศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ท่านจะพยายามหาคำพูดขอบพระทัยพระองค์ที่ทรงชำระบาปของท่าน ทรงให้อภัยความไร้เมตตาของท่านต่อผู้อื่น ทรงเยียวยาท่านจากการบาดเจ็บและความอยู่ดิรรมของชีวิตนี้

ท่านจะขอบพระทัยพระองค์ที่ทรงเพิ่มพลังให้ท่านทำสิ่งที่เหลือวิสัย ทรงเปลี่ยนความอ่อนแอของท่านเป็นความเข้มแข็ง และทรงทำให้ท่านได้อยู่กับพระองค์และครอบครัวท่านตลอดไป อัตลักษณ์ของพระองค์ การชดใช้ของพระองค์ และพระคุณลักษณะของพระองค์จะเป็นเรื่องใกล้ตัวท่านและเป็นจริงสำหรับท่าน

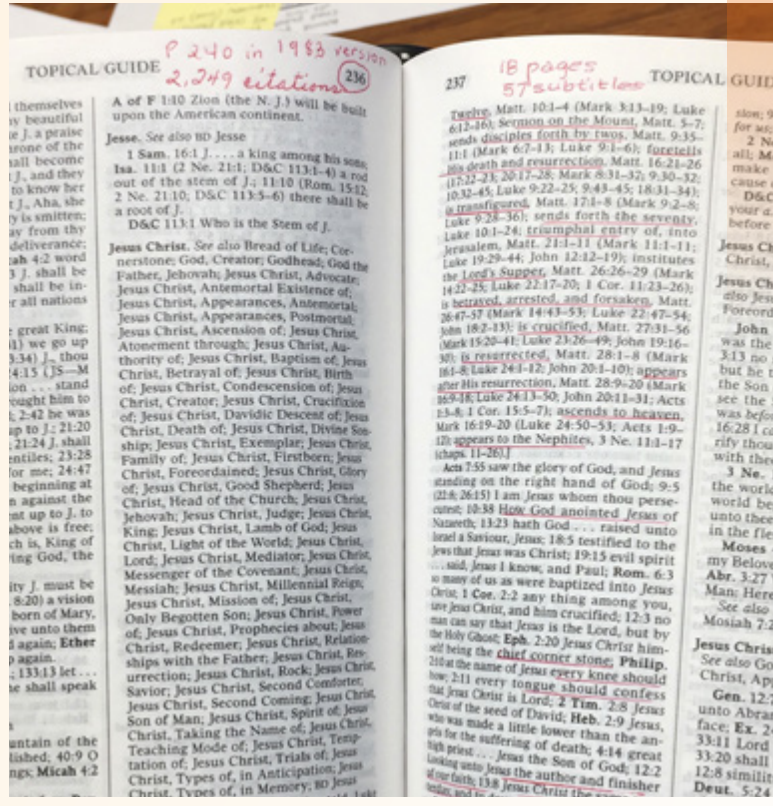
แต่ท่านไม่ต้องรอให้ถึงเวลานั้น จงเลือกเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระองค์เวลานี้ เป็นคนที่รักพระองค์อย่างแท้จริง คนที่ต้องการรับใช้และนำแจก เช่นพระองค์ทรงนำอย่างแท้จริง ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าท่านจะศึกษาพระคำของพระองค์ ท่านจะสามารถเป็นเหมือนพระองค์ได้มากขึ้น ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นความจริง ■

จากบทความใน [lds.org/blog](https://www.lds.org/blog)

อ้างอิง

1. ตามที่ประธานเนลสันแนะนำไว้ในกาให้ข้อคิดทางวิญญาณ ท่านสามารถดูอ้างอิงได้ในคู่มือพระคัมภีร์ใต้หัวข้อ “พระเยซูคริสต์”
2. ดู คำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2017 ของประธานเนลสันเรื่อง “ตั้งพลังของพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตเรา”

“ถึงท่านผู้รู้สึกล่าไม่มีเวลา ถ้าท่านจะเสียดสละ ท่านจะได้รับรางวัล”

ประธานเนลสันศึกษาพระคัมภีร์ 2,200 กว่าข้อเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และคำสอนของพระองค์

สำหรับวิลลี่ การเลือกไม่
แข่งฟุตบอลวันอาทิตย์
จะหมายถึงการเลือก
ไม่ลงเล่นให้กับทีม
เก่งที่สุดทีมหนึ่ง

ฟุตบอลดิ วันอาทิตย์

และการกระโดด ผิดท่าทางวิญญาน

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิตยสารศาสนจักร

เมื่อผมเป็นเด็ก ผมกับเพื่อนๆ เล่นเกมหนึ่งเรียกว่า “กระโดดหรือตั้ง” หลักที่คุณต้องมีคือสระลี้กหรือทะเลสาบและมีบางอย่างให้กระโดดออกไป เช่น กระดานกระโดดน้ำ คุณเล่นเกมนี้โดยขึ้นไปอยู่บนกระดานกระโดดน้ำ พอขึ้นไปแล้ว จะมีคนหนึ่งตะโกนว่า “กระโดด” ซึ่งหมายความว่า คุณต้องเอาเท้าลงน้ำก่อน หรือ “ตั้ง” ซึ่งหมายความว่า คุณต้องเอามือลงน้ำก่อน ในท่าตั้งลงน้ำ

เมื่อคุณพยายามเปลี่ยนท่ากลางอากาศ คุณมักจะลงเอยด้วยท่าคล้ายขนมเพรทเซลหรือท่าเอาด้านหน้าลงซึ่งเจ็บมาก

ชีวิตไม่ต้องเป็นเกม “กระโดดหรือตั้ง” คุณสามารถตัดสินใจได้มากมายแต่เนิ่นๆ และหลีกเลี่ยงการกระโดดผิดท่าทางวิญญาน โยชูวา ศาสดาพยากรณ์สมัยพันธสัญญาเดิมไม่ได้กล่าวว่า “เลือกก่อนสายเกินแก้” โยชูวา กล่าวว่า “ท่านก็จงเลือกเสียใน วันนี้ ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร” (โยชูวา 24:15; เน้นตัวเอน)

วิลล์ ดับเบิลยู. วัย 14 ปี จากซานฟรานซิสโก แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา อาจจะกระโดดผิดท่าทางวิญญานไม่มากเพราะเขาเชื่อเรื่องการเลือกก่อนหน้าที่สุดท้าย

“ถ้าคุณเลือกไว้ก่อนแล้วว่าจะทำหรือไม่ทำอะไร นั้นจะทำให้สถานการณ์ง่ายขึ้นมาก” เขากล่าว “เช่นคุณไปงานเลี้ยงและมีคนเสนอเครื่องดื่มให้คุณ ถ้าคุณต้องเลือกในเวลานั้นว่าจะดื่มหรือไม่ดื่ม คุณอาจจะถูกล่อลวงให้ดื่ม แต่ถ้าคุณตัดสินใจไว้นานแล้วว่าจะไม่ดื่ม ถ้ามีคนเสนอเครื่องดื่มให้คุณ คุณจะรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น คุณจะไม่มีแม้เวลาให้ถูกล่อลวง คุณจะปฏิเสธเพราะคุณตัดสินใจไว้นานแล้ว”

สาระสำคัญสหกิจกรรมปี 2018 กล่าวว่า “จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา; จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญาณเรา, และเจ้าจะมีสันติสุขในเรา” (คพ. 19:23) สำหรับวิลลี่ สันติสุขหมายถึงความรู้สึกมั่นใจเมื่อเขาเลือกถูกต้องและไม่กังวลกับความเห็นลบๆ จากผู้อื่น สันติสุขดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อวิลลี่ตัดสินใจฟัง—และเชื่อฟัง—พระคำของพระเยซูคริสต์ล่วงหน้า

“บางครั้งเพื่อนๆ ล้อผมเพราะสิ่งที่ผมทำหรือไม่ทำ แต่นั่นไม่ทำให้ผมทุกข์ร้อนเลยเพราะผมตัดสินใจไว้นานแล้วว่าผมจะใช้ชีวิตอย่างไร” เขากล่าว

สิ่งหนึ่งที่วิลลี่กับครอบครัวของเขาตัดสินใจไว้นานแล้วคือรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ นั่นยากนิดหน่อยเมื่อวิลลี่เป็นนักฟุตบอลในทีมฟุตบอลชั้นนำ แต่เช่นเดียวกับนีไฟครอบครัวเขาเชื่อว่า “พระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 นีไฟ 3:7)

ฟุตบอลไม่ใช่ทุกสิ่งสำหรับวิลลี่ คุณแม่ของเขาพูดว่า “เขากิน ต้ม นอน แล้วก็รัก รักฟุตบอล นั่นเป็นความหลงใหลของเขาและเขาเก่งมาก”

ฉะนั้นเมื่อวิลลี่ติดทีมอันดับสูงสุดทีมหนึ่งในพื้นที่ เขาตื่นเต้นมาก ปัญหาเดียวคือทีมแข่งหลายนัดวันอาทิตย์ ทีมส่วนใหญ่จะไม่ยอมรับนักฟุตบอลที่ขาดการแข่งขันทุกวันอาทิตย์ การเลือกไม่ลงแข่งวันอาทิตย์อาจจะหมายถึงการเสียตำแหน่งในทีม

แต่วิลลี่ตัดสินใจไว้นานแล้ว เขาจะรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์

วิลลี่กับครอบครัวสวดอ้อนวอนด้วยกันและทูลพระ

บิดาบนสวรรค์ให้ทรงทราบว่าเขาปรารถนาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์และทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ จากนั้นวิลลี่กับคุณแม่ของเขาพูดกับโค้ชของทีมเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขา ยังความประหลาดใจแก่พวกเขาเมื่อโค้ชต้องการวิลลี่ในทีมทั้งที่เขาไม่ลงแข่งวันอาทิตย์!

“ผมรู้ว่าเมื่อผมให้เกียรติวันสะบาโต ผมได้รับพร” วิลลี่กล่าว “ผมอาจจะไม่ได้แข่งหลายนัดเหมือนคนอื่น แต่ผมเห็นพร เช่นजू การแข่งวันอาทิตย์ก็เปลี่ยนเป็นวันอื่น ผมคิดว่าผมเล่นได้ดีขึ้นด้วยเพราะผมมีวันพักหนึ่งวัน”

นั่นดีขึ้น ไม่นานวิลลี่ก็ทราบว่าเพื่อนร่วมทีมคนหนึ่งของเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรเช่นกัน หลังจากเล่นด้วยกันไม่กี่เดือน เด็กคนนั้นทำตามแบบอย่างของวิลลี่และเลิกแข่งวันอาทิตย์ด้วย

ถ้าคุณรู้สึกเหมือนคุณไม่ได้รับพรของการเชื่อฟัง นั่นอาจเป็นเพราะคุณไม่สามารถเห็นทุกสิ่งซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้คุณ การตัดสินใจฟังพระคำของพระคริสต์และรับใช้พระเจ้าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องเสมอ ฉะนั้นจงตัดสินใจตอนนี้!

“ข้าพเจ้าวิงวอนท่านให้ตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่นี้ ณ เวลานี้ ว่าจะไม่หันเหออกจากเส้นทางซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายของเรา ชีวิตนัรันดร์กับพระบิดาในสวรรค์” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าว (“สามอาร์ (R) ในการเลือก,” *เสียดไฮนา*, พ.ย. 2010, 86)

อย่าทำให้ชีวิตท่านเป็นเกม “กระโดดหรือตั้ง” อย่าเสี่ยงทางวิญาณหรือกระโดดผิดท่า ตัดสินใจตอนนี้ว่าจะติดตามพระเยซูคริสต์และได้รับสันติสุขที่พระองค์ทรงนำเข้ามาในชีวิตท่าน ■

เพื่อนบ้านแปลกๆ ของดิฉัน

โดย ซาแมนธา เบสต์

ไม่กี่ปีก่อนดิฉันหดหู่มากเพราะรู้สึกเหมือนไม่มีใครจะคุยด้วย ครอบครัวของดิฉันอยู่ไกล และดิฉันไม่มีเพื่อน ดิฉันจึงไม่เห็นเหตุผลที่จะมีชีวิตอยู่ ดิฉันอาศัยอยู่กับคุณลุงคุณป้า สิ่งเดียวที่พวกท่านบอกดิฉันไม่ให้ทำคือพูดคุยกับเพื่อนบ้าน พวกท่านอ้างว่าเขาเป็นคนแปลกๆ และพวกท่านกุเรื่องเกี่ยวกับเขาเพื่อให้ดิฉันกลัว

แต่วันเสาร์วันหนึ่งเขากับเด็กสาววัยรุ่นสองคนอายุเท่าๆ ดิฉันขอให้ดิฉันช่วยสร้างรั้ว ดิฉันยินดีช่วยและเริ่มสร้าง

หลังจากสังเกตเด็กสาวสองคนนี้ ดิฉันเห็นว่าพวกเขาเป็นคนดี ดิฉันจึงเริ่มพูดคุยกับพวกเขา ซึ่งนำไปสู่การสนทนาเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันมีคำถามมากมายซึ่งพวกเขามีคำตอบ ดิฉันจึงอยากรู้ เพื่อนบ้านของดิฉันชวนดิฉันไปโบสถ์กับเขาในวันรุ่งขึ้นเพื่อดิฉันชอบ ดิฉันอยู่ในช่วงตกต่ำของชีวิต จึงคิดว่าดิฉันไม่มีอะไรต้องเสีย

ขณะเดินผ่านประตูเหล่านั้นเช้าวันถัดมา ดิฉันรู้สึกถึงสันติสุขในใจทันที สันติสุขที่ดิฉันไม่เข้าใจ แต่รู้ว่าศาสนจักรคือที่ซึ่งดิฉันต้องอยู่ เขาแนะนำให้ดิฉันรู้จักผู้สอนศาสนาเช้าวันนั้น และดิฉันเห็นว่าพวกเขา รู้ว่าศาสนจักรนี้จริง

ดิฉันเริ่มฟังบทเรียนหลายบทจากผู้สอนศาสนา ดิฉันไม่อาจพูดขอร้องให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งผู้สอนศาสนาที่รัก หัวงโย และจิตวิญญาณดีมาให้ดิฉันในเวลาที่ดีกว่านี้ ดิฉันได้ความรู้ที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระกิตติคุณโดยผ่านความช่วยเหลือของพวกเขາ

หลังจากฟังพวกเขาแบ่งปันความรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยพวกเขาผ่านพ้นการทดลองอย่างไร ดิฉันรู้สึกว่าคุณดิฉันควรสวดอ้อนวอนให้รู้ว่าสิ่งที่พวกเขาพูดจริงหรือไม่ หลังจากสวดอ้อนวอน ดิฉันรู้สึกมีความสุข สันติสุข และความสงบในใจอย่างมาก ดิฉันรู้ว่าคืนนั้นดิฉันได้รับคำตอบผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความรู้นี้ทำให้ประจักษ์พยานของดิฉันเติบโตอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่เข้าร่วมศาสนจักรในปี 2013 ดิฉันเห็นพรที่ความรู้เรื่องพระบิดาบนสวรรค์มอบให้ดิฉัน ดิฉันรู้สึกขอบคุณผู้สอนศาสนาเหล่านั้นและขอบคุณเพื่อนบ้านที่เชื่อเชิญให้ดิฉันมาหาพระคริสต์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในวิกตอเรีย ออสเตรเลีย

ดิฉันอยู่ในช่วง
ตกต่ำของชีวิต
แต่การไปโบสถ์
กับเพื่อนบ้าน
เปลี่ยนทุกอย่าง

ผมทำให้ศรัทธาเกิดผล

เสียงเคาะประตูหน้าบ้านสามครั้ง
ขัดจังหวะการแข่งปิงปองของผมกับ
เออร์ฟรีย์เพื่อนของผม ผมได้ยินเสียง
ไม้ค้อนทุบเสาเนียงแปรงๆ ของภาษา
ฮิลีโกโนนซึ่งเป็นภาษาพื้นถิ่นของเรา
เออร์ฟรีย์รีบไปที่ประตูเหมือนรอ
พวกเขา มา “มานี่หน่อย!” เขาพูด
กับผม “ผมอยากให้คุณพบเพื่อนๆ
ของผม!”

พวกเขาสวมเสื้อเชิ้ตสีขาว ผูกเน็ก
ไท และมาสอนน้องชายของเออร์ฟรีย์
เพื่อเตรียมเขาให้พร้อมรับบัพติศมา
ผมพูดกับพวกเขาเป็นภาษาอังกฤษ
และพวกเขาประทับใจมากพอจะ

ถามว่าผมจะแปลระหว่างที่พวกเขา
สนทนากับน้องชายของเออร์ฟรีย์ได้
ไหม

ผมคิดว่าบทบาทของผมน่าจะเป็น
แค่ล่ามเฉยๆ แต่ผมกลายเป็นผู้มีส่วน
ร่วมที่กระตือรือร้นขณะคำพูดของ
พวกเขาหยั่งรากในใจผม ผมมีความ
รู้สึกที่อธิบายไม่ถูก รู้สึกมีความสุข
อย่างไม่เคยประสบมาก่อน

หลังจากประสบการณ์นั้น ผมขอ
ให้ผู้สอนศาสนาสอนครอบครัวผม
แต่เมื่อพวกเขา มา พ่อแม่ของผมยืน
กรานว่าพื้นที่ในครอบครัวเราต้องไม่มี
มอรรมอน

ผมต้องการรับบัพติศมา ผมจึง
ทำให้ศรัทธาของผมเกิดผล ผมอด
อาหารและสวดอธิษฐาน ผมพยายาม
เป็นแบบอย่างต่อพวกเขา

สองปีต่อมา โดยผ่านศรัทธาอัน
เรียบง่ายของผมเองและการสนับสนุน
ด้วยความรักจากพระบิดาบนสวรรค์
คุณพ่อใจอ่อนในที่สุดและท่านเซ็น
ยินยอมให้ผมรับบัพติศมา ผมมีความสุข
ที่จะพูดว่าประจักษ์พยานของผม
ในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเป็น
สมบัติล้ำค่าที่สุดของผม ■

อาร์เนล เอ็ม., เนโกรสออกซิเดนตัล
ฟิลิปปินส์

จากปฐมวัยไป เยาวชนหญิง

ดิฉันพบว่ายากทุกครั้งที่ต้องปรับตัว
รับสถานการณ์ใหม่ๆ นั่นเป็นเหตุ
ให้ดิฉันกังวลเมื่อต้องจากปฐมวัยและ
เริ่มเยาวชนหญิง ตอนแรกตารางเรียน
ก็ดูแปลกสำหรับดิฉัน เยาวชนหญิง
มีสภาพแวดล้อมต่างออกไปโดยสิ้น
เชิง—ไม่มีช่วงเวลาร้องเพลง ไม่มีช่วง
เวลาแบ่งปัน เรามีสหกิจกรรมระหว่าง
สัปดาห์ด้วย

ดิฉันเพียงแต่ต้องการเข้ากับคนอื่น
ได้และรู้สึกสบายใจ ดิฉันจึงให้โอกาส
ตารางเรียนใหม่ ดิฉันสวดอ้อนวอน
มาก ดิฉันเริ่มคุ้นเคยกับกิจวัตรใหม่
และผูกพันกับเยาวชนหญิงคนอื่นๆ
หลายสัปดาห์ผ่านไป ดิฉันเริ่มรับรู้
สาเหตุที่ดิฉันอยู่ในโปรแกรมเยาวชน
หญิง ดิฉันเรียนรู้พระกิตติคุณมาก
ขึ้น ได้โอกาสทำความดีเล็กๆ น้อยๆ
มากขึ้นในแต่ละสัปดาห์ ดิฉันสามารถ
ไปพระวิหารและรู้สึกถึงพระวิญญูญาณ
ของพระเจ้าในพระนิเวศน์ของ
พระองค์

เวลานี้ดิฉันขอบคุณองค์การ
เยาวชนหญิงมาก ดิฉันมีความสุขที่
ดิฉันให้โอกาสการเปลี่ยนแปลงนี้และ
พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยดิฉันทำ
เช่นนั้น ■

เบธานี คัมเบิลยู., รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา

วิญญูญาณที่สะอาด: สำคัญกว่าการแข่งขัน

ดิฉันอยู่ชมรมหนังสือขณะเรียนชั้นมัธยมปีที่สอง แต่ละเดือน
เราพบกันเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับหนังสือเล่มหนึ่ง
และปลายปีเรามีการแข่งขันเพื่อดูว่าทีมได้รู้จักหนังสือแต่ละเล่ม
มากที่สุด กฎข้อหนึ่งที่เรายึดเสมอมาคืออ่านหนังสือที่สะอาด
เท่านั้น

เดือนหนึ่ง เมื่อดิฉันเริ่มอ่านหนังสือเล่มต่อมา ดิฉันรู้สึกว่
หนังสือเล่มนั้นไม่สะอาด แต่ดิฉันต้องอ่านถ้าต้องการให้ทีมของ
ดิฉันชนะการแข่งขัน ดิฉันจะทำให้พวกเขาผิดหวังไม่ได้ สอง
สามบทต่อจากนั้นแยกว่าเดิม ดิฉันจึงวางหนังสือ ดิฉันรู้ว่าดิฉัน
จะอ่านไม่ได้—ความสะอาดทางวิญญูญาณของดิฉันมีค่ามากกว่า
ชนะการแข่งขัน

แต่ดิฉันกังวลมากกับการบอกทีมของดิฉัน คืนก่อนการ
ประชุมของชมรม ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์
ทรงช่วยให้ดิฉันกล้าเผชิญหน้ากับพวกเขา

วันรุ่งขึ้นดิฉันกังวลมาก ดิฉันนั่งกับทีมของดิฉัน พอลการ
ประชุมเริ่ม ดิฉันกำลังจะอธิบายให้ทุกคนฟังว่าดิฉันอ่าน
หนังสือเล่มนั้นไม่ได้ ยังไม่ทันได้อธิบาย หัวหน้าก็ลุกขึ้นขอโทษ
เธออธิบายว่าเธอไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนั้นก่อนจะใส่เข้ามาใน
รายการที่เราต้องอ่านและไม่ทราบว่ามีอะไรในนั้น เธอบอกว่าเธอ
จะตัดหนังสือเล่มนั้นออก เมื่อกลับถึงบ้าน ดิฉันขอบพระทัย
พระบิดาบนสวรรค์

ดิฉันรู้ว่าเมื่อเรายึดมาตรฐานของเรา พระเจ้าทรงดูแลเรา
พระองค์ไม่ทรงดูแลสถานการณ์เช่นที่ทรงดูแลให้ดิฉันเสมอไป
แต่พระองค์จะประทานความกล้าหาญให้เราตัดสินใจได้ดีเสมอ ■
แซชตี เอ., รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

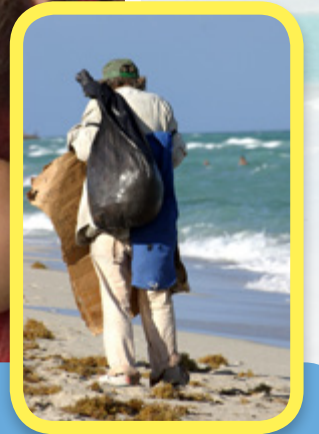

ถึงคราวของท่าน

เลียโฮนา ยินดีรับประสบการณ์และข้อคิดของท่านในการดำเนิน
ชีวิตตามพระกิตติคุณ ส่งเรื่องราวของท่านมาที่ liahona.lds.org
(คลิก “Submit An Article”)

แบ่งขนมและ รอยยิ้ม

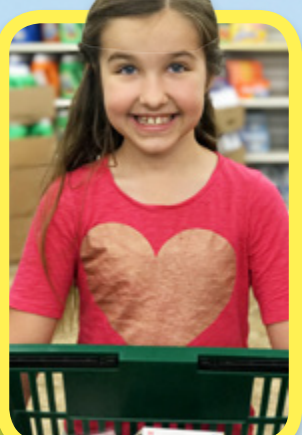
เรา
ชื่อแซมและ
อนาสตาเซีย
เราพยายามส่องแสงโดย
แบ่งปันให้ผู้อื่น!

1

เราจะช่วยได้อย่างไร

พื้นที่ซึ่งเราอยู่ในรัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา เราเห็นคนจรจัดเยอะมาก เราสงสัยว่าเราจะช่วยพวกเขาได้อย่างไร พระเยซูทรงเลี้ยงอาหารคนหิวโหย และทุกคนต้องกิน! เราจึงตัดสินใจทำชุดขนมฉุกเนิน

2 ชื่อของ
โจเพื่อนของเราช่วยเราซื้อ
ของที่ร้านหนึ่งเหรียญ

3

ทำชุดขนม
เราใส่ธัญพืชอัดแท่ง
ขนมปังวาโก้รสชีส และ
ขนมอร่อยๆ อีกรหลายอย่าง
ในชุดขนมของเรา แคม
ลองกินชุดหนึ่งด้วย!

4

สุดยอด!

การแบ่งขนมทำให้เรายิ้ม
บางคนพูดว่า “ขอบคุณ!”
และ “สุดยอด!”

5

ขนมอีกหลายชุด
คุณแม่ของเรานำ
โครงการขึ้นออนไลน์
และสาขาหนุ่ม
สาวโสดทราบเรื่อง
นี้ พวกเขาทำชุด

ขนมอีก 100 ชุดให้สถานสงเคราะห์คนจรจัดในท้องที่ของเรา สถาน
สงเคราะห์ใช้คนเหล่านั้นเชิญชวนคนมาลงชื่อเข้าโปรแกรมช่วยให้
พวกเขาที่บ้าน นั่นทำให้เรามีความสุขมาก!

ท่าน จะส่งแสงอย่างไร

- เลือกโครงการบำเพ็ญประโยชน์ที่
ท่านต้องการทำกับครอบครัวท่าน
- บริจาคเงินอดอาหารในช่องส่วนสิบ
ของท่าน เงินของท่านจะไปช่วยคน
ขัดสน

**ส่ง ดาว
มาให้เรา!**

ท่านจะส่งแสง
ของท่านตามที่
พระเยซูคริสต์
ทรงขอให้เราทำได้อย่างไร ส่งดาว
กับเรื่องเล่าและภาพถ่ายของท่าน
พร้อมคำอนุญาตของผู้ปกครองมา
ให้เรา ดูข้อมูลเพิ่มเติมในหน้า 71

โดย เมอร์ลีน วัทคินส์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันชอบอ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ ทุกครั้งที่ฉันได้อ่าน
ฉันรู้สึกพระวิญญาณเริ่มเบิกบานในใจฉัน—เป็นพยานว่า
นี่คือความจริง” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 66)

ลูเซียขาดน้ำตา เธอไม่ต้องการให้เด็กคนอื่น ๆ เห็น
เธอออกจากสนามโรงเรียนและรีบกลับบ้าน

ลูเซียอาศัยอยู่บนเกาะเล็กๆ ที่สวยงาม เธอเป็น
สมาชิกคนเดียวของศาสนาจักรที่โรงเรียน คนอื่นไป
โบสถ์เดียวกัน พวกเขาล้อลูเซียและไม่ยอมเล่นกับเธอ
เพราะเธอแตกต่าง

ปัญหาไม่ใช่แค่นั้น บางครั้งครูไม่สนใจลูเซียเมื่อเธอ
ยกมือ

“แต่วันนี้แย่ที่สุด!” ลูเซียคิด เธอเตะกรวดก้อนหนึ่ง
ไปตามถนน ระหว่างเรียน ครูอ่านพระคัมภีร์ไบเบิล
บางข้อที่ลูเซียไม่เข้าใจ พวกเขาทำเหมือนพระบิดาบน

สวรรค์ พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็น
องค์เดียวกัน จากนั้นครูก็พูดว่ามี บาง นิกายไม่เชื่อสิ่งที่
พระคัมภีร์ไบเบิลสอน เธอมองมาที่ลูเซีย ทุกคนในชั้น
หัวเราะ

ลูเซียสับสน พระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ และ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นคนละองค์หรือ แล้วเกิด
อะไรขึ้น

ทันใดนั้นเธอก็นึกขึ้นได้และความคิดนั้นทำให้เธอ
มีความสุข เธอสามารถถามผู้สอนศาสนาได้! พวกเขา
มาที่หมู่บ้านของลูเซียทุกวัน “พวกเขาจะรู้วิธีช่วย!”
เธอคิด

เมื่อลูเซียกลับบ้านเธอเห็นซิสเตอร์บราวน์กับซิส-
เตอร์รูอิซ พวกเขา กำลังช่วยปั้มน้ำขึ้นแท็งก์บนหลังคา
ลูเซียถามคำถามของเธอทันที “ทำไมพระคัมภีร์
ไบเบิลบอกว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูเป็นองค์
เดียวกันล่ะคะ”

คำตอบ สำหรับ

ซิสเตอร์บราวน์ยิ้ม “นั่นเป็นคำถามที่ดี หลังอาหารกลางวันเราจะหาพระคัมภีร์บางข้อมาช่วย”

ลูเซียแทบไม่รู้วิธีสตูดิโอ *ropa vieja* แสนอร่อยที่คุณแม่ทำที่เธอต้องการคือคำตอบ!

ในที่สุดก็รับประทานอาหารกลางวันเสร็จ ลูเซียกับผู้สอนศาสนาเปิดพระคัมภีร์ พวกเขาอ่านนิมิตของโจเซฟ สมิธ จากนั้นจึงอ่านเรื่องบัพติศมาของพระเยซู พระคัมภีร์ทั้งสองข้อแสดงให้เห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคนละองค์กัน

“แล้วทำไมพระคัมภีร์ข้ออื่นบอกว่าเป็นองค์เดียวกันล่ะคะ” ลูเซียถาม

ซิสเตอร์บราวน์เริ่มพลิกหน้ากระดาษ “เรามาดูหน้าที่ย่อหน้า 17 กันนะ บทนี้พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์เกี่ยวกับอัครสาวกของพระองค์”

พวกเขาผลัดกันอ่าน ในพระคัมภีร์ พระเยซูทรง

สวดอ้อนวอนให้อัครสาวกของพระองค์ “เป็นหนึ่งเดียวกัน” เนกเช่นพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ เป็นหนึ่งเดียวกัน ลูเซียนับพระดำรัสที่พระองค์ตรัสเช่นนั้นได้สามครั้ง

“อัครสาวกทุกคนไม่สามารถเป็นคนเดียวกันได้” ซิสเตอร์รูอิซกล่าว “แต่พวกท่าน สามารถ เป็นหนึ่งเดียวกันได้ในสิ่งที่พวกท่านเชื่อและกระทำ แบบเดียวกับที่พระบิดาบนสวรรค์ พระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน”

ลูเซียเริ่มรู้สึกอบอุ่นในใจ เธอรู้ว่านั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์กำลังบอกเธอว่าสิ่งที่ซิสเตอร์รูอิซพูดเป็นความจริง

พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูไม่ใช่องค์เดียวกัน แต่พระองค์ทรงเหมือนกันในสิ่งที่พระองค์ตรัสและทำ ลูเซียรู้ว่าทั้งสองพระองค์รักเธอ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ลูเซีย

ลูเซียสับสนในสิ่งที่ครูพูด ใครจะช่วยให้

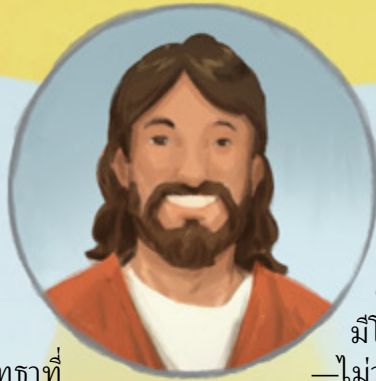
ความช่วยเหลือจากพระคัมภีร์

ครูปฐมวัยของหนูช่วยหนูหาคำตอบให้คำถามของหนูในพระคัมภีร์ เมื่อหนูถามว่า “ทำไมทุกวันนี้จึงไม่เกิดปาฏิหาริย์ใหญ่ๆ” ครูช่วยหนูหาตรงที่พูดว่าทุกวันนี้ยังเกิดปาฏิหาริย์ หนูชอบใช้พระคัมภีร์ตอบคำถามของหนู!
เอมิลี ไอ. อายุ 10 ขวบ, ซอเมอร์เซต อังกฤษ

โดย ประธาน
โรมัส เอส. มอนสัน

พวกท่านจง ส่องสว่าง

เราแต่ละคนมาแผ่นดินโลกพร้อมด้วย **แสงสว่าง** ของพระคริสต์ เราต้องทำให้ **แสงสว่าง** ของเราลุกโชนเสมอเพื่อให้คนอื่น ๆ มองเห็นและเดินตาม วิธีจรรโลงศรัทธาที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งที่เราต้องทำคือศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอน

เมื่อท่านทำให้เปลวไฟแห่งประจักษ์พยานลูกโซน ท่านจะเป็น **ไฟสัญญาณ** แห่งความชอบธรรมสำหรับทุกคนที่มองเห็น พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “พวกท่านจง **ส่องสว่าง** แก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:16)

โอกาสส่องสว่าง
ของเราไม่มีขีด
จำกัด โอกาส

เหล่านี้นอยู่รอบข้างเราทุกวัน เมื่อเราทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด เราจะ **มีโอกาสเป็น แสงสว่าง** ในชีวิตคนรอบข้าง —ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกครอบครัวของเราเอง มิตรสหาย หรือคนแปลกหน้าที่เราไม่รู้จักเลย

เราสามารถเป็น **แสงสว่าง** ส่องโลก การเปิดสวิตช์ไฟในห้องมืดทำให้ห้องเต็มไปด้วย **แสงสว่าง** ฉนั้นใด การเป็นแบบอย่างของความชอบธรรมสามารถช่วยทำให้โลกที่มีมืดลงทุกขณะ **สว่างขึ้น** ฉนั้นนั้น

มิตรสหายทั้งหลาย เราสามารถเป็น “แบบอย่าง [ของ] ผู้เชื่อ” ตามที่อัครสาวกเปาโลกล่าว (1 ทิโมธี 4:12) คนทั่วไปจะรู้ได้เสมอว่าเราเป็นผู้ติดตามพระคริสต์และ “เป็น **ดวงสว่าง** ต่างๆ ในโลก” (ฟิลิปปี 2:15) ■

จาก “Be a Light to the World”
(Brigham Young University
devotional, Nov. 1, 2011),
speeches.byu.edu

ส่งดาวของท่านให้เรา!

ท่านจะส่องสว่างตาม
ที่พระเยซูทรงขอให้เรา
ทำได้อย่างไร ท่านเป็นแบบอย่าง
ที่ดี รับผิดชอบต่อเพื่อนบ้าน หรือแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านหรือไม่
บอก *เลียโฮนา* เกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยส่งเรื่องราวและดาวของท่านมาให้เรา!

1. ลากเส้นตามรอยดาวและเขียนว่าท่านกำลังส่องสว่างโดยเป็นแบบอย่างที่ดีหรือช่วยผู้อื่นอย่างไร
2. ตัดดาวและถ่ายรูป หรือให้คนอื่นถ่ายรูปท่านขณะกำลังยี่นถือดาว!
3. ให้บิดามารดาของท่านส่งมาให้เราผ่าน liahona.lds.org (คลิก "Submit an Article")

3 นิไฟ 17:7, 9

3 นิไฟ 17:21

ยอห์น 8:10-11

ดาวพระคัมภีร์

ระบายสีดาวขณะท่านอ่านพระคัมภีร์แต่ละข้อเกี่ยวกับแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

3 นิไฟ 11:13-15

ยอห์น 11:33-44

มาระโก 10:46-52

ลูคัส กับ เด็กเกเร

ลูคัสรู้สึกดีมากกว่าสิ่งที่พูด... จนกระทั่งเขาเห็นสีหน้าของเปโตร

โดย เरिक บี. เมอร์ด็อก
นิยายสารคดี
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ให้เราพำนักที่ชายฝั่งที่แสนสุขสบาย ที่บ้านหรือสถานใดๆ” (เพลงสดุด, บทเพลงที่ 116)

“อู่มะ!” อีกแล้วนะเปโตร!”

ทุกคนที่โรงเรียนรู้ว่าเปโตรเป็นเด็กอัมพาต เขาตัวใหญ่ และใจร้าย! เขาล้อชื่อเด็กคนอื่นๆ แย่งอาหารกลางวัน และไล่กวดเด็กเหล่านั้นทั่วสนามโรงเรียน ไม่มีใครอยากอยู่ใกล้เขา

เปโตรเดินผ่านลูคัสกับอาร์เธอร์เพื่อนของเขา เขาเรียกทั้งสองคนว่า “คนขี้แพ้” และผลักอาร์เธอร์

ลูคัสเหนื่อยหน่ายกับความใจร้ายของเปโตร เขาตะโกนโดยไม่คิดว่า “หยุดนะ เปโตร!”

ลูคัสไม่อยากจะเชื่อ เขากล้าปกป้องตนเองจากเด็กเกเรตัวใหญ่ที่สุดในโรงเรียน!

เปโตรถลันเข้าหาลูคัสและคว้าเสื้อของเขา “ว่าอะไรนะ” หัวใจของลูคัสเต้นเร็วจนรู้สึกเหมือนจะหลุดออกจากอก! “นั่นจะเตือนนายสักครั้ง” เปโตรบอก “แต่นายระวังให้ดี!” เขาผลักลูคัสแล้วเดินจากไป

หลังจากนั้นลูคัสพยายามเลี่ยงเปโตร แต่เปโตรหาเขาเจอตลอด เขาไม่ให้ลูคัสเล่นชิงช้า ผลักลูคัสขณะเล่นปาลบอล เกี้ยวเขาเขาในโรงอาหาร และพูดแต่เรื่องร้ายๆ

วันหนึ่งลูคัสกับอาร์เธอร์กำลังเล่นฟุตบอลของอาร์เธอร์ เปโตรกระโดดออกมาจากหลังต้นไม้และคว้าลูกบอลไป

“เอาคืนมานะ” อาร์เธอร์บอก

“ใครจะบังคับฉันได้” เปโตรผลักลูคัสไปที่ต้นไม้และหัวเราะ

ลูคัสรู้สึกท้องไส้ปั่นป่วน เขาโกรธมาก! “รู้อะไรไหม เปโตร” ลูคัสถาม “นายเป็นเด็กใจร้ายที่สุดเท่าที่ฉันรู้จัก! ไม่มีใครชอบนาย ทุกคนอยากจะอยู่ห่างๆ นาย!”

เปโตรหยุดหัวเราะ ลูคัสรู้สึกดีมากกว่าสิ่งที่พูด... จนกระทั่งเขาเห็นสีหน้าของเปโตร เปโตรจะร้องไห้หรือเปล่า เปโตรก้มมองพื้นอย่างรวดเร็วแล้วเดินหนี

ลูคัสรู้สึกแย่มากที่ที่เหลือของวันนั้นไม่ว่าจะพยายามเพียงใดลูคัสก็ไม่สามารถเอาความรู้สึกแย่ๆ ออกไปได้

คืนนั้นเขาพลิกตัวไปมาบนเตียง เขาคิดแต่ว่าเปโตร หน้าเศร้ามาก

“เปโตรรู้สึกไม่ดีได้อย่างไร” ลูคัสคิด “เขาไม่สนใจที่ เขาแกล้งเด็กคนอื่นๆ ฉันต้องพูดอะไรบางอย่างใช่ไหม” ยิ่งลูคัสคิดเรื่องนี้ เขายังรู้ว่าเขาทำ *ถูก* ที่ปกป้องตนเอง และเพื่อน แต่เขา *ผิด* ที่พูดร้ายแบบนั้น

ลูคัสคุกเข่าข้างเตียงและทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ ทรงให้อภัยเขา เขาทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ว่าเขาไม่ ต้องการทำความรู้สึกของใครอีก เขาต้องการเป็นคน ใจดี เมื่อลูคัสกล่าว “เอเมน” เขารู้ว่าต้องทำอะไร

หลังอาหารกลางวันในวันถัดมา ลูคัสพบเปโตรยืนฟัง กำแพงอยู่คนเดียว ลูคัสตื่นกลัว เปโตรจะทำอะไร ลูคัส สูดลมหายใจลึกและเดินเข้าไปหา

“อืม ฉันขอโทษเรื่องเมื่อวาน”

เปโตรทำหน้าประหลาดใจ “นายขอโทษเหรอ”

“ใช่ ฉันพูดไม่ดีกับนาย และฉันไม่ควรพูดแบบนั้น ขอโทษนะ”

เปโตรจ้องมองรองเท้าของตนเอง “ไม่เป็นไร”

เสียงกระดิ่งดัง ลูคัสเริ่มเดินกลับไปห้องเรียน เขา รู้สึก ดีขึ้นมาก แต่มีอีกอย่างที่เขาอยากพูด เขาหันกลับมา

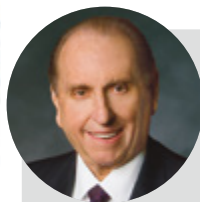
“เราจะเล่นฟุตบอลตอนพักพรุ่งนี้นะถ้านายอยากเล่น”

รอยยิ้มน้อยๆ ผุดขึ้นบนใบหน้าของเปโตร “ดีจัง”

หลังจากนั้น เรื่องราวต่างๆ กับเปโตรก็ดีขึ้น เขายัง เป็นเด็กอัมพาตบางครั้ง แต่เขาไม่ใจร้ายเท่าเมื่อก่อน เขาเล่นกับลูคัสสองสามครั้งตอนพัก และสนุกมาก! เมื่อจบปีการศึกษา เปโตรบอกลูคัสว่าเขาจะย้ายไปอยู่ที่ อื่น จากนั้นเขาก็พูดบางอย่างที่ทำให้ลูคัสประหลาดใจ อย่างยิ่ง

“ขอบคุณที่เป็นเพื่อนกับฉัน” “ทั้งที่ฉันทำตัวไม่น่ารัก”

ความรู้สึกอบอุ่นในใจลูคัสทำให้เขารู้ว่าการเป็นคนใจดี เป็นการเลือกที่ถูกต้องเสมอ ■

กล่าวคำพูดที่ดีเสมอ

“จงใช้คำพูดที่สร้างสรรค์จรรโลง ใจคนรอบข้าง”

ประธานโรมัส เอส. มอนตัน, “The Lighthouse of the Lord,” *Ensign*, Nov. 1990, 97.

โมโรไนกับช่างยนต์

โดย เอ็ดเวิร์ดคลอดิโอ
อาร์. เอ็ม. คอสตา
แห่งโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

“และเด็กเล็กคนหนึ่งจะนำพวกมันไป”
(2 นิไฟ 30:12)

ทหลายปีก่อน ครอบครัวเราขับรถกลับบ้านที่เซาเปาลู
บราซิลหลังจากเยี่ยมญาติ ขณะขับมาถึงถนนลาด
ชัน รถของเราก็เสีย

เราพยายามสตาร์ทเครื่องเป็นเวลาหลายนาที แต่
สตาร์ทไม่ติด รถยนต์ผ่านเราไป ไม่มีใครหยุดช่วย
ในที่สุดข้าพเจ้าจึงบอกครอบครัวว่าเราควรสวด
อ้อนวอน โมโรไนในลูกชายวัยหกขวบของข้าพเจ้าพูดว่า
“อย่าห่วงเลยครับพ่อ ผมสวดอ้อนวอนแล้ว”

“ลูกสวดอ้อนวอนอะไร” ข้าพเจ้าถาม
“ผมสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ส่งคนที่
เหมาะสม มาช่วยเรา” เขาบอก

ไม่นานไฟสว่างสองดวงก็ปรากฏหลังรถเรา รถลาก
นั่นเอง คนขับเป็นช่างยนต์

“คุณโชคดีมาก” เขาบอก “ผมทำงานเสร็จและ
กำลังจะกลับบ้าน”

เขาซ่อมรถให้เรา จากนั้นเขาก็ขับตามเรามาเพื่อให้
แน่ใจว่าเรากลับถึงบ้านปลอดภัย

ข้าพเจ้าถามโมโรไนว่าเขารู้ไหมว่านี่เป็น
ประสบการณ์ที่พิเศษมาก “รู้ครับ” เขาตอบ “พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของผม ตอน
นี้ผมมีประจักษ์พยานของตนเองแล้ว! ผมไม่ต้องยืม
ประจักษ์พยานจากพ่ออีก” ข้าพเจ้าตื่นตันใจกับแบบ
อย่างที่ซื่อสัตย์ของโมโรไน

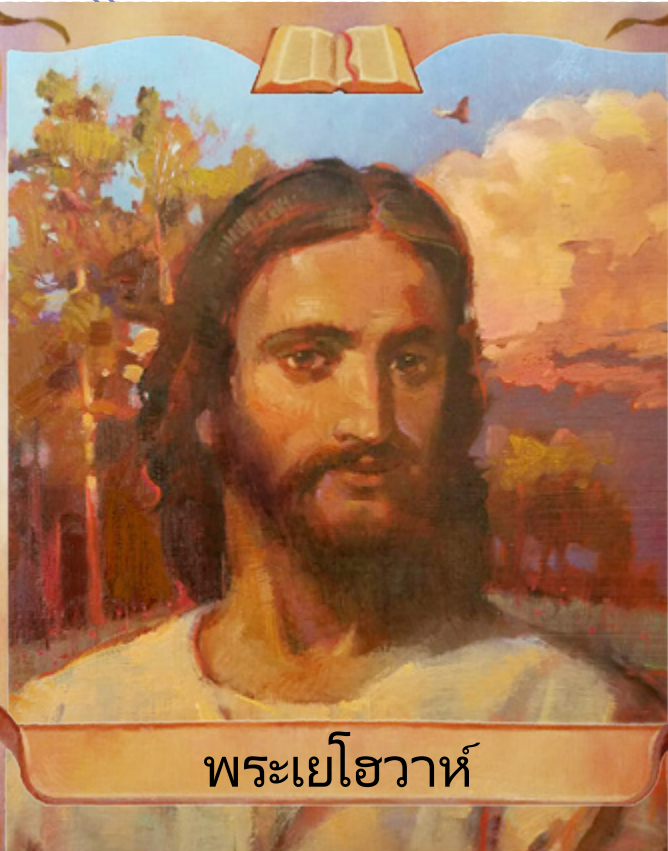
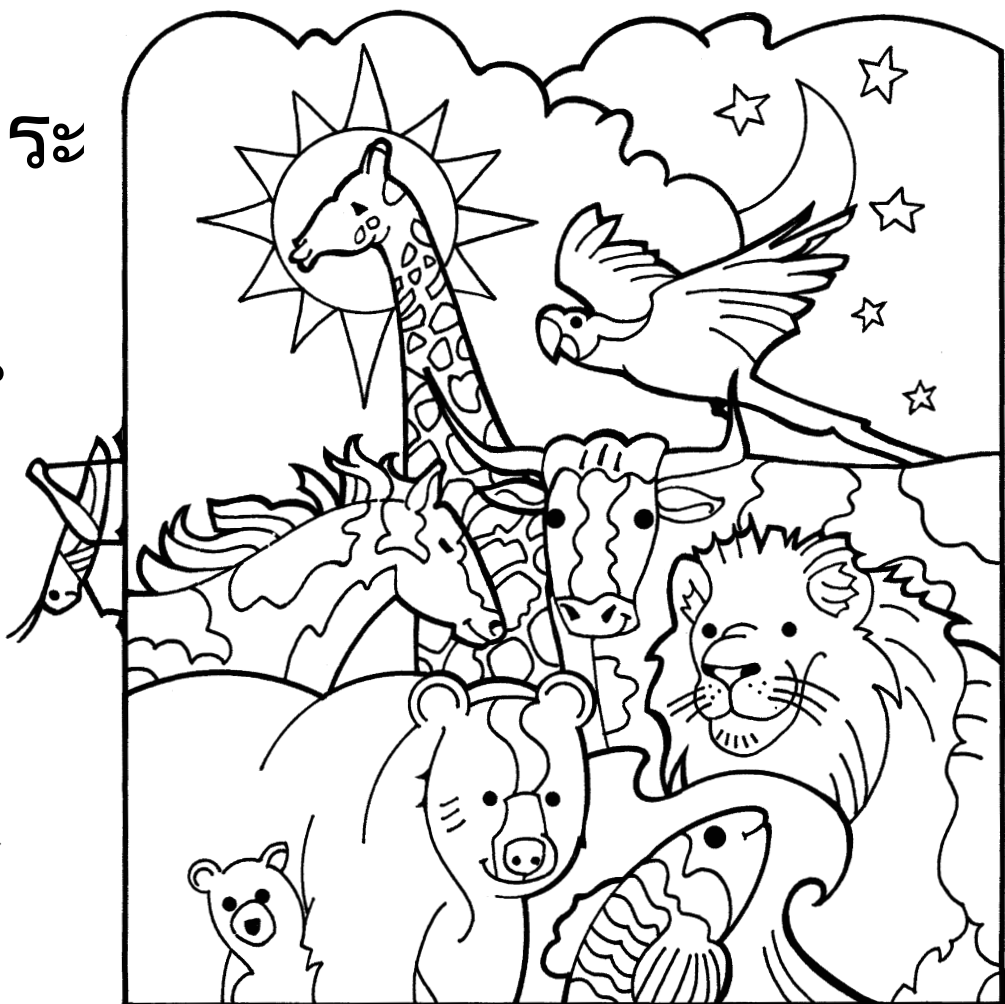
เวลานี้โมโรไนโตแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังจำแบบอย่างที่ดี
ของเขาสมัยยังเด็กได้ แม้จะเป็นเด็ก แต่ท่านสามารถ
เป็นแบบอย่างให้ครอบครัวและเพื่อนๆ ได้ ■

ฉันอ่านพระคัมภีร์ได้

แผนของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ สำหรับฉัน

หลังจากอ่านพระคัมภีร์หนึ่งข้อ
ให้ระบายสีสัตว์หนึ่งตัวในรูป!

1. อับราฮัม 3:24-28
2. โโมเสส 2:1-13
3. โโมเสส 2:14-25
4. โโมเสส 2:26-31
5. อับราฮัม 5:1-7
6. ฮีบรู 5:8-9; แอลมา 12:33
7. โโมเสส 1:39
8. สดุดี 82:6; โรม 8:16

พระเยซูฮอวาร์

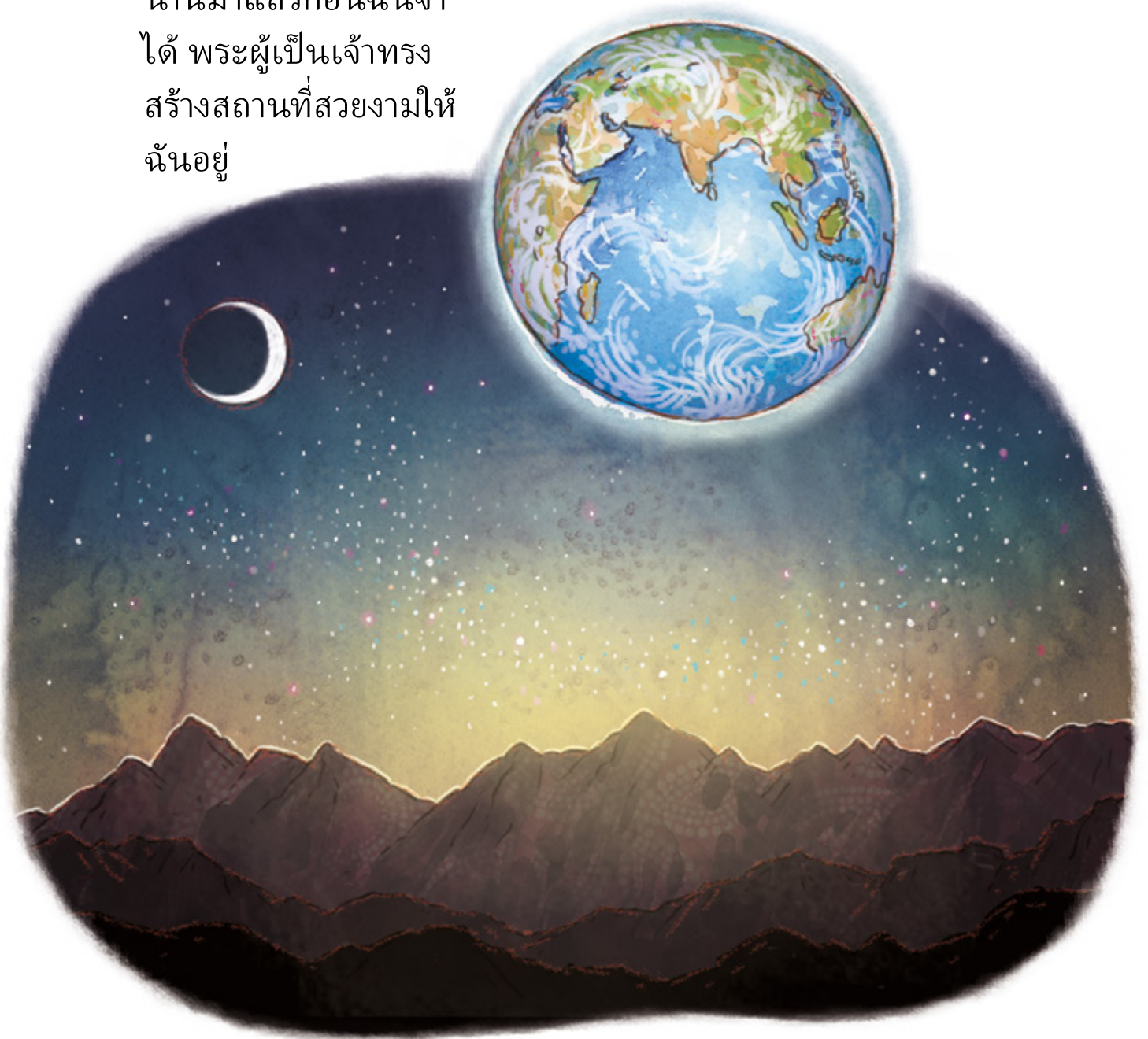
พระเยซูฮอวาร์เป็นพระนามของพระเยซูก่อนทรงสร้างโลก พระองค์ทรงเป็นบุตรองค์โตของพระบิดาบนสวรรค์และทรงเป็นพี่ชายของเรา พระองค์ทรงช่วยพระบิดาบนสวรรค์สร้างโลก พืช และสัตว์ และพระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อช่วยให้เรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์

- อ่านและท่องจำ อิสยาห์ 26:4
- ดูพันธสัญญาเดิมบทที่ 1 และ 2 ที่ scripturestories.lids.org
- เขียนหรือวาดลงในสมุดบันทึกของท่านเกี่ยวกับเวลาที่ท่านแสดงความรักต่องานสร้างของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูฮอวาร์
- ฉันจะดูแลงานสร้างของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดย ...

การสร้าง

โดย คิม เว็บบ์ ริด

นานมาแล้วก่อนฉันจำ
ได้ พระผู้เป็นเจ้าของฉัน
สร้างสถานที่ที่สวยงามให้
ฉันอยู่

เมื่อพระองค์ทรงเริ่มสร้างโลก พระองค์ทรงแยกกลางวันจากกลางคืน พระองค์ทรง
สร้างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวเพื่อฉันจะมีแสงสว่างนำทางตลอดเวลา

พระองค์ทรงสร้างท้องฟ้า ทะเล
และแผ่นดิน พระองค์ทรงสร้างพืช
ทุกชนิดปกคลุมแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงสร้างนกให้บินใน
ท้องฟ้า ปลาให้ว่ายในทะเล และ
สัตว์นานาชนิดให้อยู่บนบก

เมื่อใดก็ตามที่ฉันเห็นงานสร้างของพระเจ้า ฉันรู้สึกยำเกรงและรัก
พระองค์ ฉันสำนึกคุณที่พระองค์ทรงสร้างโลกนี้ให้ฉัน ■

ฉันเป็นส่วนหนึ่งของโลกที่สวยงาม

จนกว่าเราจะพบกันอีก

โดยประธานเอ็น. เอลดอน
แทนเนอร์ (1898–1982)
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่าย
ประธานสูงสุด

จุดประสงค์ของ การสร้าง

เราแต่ละคนสามารถทำให้บ้านของเราเป็นสวรรค์บนแผ่นดินโลก

ขอให้เราพิจารณา... จุดประสงค์ของการสร้างโลก พระคัมภีร์อธิบายอย่างชัดเจนว่าจุดประสงค์คือ... จัดเตรียมสถานที่ให้บุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างค้ำชูในความเป็นมรดกและพิสูจน์ความมีค่าควรของตนผ่านการรักษาพระบัญญัติ เพื่อกลับไปยังที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งพวกเขาจากมา

หลังการสร้างโลก “พระเจ้าตรัสว่าให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเราตามอย่างของเรา...

“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

“พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา ตรัสกับพวกเขาว่า จงมีลูกดอกทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน” (ปฐมกาล 1:26–28)

เมื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงสร้างผู้หญิงและทรงนำเธอมาให้ผู้ชาย พระองค์ตรัสว่า

“เพราะเหตุนั้น ผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และ เขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” (ปฐมกาล 2:24)

ใช่ การแต่งงานได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และหลังจากกล่าวถึงสามภรรยาครั้งแรก เราพบพระคัมภีร์หลายข้อเป็นพยานว่าชายและหญิงกลายเป็นสามีภรรยาในพิธีแต่งงาน... เราไม่ได้อยู่ที่นั่นเพียงเพื่อ “กิน, ดื่ม, และรื่นเริง” (2 เนีไฟ 28:7) ...

สำคัญที่เราต้องเข้าใจตามที่เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นนิรันดร์ งานสร้างของพระองค์เป็นนิรันดร์ และความจริงของพระองค์เป็นนิรันดร์ ด้วยเหตุนี้เมื่อพระองค์ประทานเอวอให้แต่งงาน

กับอาดัม เอกภาพนั้นจึงเป็นนิรันดร์...

... เมื่อใดที่บิดามารดาเข้าใจจุดประสงค์การดำรงอยู่ของพวกเขา พวกเขาเป็นลูกทางวิญญาณของพระบิดาในสวรรค์จริงๆ และว่าพวกเขามีความรับผิดชอบในการจัดเตรียมร่างกายมรดกให้ผู้อื่น เมื่อนั้นพวกเขาย่อมชื่นชมยินดีในปาฏิหาริย์ของการเกิดขณะพวกเขายอมรับว่าพวกเขาเป็นหุ้นส่วนร่วมกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการสร้างลูกแต่ละคนที่เข้ามาในบ้าน หลังจากนั้น ...

ข้าพเจ้ารู้ว่าโดยผ่านพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และโดยผ่านการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพันธสัญญาที่เราทำกับพระองค์ เราแต่ละคนสามารถทำให้บ้านของเราเป็นสวรรค์บนแผ่นดินโลกขณะเตรียมตัวเราและบุตรธิดาของเราให้พร้อมกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ■

จาก “Celestial Marriages and Eternal Families,” Ensign, May 1980, 15–18. ปรับตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอนตามมาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ความรักอันล้ำค่า
โดย คีธ มอลเลตต์

แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ารวมถึงโอกาสให้เราแต่ละคนในฐานะลูก
ทางวิญญาณของพระองค์มาแผ่นดินโลกเพื่อรับร่างกายมรรตัยและอยู่ในหน่วยครอบครัว
ที่ความสัมพันธ์จะงอกงามในความสามัคคีและความรัก ภายในบ้านของเรานบนแผ่นดิน
โลก เราสามารถเตรียมตัวเราและบุตรธิดาของเราให้พร้อมกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์
(ดู ปฐมกาล 1-2; โมไซยาห์ 18:21; แอลมา 42)

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

กลับบ้านก่อนกำหนด

น.44

ถ้าท่านกลับจากงานเผยแผ่ก่อนกำหนด แบบวิธีต่อไปนี้จะประคองท่านให้รับใช้และก้าวหน้าต่อไป

สำหรับเยาวชน

สาระสำคัญสหกิจกรรมปี 2018

ท่านสามารถพบสันติสุขในพระคริสต์ได้เสมอ ศึกษาสาระสำคัญสหกิจกรรมปีนี้เพื่อให้ทราบว่า จะพบสันตสุขนั้นได้อย่างไร

สันติสุขใน
พระคริสต์

น.50

สำหรับเด็ก

พวกท่านจง ส่องสว่าง

ปีนี้ให้แบ่งปันกับเราว่าท่านกำลังส่องสว่างอย่างไร!

น.70

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย